

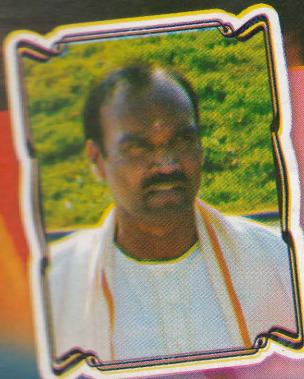
ஞானம்

184

முதலில் அச்சேறிய

தமிழ் நூல்

நுழைப்பிரான் வணக்கம்

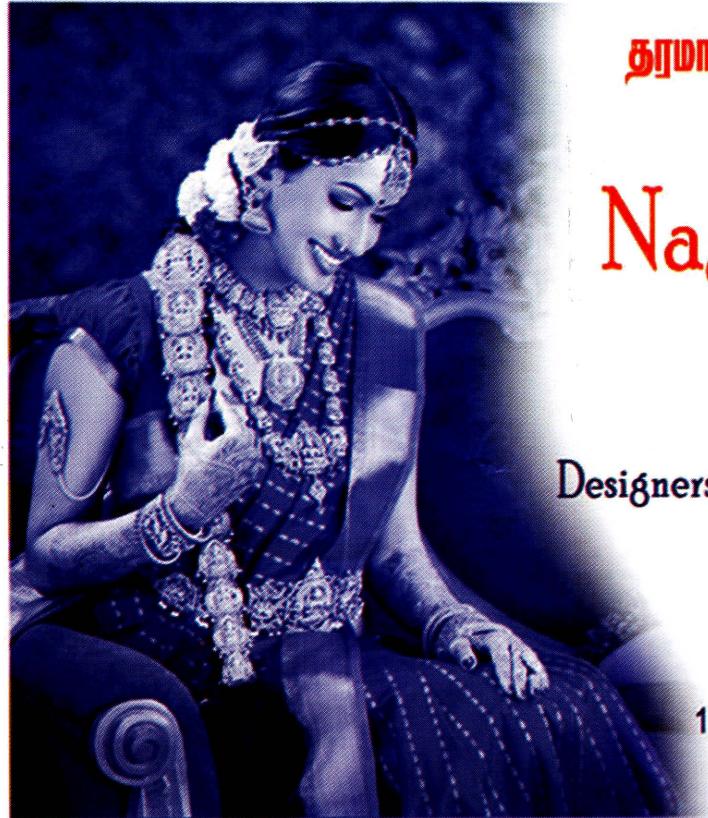
வினாக்கள்

விலை :
விளை நுணுக்கி 100/-

‘ମାଣିବାରିତି’

‘மண்’ சுஞ்சிகை ஆசிரியர்

ക്രാമത്തു ചുരൂചാ

தரமான தங்க நிறைவேகம்....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.
Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:16
சட்ட:04

184

பாரிசீலனை முறை விரிவும் ஆழமும் பறவது காணம்!

வெள்ளத்தின் பயருக்கைப்போல் கலைப்பொருக்கும் கவியருக்கும் செவ்யமாயின்,
பள்ளத்தில் விழந்திருக்கும் குடும்பங்களை
விவியற்றும் பகுவிகாள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
கிளை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.	⇒ 0094-11-2586013 0094-77-7306506
தொ.நகல்	⇒ 0094-11-2362862
கிளையம்	⇒ www.gnanam.info www.gnanam.lk
மின்னஞ்சல்	⇒ editor@gnanam.info editor@gnanam.lk
அஞ்சல்	⇒ 3B-46 th Lane, Colombo-6, Sri Lanka
வாங்கி விபரம்	⇒ T. Gnanasekaran Acc. No. - 009010344631 Hatton National Bank, Wellawatha Branch. Swift Code : HBLILKX (மணியோட்டங்களும் சந்தா அனுப்பு பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற் கந்தோரில் மாற்றக்கூயதாக அனுப்புதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம்	⇒ Sri Lanka சூரு வருடம் : ரூ 1,000/- ஏறு வருடம் : ரூ 5,000/- இடியுள் சந்தா : ரூ 20,000/- சூரு வருடம் Australia (AU\$) 50 Europe (€) 40 India (Indian Rs.) 1250 Malaysia (RM) 100 Canada (\$) 50 UK (£) 40 Singapore (Sin. \$) 50 Other (US \$) 50

ஓ.ஞானம் சஞ்சிகையில் ரிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை ஏற்றிய ஆசிரியர்களின் பொறுப்பாளுவர்கள்.

ஓ.புதைப்பிரிவில் ஏழூரவர்கள் தமது சொங் தப் பெயர், நொகலைப்போல் எண், முகவரி, ஆசிய வற்றை வேறாக ஒன்றைத்தழிவன்று.

ஓ.ரிரசரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் சொல்கைப்பற்றுத் ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.

ஓ.படைப்புகள் கணிகையில் தட்டச் சொய்யப்பட்ட மின்னஞ்சலின் அனுப்பப்படவேண்டும்.

இட்டினாள்டே.....

கவிதைகள்

ஏ. பாரிஸ்	18
எல். வெஸ்ம் அக்ரம்	22
பகவதாஸ் பிரீஸ்கந்ததாஸ்	24
நிலா தமிழின்தாசன்	41
வேலநந்தன்	46
வினோ வரதன்	49

கட்டுரைகள்

பொன். புத்திசிகாமணி	03
தமிழ் நேசன் அடிகள்	06
வாக்கர வாணன்	15

சிறுக்கதைகள்

ஜானைதா ஷெரிப்	11
கே. எஸ்.சுதாகர்	23
வீ. என். சந்திரகாந்தி	43

முந்தையார் ஈழத்தவறை

ஞா. பாலச்சந்திரன்	28
-------------------	----

சமூகால நூல் வெளியீடுகள்

என். செல்வராஜா	33
----------------	----

சினிமா

பவந்தா லோகநாதன்	19
-----------------	----

கண்டென் கலைகள் (பயண திலக்கியம்)

லண்டன் அம்பி	36
--------------	----

எழுத்த தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேரா. துரை மனோகரன்	50
--------------------	----

சமூகால கலை திலக்கிய நிகழ்வுகள்

கே. பொன்னுத்துரை	53
------------------	----

வாக்கர் பேசுகிறார்

56

ஶக்தி எதிர்பார்க்கும் நல்லரட்சி

நடந்து முடிந்த நாடானுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் ஜக்கிய தேசியக் கட்சி வெற்றிபெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றியுள்ளது. இருந்தபோதிலும் ஸ்திரமான ஆட்சியை அமைக்கப் போதிய ஆசனங்கள் கிடைக்காததினால், ஸ்ரீவங்கா சுதந்திரக் கட்சி இணைந்தே தேசிய அரசாங்கத்தை நிறுவவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. அதாவது இலங்கையின் இரு பெரும் கட்சிகளும் இணைந்தே ஆட்சியை அமைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது.

நீண்டகாலமாகவே இந்த இருபெரும் கட்சிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினையைப் பயன்படுத்தியே ஆட்சியைக் கைப்பற்றி வந்துள்ளன.

அதாவது, இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வாக ஆளுங்கட்சி ஒரு யோசனையை முன்வைத்தால், அந்த யோசனையை எதிர்க்கட்சி எதிர்த்து முறியடிப்பதும், அதனால் அந்த யோசனை கைவிடப்படுவதும், காலங்கடத்தப்படுவதுமாகவே நிலைமை இருந்தது. இதனால் தேசிய இனப்பிரச்சனை பூதாகரமாக உருவெடுத்து நாட்டில் பெரும் யுத்தம் வெடிப்பதற்கும் பெரும் அழிவுகள் ஏற்படுவதற்கும் காரணமாய்வு அமைந்தன.

ஆனால், தற்போது இந்த இருபெரும் கட்சிகளுமே இணைந்து தேசிய அரசாங்கமாகச் செயற்படுவதால் ஒருமித்த கருத்தின் அடிப்படையில் முடிவுகளை எடுக்கமுடியும். முன்னைய நிலைமை மாறும் என்ற வலுவான எதிர்பார்ப்பு மக்களிடையே துளிரவிட்டிருக்கிறது.

இந்த அரசியல் நிலைமை மாற்றம் ஏற்படுவதற்கு சிறுபான்மை மக்களின் வாக்குகளே காரணமாக அமைந்தன என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது.

நடந்து முடிந்த ஜனாதிபதி தேர்தலிலும் சிறுபான்மை மக்கள் ஒன்றிணைந்து தமது வாக்குகளைத் தீர்க்கமான முறையில் பயன்படுத்தியதாலேயே மைத்திரிபால சிறிசேனா ஜனாதிபதியானார். அவர் வெற்றியடைந்ததைத் தொடர்ந்து நாட்டில் நல்லாட்சி மலர் அவர் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுவருகிறார்.

புதிய அரசாங்கத்தின் ஆட்சிக்காலத்தில் புரையோடிப்போய் இருக்கின்ற இனப்பிசினை தீர்க்கப்படவேண்டும்.

வடகிழக்கு மக்கள், முன்னைய அரசாங்கத்தால் கைப்பற்றப்பட்ட தமது காணிகள் மீலைக் கிடைக்கும், காணாமல்போன தமது உறவுகளுக்கு என்ன நடந்தது எனத் தெரியவரும், யுத்தம் முடிந்து ஆறுவருடங்கள் ஆன நிலையிலும் பலவருடங்களாகச் சிறையில் வாடும் தமது பிள்ளைகள் கணவன்மார்கள் விடுதலையாவார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பில் உள்ளார்கள். அவர்களது எதிர்பார்ப்புகளுக்குத் தீர்வுகாணப்பட வேண்டும்.

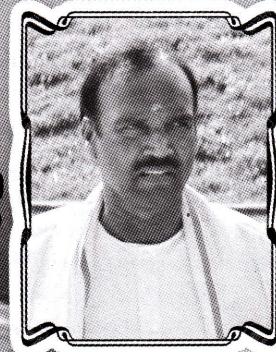
இந்நிலையில், தற்போது அமைந்துள்ள தேசிய அரசாங்கத்தின் பிரதமரான ரணி விக்கிரமசிங்காவும் ஜனாதிபதியான மைத்திரிபால சிறிசேனாவும் இணைந்து நாட்டின் நலனுக்கான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவேண்டும் என்பதே சகலரதும் எதிர்பார்ப்பாகவுள்ளது.

‘மானிடவாரிதி’

‘மண்’ சஞ்சிகை ஆசிரியர்

திரு. வெறமுத்து சிவராசா

-இயர்மன். பொன்.புத்திசிகாமணி

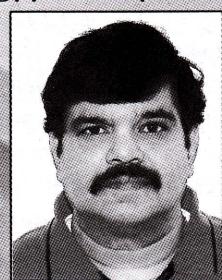

‘மானிடவாரிதி’ ‘புலம்பெயர் சாதனையாளன், ‘மனிதநேயன்’ என்ற பட்டங்களுக்குச் சொந்தக்காரன் ‘மண்’ சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. வெறமுத்து சிவராசா அவர்கள். புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோர் பலர் மத்தியில், மிகச்சிலரே சமூக நலன்களில் அக்கறை கொள்பவர்களாக வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அந்தவகையில் திரு. வ.சிவராசா அவர்கள் ஆர்ப்பாட்டமில்லாமல் தன்னடக்கத்தோடு எமது இனத்திற்கும், தமிழ் இலக்கிய உலகத்திற்கும் முடிந்த அளவு அரும்பணியாற்றி வருகின்ற ஒரு நல்ல மனிதர். ஒன்றிரண்டு சேவைகளைச் செய்துவிட்டு தம்மை விளம்பரப்படுத்திக் கொக்கரிக்கும் மக்கள் மத்தியில் இவர் சற்று வித்தியாசமானவரே. சத்தமில்லாமல் செயலில் இறங்கிவருகின்ற சாதனையாளர். கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக ‘மண்’ சஞ்சிகையை புலம்பெயர் தேசத்தில் கொண்டுநடாத்துவதென்பது எல்லோராலும் மேற்கொள்ளக் கூடிய சாதாரண விடையில்லை. எத்தனையோ சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் காளான்கள்போல் முளைத்து இல்லாமல் போனதையும் நாம் அறிவோம். இன்றைய நிலையில் யேர்மனியில் மிக நீண்டகாலமாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் ஒரே ஒரு சஞ்சிகை ‘மண்’ சஞ்சிகையென்பதை குறிப்பிட்டேயாகவேண்டும்.

கையெழுத்துப் பிரதியாக ஆரம்பித்து அதனை வாசகர்கள் மத்தியில் அறிமுகமாக்கப் படாத பாடுபட்டு, அதற்கென வாசகர்களைச் சேர்த்தெடுத்து, மெல்ல எழுத்தாளர்களை அறிமுகப்படுத்தி காலமாற்றத்தில் வளர்ந்து அச்சுப்பிரதியாக்கி உலகம் எல்லாம் பரந்து பலவாசகர்களையும் எழுத்தாளர்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் வெள்ளிவிழாவைக் கோலாகலமாகக் கொண்டாடி மகிழ்ந்திருக்கிறது, ‘மண்’ சஞ்சிகை.

இச்சஞ்சிகைக்கு இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு. ஒருபக்கம் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சி மறுபக்கம் மனிதநேயப் பணிகள். புலம்பெயர் தேசத்தில் உள்ள தமிழ்ச்சிறார்களின் தமிழ்க்கல்வி வளர்ச்சிக்கு முக்கிய பங்காற்றிவருகின்ற செழுமையும் மண் சஞ்சிகைக்கு உண்டு.

இந்தச்சேவையோடு மனித நேயப்பணிகளை எப்படி மேற்கொண்டார் என்பதை வரலாறாக வெள்ளிவிழாவில் அவர் ஆற்றிய உரையில் தெளிவு படுத்தியிருந்தார். பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் துயர்த்துடைக்கத் தன்னால் முடிந்த அளவு உதவிக்கரம் நீட்டி அணைத்துத் தேற்றுகின்றார். ஏத்தாழ இவங்கைப் பணத்தில் இரண்டு கோடி ரூபாய்களை இதற்காக வழங்கியிருக்கின்றார். எல்லாமே மண் சஞ்சிகை எழுத்தாளர்களும், வாசகர்களும், நலன் விரும்பிகளும் அவரை நம்பி அவரிடம் ஓப்படைத்தவை. கொடுத்த பணத்திற்கு அடுத்த ‘மண்’ இதழ்விரியும்போது ஒரு சதம் பிச்காது கணக்கிருக்கும். தம்மிடம் இருக்கும் பணத்தைக்கொடுப்பது வேறு. அடுத்தவரிடம் அதைப் பெறுவதற்கு முதலில் நல்ல மனிதர் என்ற நம்பிக்கையைப் பெறவேண்டும். அப்படியொரு நம்பிக்கையைத் தனது சிறந்த சேவையால் பெற்றவர் இவர். விழாக்கள் நடைபெறும் மண்டபங்களில், ஆதரவற்றோர் நிதிதேமி

துண்டுப்பிரசரங்களுடன் இவரைக்காணலாம். பிறந்த நாள் விழாக்கள் திருமண நிகழ்வுகள், இறந்தோரின் நினைவு நாட்கள் என்று வறியவர்களின் வாழ்த்தைப்பெற அன்பளிப்பாக இவரிடம் வழங்குகின்றார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை பிறக்கிறது.

நாற்பது ஆதரவற்றோர் நிலையங்களுக்கு உதவிவருவதுடன். பன்னிரண்டு பிள்ளைகளின் வாழ்நாள் செலவையும் ‘மண்’ சஞ்சிகை வாசகர்கள் பொறுப்பேற்றிருக்கின்றார்கள். தனது மகள் திருமதி சிவதர்ச்சினி பிராங்கினின் மூலம் இத்திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தியிருந்தார். பலவருடங்கள் இத்திட்டங்கள் சிறப்புற நடைபெற்று வருகின்றன. இந்தப் பிள்ளைகளை மண் சஞ்சிகை தத்தெடுத்திருக்கின்றது என்று சொல்லலாம். இவரின் இந்தச் சேவைக்கு அவருடன் சேர்ந்து அவரது மனைவி திருமதி இராஜேஸ்வரி சிவராசா, மகள் சிவதர்ச்சி, மகன்களான சிவாஸ்கர், சிவகாந்த் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைப்பு வழங்குகின்றார்கள். அவரது குடும்பத்தினர்க்கும் இவ்வேளை நன்றி கூறுத்தான் வேண்டும்.

இலங்கையின் வடமாகாணத் தின் தென்மராட்சிப் பகுதியிலுள்ள வேலம்பிராய் என்னும் சின்னக் கிராமத்தில் திரு. வைரமுத்து, திருமதி தங்கம்மா தம்பதிகளுக்கு பிள்ளையாய் பிறந்தவர் திரு. சிவராசா அவர்கள். ஒன்பது ஆண்களும், ஐந்து பெண்களுமாக பதினாண்கு சகோதரங்களைக் கொண்ட பெரிய குடும்பம் இவருடையது.

இளவ்யதில் ஏழ்மையும், கஷ்டங்களும் நிறைந்ததால் படிக்கக்கூடிய திறமையிருந்தும் இயலாமையால் துணக்காய்ப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில், கணக்கு லிகிதராகச் சேர்ந்து, பின்னாளில் கணக்காளரானார். சாதாரண விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்த இவர்கள், அனைவரிடமும் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களில் நாட்டமிருந்தது.

முத்தவர்களும் இதற்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கினார்கள். சின்ன வயதில் கஷ்டங்களை அனுபவித்ததால் ஆதரவற்றோரின் கண்ணீரத் துடைப்பதற்குத் தன்கைகளை ஆதரவாக்கினார்.

இவரை முதன் முதலில் துணக்காய்ப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கத்தில் சந்தித்தேன். அப்போது சங்கத்தின் பொதுமுகாமையாளராகக் கடமையாற்றியவர் எனது நண்பன் சேயோன். அவர் மூலம் சிவராசாவின் அறிமுகம்

எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த அறிமுகமே இன்றுவரை நட்பாகத் தொடர் கிறது. கணக்காளராக வேலைசெய்த காலத்திலேயே ‘சமுநாடு’ பத்திரிகையின் நிருபராகவும் இருந்து எழுத்தாற்றலை வளர்த்துக்கொண்டார். அப்போது நான் மூல்லைத்தீவு வீரகேசரி நிருபராகக் கடமையாற்றினேன். செய்திச் சேகரிப்பும் அடிக்கடி எங்களின் நட்பிற்கு உரமுடியது எனலாம். ஏறத்தாழ நாற்பது வருடங்களாக நட்போடு பழகிவருகின்றோம்.

எக்காரியத்தையும் நட்பு வட்டாரங்களுடன் விவாதித்து முடிவெடுக்கும் சிறந்த குணமும் அவரிடம் உள்ளது. அவரது அறுபதாவது அகவையில் எத்தனையோ வாழ்த்துக்கள் அவருக்குக் கிடைத்தன. ஆனாலும் மண்ணில் நிர்க்கதியாய் நின்ற குழந்தைகள், வழங்கிய வாழ்த்துக்களே அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தன. அவர்களின் தாயாகவும், தந்தையாகவும் இருந்து காத்துவருபவர் இவரே. இந்த சிவராசா எப்படி இருப்பார் என்றே யாருக்கும் தெரியாமல் இருந்தது. இதுவரை தனது புகைப்படத்தைக்கூட தனியாகப் பிரசரித்தது கிடையாது. ‘அலை அறுபது’ என்ற புத்தகத்தில் தனது வாழ்க்கைக்குறிப்பைப் பதிவு செய்திருக்கின்றார். ‘கல்லறைப்பூக்கள்’ என்ற சிறுகதைத்தொகுப்பு சிலவருடங்களுக்கு முன் அவரால் வெளியிடப்பட்டது. அறு நூறு கவிதைகளுக்கு மேல் எழுதியிருக்கின்றார். பல கட்டுரைகள், மேடைப் பேச் சென்று அவரது இலக்கியப் பயணம் தொடர்கின்றது. பன்னிரண்டு வருடங்களுக்கு மேலாக யேர்மன் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தின், தலைவராகவும், நீண்டகால யேர்மன் தமிழ்க்கல்விச்சேவையின் நிர்வாகசபை உறுப்பினராகவும் இருந்து சிறந்த சேவையாற்றிவருகிறார்.

ஒருவர் செய்த சேவைகளுக்கு அவர் வாழுகின்ற காலத்திலேயே பாராட்டுக்கள் கிடைக்க வேண்டுமென்று நினைப்பவன் நான். அந்த வகையில் அவருக்குத் தெரியாமலே அவர் புகழை உலகு அறிய செய்யவேண்டுமென்பதில் பெரு விருப்பம் கொண்டிருந்தேன். உண்மையான நட்புக்கு நான் வழங்கும் கௌரவமாக இதனை எடுத்துக்கொள்ளலாம். பல பத்திரிகைகளில் அவரின் சேவை பற்றி எழுதியிருக்கிறேன்.

அவர் வெளியீடு செய்திருந்த வெளிவிழா மலரில் அவரது முத்த சகோதரன் திரு. வைரமுத்து நடராசா அவர்கள் எழுதியிருக்கும்

வனியா தமிழ்ச் சங்கத்தின்

ஆநாயில்

ஜேர்மணி தழிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்
வனியாவில் நடத்தும்

வாழ்த்துச்செய்தியை இதில் பதிவு செய்யலாம் என்று எண்ணுகிறேன். எனது இறுதிக்கால மனித நேயப்பணிகளில் வண்டன் ஸ்ரீ கனகதுர்க்கையம்மன் அறக்கட்டளை மூலம் இலங்கையில் பதினைந்து இல்லங்களில் சுமார் எண்ணாறு பிள்ளைகளைப்பராமரித்து வருகின்றோம். இல்லங்களில் பிள்ளைகளை எப்படிப் பராமரிக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்து கொள்ள ஒரு அதிகாரியாக எந்த அறிவித் தலுமின் றி திடீரென வனியாவிலுள்ள அகிலாண் டேஸ்வரி அருளகத்திற்குப்போயிருந்தேன். புறப்படும் வேளையில் இல்ல முகாமையாளர் என்னிடம் வந்து யேர்மனியிலிருந்தும் அன்பான மண் சஞ்சிகை ஆசிரியர் மனிதநேயப்பணிகளில் உதவி வருகிறார். என்று பாராட்டினார்.

அவரிடம் கடித்ததை வாங்கிப்பார்த்தேன். இது வேறு யாருமல்ல என்னுடைய தமிதான் என்றேன். மனிதநேயம் என்பது கடையில் வாங்கும் பொருள்ள. தாய், தந்தையிடம் இருந்து வரவேண்டும். என்று எழுதியிருக்கின்றார்.

அவரது குடும்பத்தினர் அனைவருமே மனிதாபிமானப் பணிகளில் தங்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்டவர்கள் என்பதை அறியக் கூடியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் வழியில் வந்தவரே இந்தச் சிவராசா அவர்கள். கலை இலக்கியத் திலும், மனித நேயப்பணிகளிலும் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்ட திரு. சிவராசா அவர்கள் பற்றி எழுதிக்கொண்டே போகலாம்.

அட்டைப்பட அதிதியாக இம்முறை ‘ஞானம்’ சஞ்சிகையில் ‘மண்’ ஆசிரியர் திரு. சிவராசா அவர்களைக் கொரவிக்க இருக்கிறோம். அவரது படத்துடன் கட்டுரை ஒன்றையும் அனுப்பிவைக்க முடியுமா? எனப் பிரதம ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் மெயில் ஒன்று போட்டிருந்தார். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல் இருந்தது இந்தச்செய்தி.

எனது நண்பனை அட்டைப்பட அதிதி யாகப் பெருமைப்படுத்தியிருக்கும் ஞானம் குழுமத்திற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றிகள். சிறந்த சேவை ஆற்றிவரும் ‘மண்’ ஆசிரியர் குடும்பம் பன்னெடுங்காலம் சிறப்போடு வாழவேண்டுமென நாமும் வாழ்த்துவோம்.

○ ○ ○

‘செவ்வரத்தை’ நால் வெள்ளிடு வீழா

(இலங்கையில் நடத்தியப் போட்டியில் மங்குறியீ
141 சிறுகுதைகளில்
நலி சிறுகுதைகளின் ஏதாகும்)

தாலம்: 06.09.2015 (ஞாயிற்றுக்கழம்) காலை 10.00 மண்

இடம்: பாலாம்பிகை மண்டபம், ஆநாயாயகர் ஆலயம்,
புகையரத் தெலைய வீதி, வனியா

தலையை

தமிழ்மாணி, தமிழ்நாய் தச்வருமாருள்
(செயலாளர், வனியாத் தமிழ்ச்சங்கம்)

பிரதம வீரந்தனர்

தநு. உ.பு.வை தலை நடராஜா
(மேய்ப்பிலை வனியா அரசாங்க அதிபர்,
கல்வி அமைச்சின் முன்னாள் செயலாளர்)

தமிழ் வாழ்த்து:

திருமத் தா.சௌயன் கணைசநாதன்,
திருமத். கலைவாணி ஏதானந்தராஜா (ஜேர்மனி)

அருங்கவரை:

தமிழ்மன் கெ.கே.அருந்தவராஜா (மைக்குமரன்)
(முன்னாள் செயலாளர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்-ஜேர்மனி)

வாழ்த்துரை:

திரு. எஸ்.என்.ஐ.நாதன்
(கலைவர், வனியாத் தமிழ்ச்சங்கம்)

நால் வெள்ளிடு: முதற் பிரத பெறுயவர்:

திரு. க.சீர்ஜஸ்கந்தராஜா
(விரிவுரையாளர். இணைடன்)

நால் ஆய்வு:

திரு.ந.பாருத்தபன்
(விரிவுரையாளர், வனியா தேசியக்கல்வியியல் கல்லூரி)

நீர்ப்புரை: சாப்தீந் ஆசிரியர், கவுரூர்

எழுத்தாளர் திருமத். கலைவாணி ஏதானந்தராஜா
(செயற்குழு உறுப்பினர். தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - ஜேர்மனி)

யரசல் பெற்றவர்களுக்கான களாரவம் வழங்கல்

(நால் ஒன்றாண்டு ரூபா 500. இந்தால் வர்ஷமைன் மூலம் வழியீடும் நால் இலங்கையில் உள்ள ஆதாரவர்கள் மாணவர்கள் கல்விக்கு வழங்கப்படும்)

அனைவரையும் அன்புடன் அழைக்கிறோம்!!

தமிழின் செம்மொழித் தகுதியை நிலைநாட்டிய பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் அவர்கள்

தமிழின் செம்மொழித் தகுதியை பல அறிஞர்கள் நூற்றாண்டு காலமாக வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். அவர்களுள் கி.பி. 18ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த மாதவச் சிவஞான முனிவர், அயர்லாந்து நாட்டவரான டாக்டர் ரொபேர்ட் கோல்டுவெல் பாதிரியார் (1856), பரிதிமாற் கலைஞர் என்ற தனது பெயரை தூய தமிழ்ப்பெயராக மாற்றிய வி. கோ. சூரியநாராயண சாத்திரியார் (1887), மொழி ஞாயிறு எனப் போற்றப்படும் தேவநேயப் பாவாணர் (1966) போன்றோர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பிடத்தக்கவர்கள். இவர்களின் வரிசையில் நாம் வாழும் இச்சமகாலத்தில் தமிழின் செம்மொழித் தகுதியை நிலைநாட்டிய பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் (George L. Hart) அவர்களின் புலமைப் பின்னணி பற்றியும், தமிழின் செம்மொழித் தகுதிபற்றி அவர் குறிப்பிடும் விளக்கத்தையும் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகின்றது.

பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் அவர்கள் அமெரிக்காவில் உள்ள பேர்க்கலி (Berkeley) நகரில் அமைந்துள்ள கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் 1975ம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்துவருகின்றார். இவர் தற்போது அப்பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழியல் புலத்தின் (தமிழ் இருக்கைக்கு) (Tamil Chair) தலைவராக உள்ளார். 1970ஆம் ஆண்டில் ஹார்வட் (Harvard) பல்கலைக்கழகத்தில் வடமொழி (சம்ர்கிருதம்) பயின்று பட்டம் பெற்றார். இவர் முதற்கண் மடசன் நகரில் உள்ள வில்கான்சின் பல்கலைக்கழகத்தின் வடமொழிப் பேராசிரியராக 1969ல் கல்விப் பணியில் சேர்ந்தார். தமிழ், வடமொழி ஆகிய இருமொழி இலக்கியங்களை முறையாகக் கற்றுத் தேர்ந்துள்ளார்.

இவற்றுடன் ஐரோப்பியச் செம்மொழிகளான இலத்தீன், கிரேக்கம் ஆகிய இரு மொழி இலக்கியங்களையும் விரிவாகக் கற்றுள்ளார். இம்மொழிகள் அனைத்திலும் உள்ள நால் களை மூலமொழியிலேயே கற்றுச் சுவைத்துள்ளார் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய முக்கிய விடயமாகும். இவர் தற்கால ஐரோப்பிய மொழிகளின் இலக்கியங்களையும், மொழி ஒப்பியலையும் நன்கு கற்றுள்ளார். இவருக்கு ருசியன், செருமன், பிரெஞ்சு ஆகிய மொழிகள் தெரியும். அம்மொழிகளின் இலக்கியங்களை மிகவிரிவாகப் படித்துள்ளார். அவற்றைப் போலவே தற்கால இந்திய மொழிகளில் தமிழ், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளின் இலக்கியங்களை மூல மொழியிலும் அவை நீங்கலாக மற்ற எல்லா மொழிகளிலும் உள்ள இலக்கியங்களை மொழியாக்கம் வாயிலாகவும் விரிவாகப் படித்துள்ளார்.

நமது காலத்தில் வாழுகின்ற தெலுங்கு மொழி அறிஞர்களுள்

- அருட்திரு தமிழ் நேசன் அஷ்கன்

தலைசிறந்தவராக விளங்கும் வி. நாராயணராவ் அவர்களுடன் இவர் தெலுங்கு மொழி இலக்கியங்கள் குறித்து மிக நீண்ட நாட்கள் விவாதித்திருக்கிறார்.

தெற்கு ஆசியவியல் துறையின் உறுப்பினராக நீண்ட காலம் இருந்துவருகிறார். எனவே இந்தி மொழி இலக்கியம் பற்றியும் அதன் செழுமை பற்றியும் கற்றுக்கொள்ளும் நல் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றார். மகாதேவி வர்மா, துளசி, கப்ரி ஆகிய பெருமக்களின் (இந்தி மொழி) இலக்கியப் படைப்புக்களையும் இவர் விரிவாகப் படித்தறிந்துள்ளார்.

மிகப் பல ஆண்டுகளை (1983 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி) தனது வாழ்வின் மிகப்பெரும் பகுதியை சமற்கிருதம் கற்பதில் செலவிட்டுள்ளார். காளிதாசர், மகர் ஆகிய இருபெரும் புலவர்கள் வடமொழியில் எழுதிய ஒப்பற் இலக்கியச் செலவங்களை மூலமொழியிலேயே படித்துச் சுவைத்துள்ளார். அதுபோன்றே பாரவி, ஸ்ரீஹராஷ்ட்ர ஆகிழோரின் (சமற்கிருத) இலக்கியப் படைப்புக்கள் சிலவற்றையும் படித்துள்ளார். ‘இருக்கு’ வேதத்தின் ஜங்காம் பகுதியாக விளங்கும் நூலை முழுமையாகவும், அதன் வேறு பல பிரிவுகளை மூலத்திலும் படித்துள்ளார். இதனைப்போன்றே சமற்கிருதத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள உபநிடதங்கள் (உபநிஷத்துகள்) பலவற்றையும், மகாபாரதம் எனும் காவியத்தின் பெரும் பகுதியையும் ‘சதாசரித் சாகரம்’ எனும் பெரு நூலையும் ஆதிசங்கராரின் படைப்புக்களையும் இன்னும் சமற்கிருத மொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள எண்ணற்ற பல நூல்களையும் படித்துச் சுவைத்துள்ளார்.

இத்தகைய ஆழமான கல்விப் பின்புலத்தையும் புலமைச்சிறப்பையும், பன்மொழி ஆற்றலையும் கொண்டு விளங்கும் பேரர்ச்சியர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் அவர்கள் ஒரு மொழியைச் செம்மொழி என்று முடிவுகூறுவதற்கும், அதனுடைய இலக்கியத்தைச் ‘செவ்வியல் இலக்கியம்’ என்று ஆராய்ந்து தேர்ந்து எடுத்துரைப்பதற்கும் தகுதிவாய்ந்தவர் என்பதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்.

தமிழின் செம்மொழித் தகுதிபற்றி பேராசிரியர் ஹார்ட்

தமிழ் மொழி இந்திய மத்திய அரசினால் செம்மொழித் தகுதி ஆணையைப் படித்த

12.10.2004 அன்றுதான் பெற்றுக்கொண்டது. தமிழ் செம்மொழித் தகுதி ஆணையைப் பெறுவதற்கு முன்னர் பேராசிரியர் மறைமலை இலக்குவனார் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கு இணங்க கடந்த 11.04.2000 அன்று பேராசிரியர் ஹார்ட் ஒரு கட்டுரையை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். அதில்,

“தமிழ்மொழியைச் செம்மொழி எனக் கூறும் நிலையாக யற்றி, அதன் தகுதி நிகையற்றி எழுதுக் என்று என் அன்பிற்குரிய நன்பர் பேராசிரியர் தீ. மறைமலை அவர்கள் என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார். அவரது வேண்டுகோளுக்கிணங்க கீச்சிறு விளக்கவரையை எழுத முறையிட்டுள்ளன். ஜியங்கி எனக்கு யிக்கூரை மகிழ்ச்சியளிப்பதாகும்” எனப் பேராசிரியர் ஹார்ட் கூறுகின்றார்.

தமிழ் மொழியின் செம்மொழித் தகுதிப்பாடு குறித்து பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் கூறும் விளக்கத்தை இனிப் பார்ப்போம். “செம்மொழி குறித்து ஒருவர் எந்தவிதமான அடிப்படை விதிகளைத் தேர்ந்து வைத்துக் கொண்டு, அவற்றையொட்டிப் பரிசீலிக்க முனைந்தபோதிலும் ‘தமிழ்மொழி உலகின் மிகவுயர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், மரபுச் செலவங்களையும் பெற்றுத்திகழும் உயர் தனிச் செம் மொழிகளுள் ஒன்று’ என்பதை நான் எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றித் தெளிவாக அறுதியிட்டுக் கூறுவேன்” என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஒரு மொழி செவ்வியல் மரபு உடையது என்று அழைக்கப்படுவதற்குத் தகுதி வேண்டுமெனில், அது பலவேறு அடிப்படை விதிமுறைகளுக்குப் பொருந்துவதாக இருத்தல் வேண்டும் என பேராசியர் ஹார்ட் குறிப்பிடுகின்றார். அவையாவன,

1. அந்த மொழி தொன்மை மிக்கதாக, பழைமச் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருத்தல் வேண்டும்.
2. அந்த மொழி இன்னொரு மொழி மரபில் கிளைத்து வளர்ந்ததாக இல்லாமல், தனக் கேட்கிய தனித் துவமுடைய மொழிமரபினைப் பெற்றதாகவும் அம்மொழி மரபு பெரிதும் தானே படைத்த இலக்கியச் செழுமையில் வளர்ந்ததாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
3. அம்மொழி விரிந்து பரந்த வளம் செறிந்த தொன்மைவாய்ந்த பேரிலக்கியச்

செல்வத்தைப் கொண்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இந் தியாவின் ஏனைய தற் கால மொழிகளைப்போல் அல்லாமல், தமிழ் இம்மூன்று அடிப்படைத் தேவைகளையும் ஒருங்கே நிறைவுசெய்கின்றது.

1. தமிழ்மொழி ‘முன்னைப் பழைமக்கும் முன்னைப் பழைய’ மொழி. (இலத்தீனைப் போன்று மிகப்பழைமை வாய்ந்தது, அரபு மொழியினும் மிகத் தொன்மையானது),

2. முற் றிலும் தனித் துவமுடைய, தனக்கேயுரிய மொழி மரபில் தோன்றி வளர்ந்தது. அதனில் சமற் கிருதமோ ஏனைய மொழிகளோ எவ்விதத் தாக்கமும் செல் வாக் கும் ஏற் படுத் தவில் ஸல்.

3.அதனுடைய தொன்மை இலக்கியங்கள் விவரிக்க ஒன்னாத அளவிற்கு மிக விரிந்துபட்டவை, மிகச்செழுமையானவை.

தமிழ்மொழி உலகின் மிகவுயர்ந்த செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், மரபுச் செல்வங்களையும் பெற்றுத் திகழும் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள் ஒன்று என்பதனை எவ்விதத் தயக்கமும் இன்றித் தெளிவாக அறுதியிட்டு அவர் கூறமுனைவதற்குக் காரணங்கள் பலவுள்ளன. அவற்றை பின்வருமாறு அவர் விளக்க முற்படுகின்றார்:

1. முதலாவதாக தமிழ் மொழி மிகுந்த பழைமைச் சிறப்பு வாய்ந்த மொழி! ஏனைய தற்கால இந்திய மொழிகளின் இலக்கியங்களுக்கெல்லாம் காலத்தால் மிகவும் முற்பட்ட, ஏற்ததாழ ஆயிரம் ஆண் குகளுக்கும் அதற்கு மேலும் முற் பட்ட பேரிலக் கியங் களைக் கொண்டது தமிழ் மொழி. தமிழில் மிகப் பழம் பெரும் நூல் தொல்காப்பியம். தொன்மைக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் இருந்து, இந்நூலின் பகுதிகள் காலத்தால் மிக முற்பட்டவை எனவும் ஏற்ததாழ கி.மு. 200க்கு முன் பே இந் நூல் எழுந்துள்ளது எனவும் தெரிகின்றது. பழந் தமிழரின் பேரிலக் கியங் கள் சங்க இலக்கியங்களாகும். அவை பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகை நூல்களும் பிறவும் ஆகும். அவை ஏற்ததாழ கி.பி. முதல் இரு நூற்றாண்டுகளில் எழுந்தவை எனக்கொள்ளலாம். அவை வடமொழியில் காளிதாசாரின் பேரிலக் கியங் கள்

தோன்றுவதற்கு இரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றிவிட்டன. மதச்சார்பற்ற இந்தியாவில் முதலில் எழுந்த மதச்சார்பற்ற பெருங்கவிதை இலக்கியத் தொகுப்பு சங்க இலக்கியங்கள் என்றால் அது மிகையாகாது.

2. இரண்டாவதாக, தமிழ், இந்தியாவில் தோன்றிய, இந் திய மண் ணிற் கு மட்டுமே தனிச்சிறப்பான இலக்கிய மரபைக் கொண்டது. இந்த இலக்கிய மரபு வடமொழியிலிருந்து பெறப்பட்டது அன்று என்பது குறிப்பிடத்தக் கது. உன் மையைச் சொல் வதானால், தென்னாட்டில் (தென்னிந்தியாவில்) சமற் கிருத மொழியின் செல்வாக்கு வலிமை பெறுவதற்கு முன் ன ரே தமிழ் இலக்கியங்கள் தோன்றிவிட்டன. அதனால்தான் தமிழ் இலக்கியங்கள் யாவும் வடமொழியில் அல்லது வேறு இந்திய மொழிகளில் உள்ள எந்த இலக்கியத்தையும் போல இல்லாமல், தன்மையால் இயல்பால் முற்றிலும் மாறுபட்டுத் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குகின்றன.

3. சிறந்த இலக்கியக் கொள்கை, விழுமிய இலக்கண மரபுகள், உயர்ந்த முருகியற் செம்மை, இவை அனைத்திற்கும் மேலாக, தனித் து விளங்கும் தனக்கேயுரிய மிகப் பெரிய இலக்கியச் செல்வம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிலங்குவது தமிழ் மொழியாகும். வடமொழியிலோ வேறு எந்த இந்திய மொழியிலோ காணப்படாத, அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு விளங்குகின்ற, இந்திய பெருநாட்டினுக்கு உரித்தான இந்திய மக்களிடம் காணப்படுகிற கலைநயம் தோய்ந்த ஒருவகை நுட்ப உணர்வைத் (Sensitivity) தமிழ் இலக்கியங்கள் தம்மகத்தே கொண்டுள்ளன. வளமிக்க விரிந்து பரந்த அறிவின் மாட்சியும் மரபும் அவற்றின் கண் பெரிதும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

4. மூன்றாவதாக, தமிழ் மொழியின் செவ் வியல் இலக்கியங்களின் தன்மை, அவற்றைச் சமற் கிருதம், கிரேக்கம், இலத்தீன், சீனம், பாரசீகம், அரபு ஆகிய மொழிகளில் எழுந்து

- விளங்கும் பேரிலக் கியங்களுக்கு நிகராக (அவற்றுள் ஓரணியில் வைத்து) என்னத்தக்க நிலையை, தகுதியை அவற்றிற்கு வழங்குகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களின் சொற்செறிவும், பொருளாழும், அவற்றின் நுட்பமும் திண்மையும் (Subtlety), அகலமும் விரிவும் (Profundity), அவை நுவலும் பல்வேறு பாடுபொருள்களும் களமும் (Varied Scope) நவீன காலத்திற்கு முந்தைய இந்திய இலக்கியங்களில், கால அளவில் முற்பட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் மட்டுமே சமூகத்தில் தாழ் வற்ற, பிற்பட்ட, கடைப்பட்ட மக்களையும் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. அவற்றின் மனிதகுலம் அனைத்தையும் வயப்படுத்தும் உலகளாவிய கோட்பாடும் (Universality) தமிழ்மொழியை உலகம் தழுவிய மிகப்பெரிய செவ்வியல் மொழி, மரபுகள் இலக்கியங்களுடன் ஒருங்கே வைத்து அவற்றுள் ஒன்று எனப் போற்றும் தகுதி நிலையை அளிக்கின்றன. வான்புகழ் வள்ளுவர் வழங்கிய திருக்குறள் ஒழுக்க நெறிகளைக் கற்பிக்கும் உலகின் தலைசிறந்த அற நூல் என்பதனை அனைவரும் அறிவோம். எனினும் இந்த நூல், தமிழ் மொழி, இலக்கிய மரபுகளைத் தம்முள் கொண்டு விளங்குகிற, ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெரிதும் வேறுபட்ட பாடுபொருள்களை உடைய பல்வேறு பெருநால்களின் தொகுப்பில் (பதினெண்கீழ்க்காணும்) ஒன்றாகும். இந்தப் பேரிலக்கிய தொகை நூல் களின் வாயிலாக, மனிதகுல வாழ்வியிலின் ஒவ்வொரு பரிமாணமும், ஒவ்வொரு தோற்றும் மிக நுட்பமாகவும், விரிவாகவும், விளக் கமாகவும் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த இலக்கியப் படைப்புகளின் ஆய்வுக்கு உட்படாத, இவற்றின் ஒளிபடாத வாழ்வியல் துறைகளே இல்லை எனலாம்.
4. இறுதியாக தமிழ்மொழி நவீனகால இந்தியப் பண்பாடு, மரபுகளின் முதன்மையான, தனித்துவம் உடைய வாயில்களில் ஒன்றாகத் விளங்குகிறது. சமற்கிருத கவிதை மரபின்மீது தென்னக மரபுகளின் செல்வாக்கைப்பற்றி நான்

விரிவாக எழுதியுள்ளேன். இதற்கு நிகராக இன்னொரு முக்கிய செய்தியுண்டு. தமிழில் சங்கத் தொகை நூல்களின் காலத்தில் தோன்றிப் பரவத் தொடங்கிய இந்துசமயச் சார்புடைய, புனிதமான (வழிபாட்டுப்) பேரிலக் கியங்கள் நவீனகால (இந்திய) இந்து சமய வளர்ச்சிக்கும் பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்துள்ளன. அந்தப் பக்தி இலக்கியச் சிந்தனைகளும், கருத்துக்களும் (தெலுங்கு, கன்னடம், சமற்கிருதம் ஆகிய மொழிகளில் எழுந்த) பாகவத புராணத்திலும் ஏனைய நூல்களிலும் எடுத்தாளப்பெற்று, அவற்றின் வழியாக, இந்தியத் திருநாடு முழுவதும் பரவின. ‘வேதங்களுக்கு ஒப்பானவை’ என்று போற்றப்படும் புனிதமான சமய (பக்தி) இலக்கியங்கள் தமிழில் உள்ளன. இவை தமிழுக்கே உரியன. இவை தென்னிந்திய வைணவத் திருக்கோயில்களில் (திருப்பதி முதலானவை) வேத மந்திரங்களுடன் சேர்த்து ஒதப்பெறுகின்றன. தற்கால இந்தோ - ஆரிய மொழிகளுக்கு எவ்வாறு வடமொழி (சமற்கிருதம்) மூல மொழியாக விளங்குகிறதோ அதேபோன்று தற்கால தமிழ், மலையாள மொழி இலக்கியங்களுக்கும் செவ்வியல் மொழியாகத் திகழ்ந்த தொன்மைத் தமிழே மூல மொழியாக விளங்குகிறது. இந்தோ - ஜேரோப்பிய மொழிகளில், சமற்கிருதம் மிகமிகப் பழையது. தொன்மையானது. கால வகையில் சிறிதளவும் மாறாது, மாற்றத்திற்கு இடங்கொடாது, இன்றளவும் பழமைக்குப் பழமையாக மிகவும் தொன்மையானதாக இருந்து வருகிறது. எனினும் திராவிட மொழிகளின் இயல்பையும், வளர்ச்சியையும் புரிந்துகொள்ள மொழியியலாளர்கள் நாடவேண்டியதும் அவர்களுடைய ஆய்வுகளுக்கு உதவும் உரைகல்லாகவும் திகழ்ந்துவருவதும் தமிழேயாகும்.

தமிழ் செம் மொழியாக இன்னும் அங்கீரிக்கப்படாமல், ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமல் இருப்பது ஏன் என்பதனை விளங்கிக்கொள்ள முடியாத வகையில் இதற்கு ஒரேயொரு அரசியல் காரணம் மட்டுமே இருப்பதாக அவர் குறிப்பிடுகின்றார். அதாவது தமிழ்

செம்மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால், ஏனைய இந்திய மொழிகளும் இதுபோன்ற தகுதிநிலையை வழங்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை விடுக்கக்கூடும் என்ற அச்சம் காரணமாக இருக்கலாம் என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“இந்த அச்சமும் கவனதையும் தேவையற்றவை. தற்கால இந்திய மொழிகளின் செழுமையையும் வளர்த்துவதும் நான் மிக நன்றாக அறிவேன். ஆகையால் செழியீட்டில் விளைவிக்கும் (உற்பத்தித்) திறனும் உடைய உலகின் மிகச்சிறந்த மொழிகளின் வரிசையில் ஒட்டுப்பெறுவதை என்றும் நான் அறிவேன். அதை ஒவ்வொன்றும் சிறப்பான தற்கால தீவிரியங்களை ஈன்றிருத்துவதை என்றும் நான் அறிவேன். (அவற்றுள் சிலமொழிகளில் தகைசிறந்த கீடுகள் கால தீவிரியங்களும் தோன்றியுள்ளன). அவ்வாறு ஏழாங்கு ஏழாங்க தீவிரியங்கள் உலகின் மிகப்பெரிய தீவிரியங்கள் எவற்றுத்துவம் ஒன்றாக வைத்து என்னைத்தக்க உயர்வுடையை. அவ்வாறிருப்பினும், அந்த மொழிகளுள் கவனதையும் செம்மொழி அல்ல. ஆங்கில மொழியையும் ஏனைய நவீன கால ஜோப்பிய மொழிகளையும் போன்று (இவற்றில் கிரேக்கம் மட்டும் விதிவிலக்கானது) அதை (அதாவது மேற்சொன்ன ஏனைய இந்திய மொழிகள்) யாவும் முன்னரே காலான்றி மிற்காலத்தே எழுந்தன. அதையைத்துத் தாங்கி இரண்டாம் ஆயிரம் ஆண்டு தொடங்கிய பின் (கி.பி.1000க்குப் பின்னர்) வளர்ச்சி பெற்றதையாகும். கிரேக்க மொழி ஜோப்பாவில் தோன்றிய ஓர் உயர்தனிச் செம்மொழி என்று உலகமைனத்திலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தை ஜோப்பாவைச் சேர்ந்த மிரங்க மக்கள் அல்லது ஆங்கில மக்கள் தத்துவம் மொழிகளுக்குச் செம்மொழிக் கருத்திலை வழங்கவேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடுக்க வழிகோலவில்லை” என அவர் வாதிடுகின்றார்.

இறுதியாக அவர் கூறும் வார்த்தைகள் அவரது உள்ளத்தின் ஆழத்தில் இருந்து வெளிவரும் உணர்வுப்புரவுமான வார்த்தைகளாக உள்ளன!

“தமிழ் ஒரு செவ்வியல் மொழி என்ற கருத்தை நிலைநாட்டுவதற்காக நான் கீழைப்போன்று ஒரு கட்டுரை எழுதவேண்டியுள்ளது என்ற எண்ணமே எனக்கு கீயல்புக்கு மாறான விந்ததையாகத் தோன்றுகிறது. கீச்செய்தி எப்படி கீருக்கிறது என்றால், ‘இந்தியா ஒரு யெறி நாடு, இந்து சமயம் உலகின் மிகப்பெரும் சமயங்களுள் ஒன்று’ என்றும் கூற்றை நிலைநாட்ட முற்படுவது போன்றுள்ளது. ‘தமிழ் உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழிகளுள்

ஒன்று’ என்னும் தகுதிநிலை, கீப்பாருள்பற்றி அறிந்த அறிஞர் குழுத்தில் உள்ள எவரும் எளிதில் விளங்குகின்ற மிகத் தெள்ளந்தெளிவான கருத்து ஆகும். ‘தமிழ் செவ்வியல் மொழி’ என்னும் தகுதி நிலையை மறுக்கமுனைதல் கீந்தியப்பன்பாட்டின் பெருமைக்கும் தொகைமைக்கும் கீந்தியமையாத மையக்கூறாக விளங்கும் – உயராதாரமாக விளங்கும் உயர்வு ஒன்று ‘அதற்கு கீருக்கக்கூடாது’ என்று மறுக்க முனைவதற்கு ஒப்பானதாகும்.” என அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

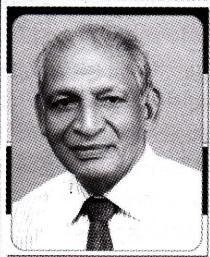
கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் தமிழின் செம்மொழித் தகுதிபற்றி எடுத்துக்கூறிய அறிஞர்கள்பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் பேராசிரியர் ஹார்ட் அவர்கள்பற்றிக் குறிப்பிடுவது இங்கு சுட்டிக்காட்டப்படவேண்டியதொன்றாகும்.

“பேராசிரியர் கீ. மதராமலை அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, 2000, ஏப்ரல் திங்களில் அமெரிக்கத் தமிழ்நினர் பேராசிரியர் முனைவர் ஜோர்ஸ் எல். ஹார்ட் அவர்கள், தமிழ்மொழியைச் செம்மொழி எனக் கூறும் நிலையாட பற்றி வழங்கிய அறிக்கை உலகெங்கிலும் உள்ள கல்வியாளர்களின் கவனத்தைப் பெறியும் ஈர்த்தது. ஆயின்கிடைத்தில் வகுரயைப்பட்ட கருத்தாழம் மிக்க அந்த அறிக்கை தமிழ்ச் செம்மொழி வரலாற்றில் ஓர் ஆயினிட்டதை ஒத்த அத்தியாயமாகும். பேராசிரியர் ஜோர்ஸ் எல். ஹார்ட் அவர்களது கீந்து அறிக்கையில் உள்ள கருத்துக்கள் கீந்தியத் திருநாட்டின் கல்வியாளர்கள் மத்தியில் பெறும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதோடு, தமிழ் ஆயர்வெளர்கள் மத்தியில் பெறும் ஏழுச்சையைப் பற்றியது”

பேராசிரியர் முனைவர் ஜோர்ஜ் எல். ஹார்ட் அவர்கள் தமிழ்மொழி, இலக்கியம், பண்பாடு தொடர்பான கல்வித்திட்டத்தை அமெரிக்காவில், அத்தகைய மற்றெதையும்விட முதன் மையானதாக மேம்படுத்தியவர். தமிழ் சமற்கிருத மொழிகளுக்கான பாடநூல்கள் எழுதியுள்ளார். தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியங்களையும், கம்பர் தமிழில் பாடிய இராமாயணத்தையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். பேராசிரியர் திருமணம் செய்துகொண்டுள்ள தமிழ்ப் பெண்ணான திருமதி கெளசல்யா ஹார்ட்டும் பல தமிழ் பாடநூல்களின் ஆசிரியரும் தமிழ் விரிவுரையாளருமாவார்.

(இக்கட்டுரை தொடர்பான கருத்துக்களுக்கு: nesanmna@gmail.com)

ஜானதா ஷூரிப் மூவருமாக வீட்டுக்கு பக்கத்தில் கிடக்கும் வெற்றுக் காணியில் நேரம் போவதே தெரியாமல் விளையாடுவோம்.

சிவலிங்கம் மாமா எனது தாயாரின் ஒன்று விட்ட அண்ணன்.

தாயாருக்கு உடன்பிறந்த தம்பியொருவர் இருந்தாலும் நாங்கள் மாமா என வாய்விட்டு உரிமையுடன் அழைப்பது இவரைத்தான். பொதுவாக எங்கள் குடும்பத்தின் தலைவராக அவரைத்தான் கருதினோம். குடும்பத்தில் நடக்கும் நன்மை தீமைகளில் ஆலோசகராக செயற்படுவர் அவர்தான். ஓரளவுக்கு படித்திருந்தாலும் நிறைய உலகறிவுள்ளவர் என எனது அப்பா அடிக்கடி அவரைப் பற்றிச் சொல்வார். நெய்னாகுடியின் எல்லையில் நாங்கள் வசித்தாலும் அதற்கு அப்பால் கண் எட்டிய வரை காணப்படும் வயல் வெளியில் பல ஏக்கர்கள் அவருக்கும் உண்டு. எங்களது வயலும் அவரதும் அருகருகேதான்.

வாசலில் நின்ற அடர்ந்து படர்ந்த கிளிமுக்கு மாமரத்தின் கிளையில் தொங்கிய ஊஞ்சல் பலகையில் உட்கார்ந்திருந்தவாறு அம்மா கொண்டு வந்து நீட்டிய வட்டாவைப் பெற்றார். வெற்றிலையொன்றை எடுத்து பெரு விரலால் ஈரத்தை வழித்து விட்டு கண்ணாம்பு தடவி, பாகுகுத் துகள்களையும், கைப்பையும் வைத்து சுருட்டி வாய்க்குள் புதைத்தார்.

“என்ன மச்சினன். வயலைப் போய் பாத்தியா?” சற்று உயரமாகப் பரப்பியிருந்த மணல் மேடையில் உட்கார்ந்திருந்த எனது தந்தையைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“நேத்துப் போனேன். உங்க வயலையும் பார்த்தேன். நல்லா யிருக்கு. உரம் போடனும்”

மாமா உட்கார்ந்திருந்த ஊஞ்சலுக்கு அண்மித்ததாக சப்தமிட்டு நாங்கள் விளையாடிக் கொண்டிருந்தது அவர்களின் உரையாடலுக்கு இடைஞ்சலாக இருந்திருக்கலாம்.

“புள்ளகள்! எல்லாரும் இஞ்ச வாங்க. இன்றைக்கும் நல்லதொரு விசியம் சொல்லித்தாரன். கேட்டுட்டுப் போய் தள்ளி நின்று சப்தம் போடாம் விளையாடுங்க.”

சிவலிங்கம் மாமாவிடம் எனக்குப் பிடித்ததே இதுதான். எப்போது வீட்டுக்கு வந்தாலும் அறிவுழார்வமான எதையாவது சொல்லித் தந்துவிட்டுத் தான் போவார்.

கிளையாகி

சமையற்கட்டுக்குள் நின்ற எனது தாயாரும் உடலைக் குலுக்கியவாறு வந்து அப்பாவுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்தார்.

“கடவுள், மனிதன், மிருகம் ஆகிய இவற்றுக்கு இடையிலான வித்தியாசம் என் நென்னு தெரியுமா?” கேட்டவாறே எங்களின் முகங்களை ஊடுருவினார்.

“நீங்கதான் அண்ணே சொல்லனும்” என்றார் அம்மா.

“ஒருவர் ஒரு பெருந்தொகைப் பணத்தை அவருக்கு வேண்டிய ஒருவருக்குக் கொடுத்து அதைக் கொண்டு பஸ்ஸோன்றை வாங்கி பிரயாணிகள் இலவசமாக பயணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யுமாறும், அதற்கான ஏனைய முழுச் செலவையும் தான் தருவதாகவும் கூறி செயற்பட்டால் அது இறைவனின் குணம். எந்த, வித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராமல் செயல்படுவது. எப்போதுமே மற்றவர்களின் நல் வாழ்வில் அக்கறை செலுத்துதல். நான் சொல்றது சரியா?” மாமா கேட்டார்.

நாங்கள் தலையாட்டினோம்.

“பஸ்ஸுக்காக நிறைப் பேர் காத்துக் கொண்டு நிக்காங்க. கற்பினிப் பெண்கள், வயதானவங்க, நோயாளிகள், நேரத்துக்கு பாடசாலை செல்லவேண்டியவங்க எனப் பல தரப்பட்வங்க. பஸ் வந்ததும் இவங்க யாரையும் கவனிக்காம முட்டி மோதி சீட் பிடிக்க வேண்டுமென்று ஏறுவாங்களே பலசாலிங்க. அவங்கள் மிருகங்களுக்கு ஒப்பிடலாம். உணவைப் போட்டால் மற்ற மிருகம் முதல்லே சாப்பிட்டும் என்று எந்த மிருகமாவது சும்மா நிக்குமா?” அவருடைய பார்வை எங்களில் லயித்தது.

“ஓமா மச்சினன். சரியா சொன்னே!”

“அப்போ மனிசன் என்கிறது?” அம்மா கேட்டார்.

“பஸ் வந்ததும் நோயாளிங்க, கர்ப்பினித் தாய் மாருங்க போன்றவங்களை முதலிலே ஏற விட்டுட்டு இடமிருந்தா உள்ளுக்கு ஏறுபவன் மனித குணம் உள்ளவன்” சிவலிங்க மாமா கூறியவாறு முடித்தார்.

“ஈங்களேல்லாம் தெய்வ குணமுள்ளவர்களாக வாழாவிட்டாலும் மனித குணமுள்ளவர்களாக வாழுணும். மற்றவங்களுக்கு எந்தவித இடைஞ்சலும் இல்லாம வாழ பழகிக் கொள்ளலும்.” அவரது உபதேசங்கள் தொடர்ந்தன.

சில வருடங்களுக்குப் பின்னர் இப்படித் தான் இன்னுமொரு நாள்.

“வாங் கடா மக் காள் இன் றைக் குநல்லதொரு கதை சொல்லேன்” எங்களது வீட்டுக்கு வந்து ஊஞ்சலில் ஆடியவாறு தாம்புலத்தை மென்று கொண்டிருந்தவர் வளவில் விளையாடிக் கொண்டு நின்ற தங்கையையும் என்னையும் அழைத்தார்.

“சொல்லுங்க மாமா. மாமாட கதையென்றா எனக்கு உசிரி” என்றாள் தங்கை.

“ஒரு காட்டிலே மானொன்று அதனது அழகிய குட்டியுடன் வாழ்ந்து வந்தது. குட்டியுடன்தான் மான் புல் மேயப் போகும். எப்போதுமே குட்டி தன் அருகிலேயே நிற்க வேண்டுமென அது கட்டளையிட்டிருந்தது. என்ன நடந்ததோ ஒரு நாள் குட்டி சுற்றுத் தள்ளிச் சென்று தனியாகப் புல் மேய்ந்தது. குட்டி தனியாக நிற்பதை ஒரு நரி பார்த்தது. அதன் அழகைக் கண்டதும் நரிக்கு நாக்கில் ஜலம் ஊற்றெடுத்தது.” கூறிவிட்டு வெற்றிலைச் காற்றறைத் துப்புவதற்காக மாமா மறு பக்கம் திரும்பினார்.

“அப்பறும் என்ன மாமா. சொல்லுங்க” என்றாள் தங்கை.

“அந்த நரியை வளைத்துப் பிடிப்பதற்காக அன்று பின்னேரமே சில ஓநாய்கள் முயன்று வெற்றி காணப்போகும் நேரத்தில் நரி கூறியது...”

“என்னென்னு?” நான் குறுக்கிட்டேன்.

“என்னைப் பிடிக்காதீங்க. உங்க ஓநாய்ப் பட்டாளத்துக்கே தீனி போடக்கூடியவாறான ஒரு மான் குட்டியை நான் உங்களுக்கு செட்பண்ணித் தருவன். ஒரு முன்று நாள் அவகாசம் கொடுங்க எனக் கேட்டது.”

“அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டதா?”

“அவகாசம் தாழோம். ஏமாற்றினியென்றா உன்னை கூட்டோட கைலாசம் அனுப்புவோம் என்றன ஓநாய்கள்.”

“மான் குட்டியை ஓநாய்கள் பிடிச்சனவா மாமா?”

“விபரமா சொல்றன். அடுத்த நாளும் மான் குட்டி சுற்றுத் தள்ளிச் சென்று புல் மேய்ந்தது. மெதுமெதுவாக அதன் அருகில் சென்ற நரி இங்கிதமாக பேச்சுக் கொடுத்து அதனுடன் நட்பு பாராட்டியது. நீ திங்கிறது ஒரு புல்லா? வாய்க்குள்ள வச்சதும் கரையக்கூடிய ரொம்ப ரூசியான புல்லு கொஞ்சம் தள்ளி காட்டுக்குள்ளே இருக்கு. நாளைக்கு வாறியா கூட்டிப்போய்க் காட்டுறேன் என்றது நரி. அம்மா விட மாட்டாவே என குட்டி கூறியதும் அடுத்த நாள் அம்மா கண் விழிப்பதற்கு முன்னாலேயே

ஒடி வந்துடு என நரி ஆலோசனை கூறியது”
“அப்படி குட்டி வந்துக்கொ?”

“தாய் கண் விழிப்பதற்கு முன்னாலேயே குட்டி நரியிடம் ஒடி வந்து விட்டது. நரியும் குட்டியுமாக அடர்ந்த காட்டினுள் நடந்து கொண்டிருக்கையில் தாய் மான் கண் விழித்து குட்டியைக் காணாததால் சுபதமிட்டு குட்டி, குட்டி என அழைத்தது. அவ்வாறு அது கத்தி கூப்பாடு போட்ட அதே வேளையில் ஒளித்திருந்த ஒநாய்கள் குட்டியைப் பிடித்து அதன் அலற்றைப் பொருட்படுத்தாது சந்து கணைந்தன”

கேட்டுக்கொண்டிருந்த தங்கை மெதுவாக கண் கலங்க ஆரம்பித்தாள்.

“இதை ஏன் நான் சொன்னேன் னா பெற்றோருக்குத் தெரியாம நீங்க எங்கேயுமே போகக் கூடாது. அதுவும் தனியே போகக் கூடாது. பாம்புக்கு பல்லில்தான் விசம். ஆனா மனிசனுக்கு உடம்பு முழுதும் விசம்.” என்றார் மாமா.

வருடங்கள் நகர்ந்தன. நெய்னாகுடி பசாரில் ஒரு வியாபார நிலையத்துக்கு சொந்தக்காரராக உழைத்துக்கொண்டிருந்தேன். ஒரு ஞாயிற்றுக் கிழமை வீவு நாள் நானும் என்து நண்பர்களான நவாஸ், ரவி ஆகியோருமாக பொங்கி வரும் பெரு நிலவு வெளிச்சத்தில் கடற்கரையில் கதைத்துக்கொண்டிருந்தோம்.

“உண்மையிலேயே நாம் அனுபவிக் கக்கூடிய இன்பங்களில் தலையான இன்பம் எதுடா?” ரவி கேட்டான்.

நான் பதிலுக் காக சிந் தித் துக் கொண்டிருக்கும்போது நவாஸ் முந்திரிக் கொட்டையாகி எதையெதையோ சொன்னான். ரவி அவன் கூறியவற்றையெல்லாம் மறுத்தான்.

“நீ கூறியது எல்லாமே உடலிலுள்ள ஏதோவொரு உறுப்பையோ அல்லது இரண்டு மூன்று உறுப்புகளையோ மட்டும் தான் திருப்திப்படுத்தும். ருசியான உணவை உண்ணும்போது நாக்கும், நாசியும், மனமும்தான் திருப்தியடையும். அழகானதொன்றைப் பார்க்கும்போது கண்களும் மனமும்தான் திருப்தியடையும். ஆனால் பெண்ணுடனான உறவு இருக்குதே அது உடலிலுள்ள அனைத்து உறுப்புகளையும் திருப்தியடைய வைக்கும். இன்பங்களில் தலை சிறந்த இன்பம் அதுதான். உள்ளங்காலிலிருந்து உச்சந்தலை வரையான சகல உறுப்புகளும் அந்த வேளையை ரசிக்கும்” என்றான் ரவி.

அவனது கூற்றை ஒப்புக்கொள்வதைத் தவிர எங்களுக்கு வேறு யோசனை தோன்றவில்லை.

“அதைப் பத்தி இன்னும் கொஞ்சம் சொல்லேன்” என்றான் நவாஸ்.

“அந்த உறவை ரசித்து செயற்படுத்தனும். ஆறுதலாக, நேரம் எடுத்து ஒவ்வொரு அங்கமாக ரசித்து, பத்தப்படாம் நடத்தி முடிக்கனும். அப்போதுதான் உண்மையான சுகமும் இன்பும் கிடைக்கும். இறைவன் உயிரினங்களுக்காகக் தந்த ஒரு மாபெரும் அருள் அது. உலக நகர்வே அதிலேதான் தங்கியிருக்கு.” என்றான் மீண்டும் ரவி.

“இது சம்பந்தமா எங்க நபியின் ஒரு போதனையிருக்கு. ஒரு கணவனும் மனவியும் அவ்வாறு இருந்துவிட்டு நித திரை கொள்ளும் போது அவர்களின் தலைப் புறமாகவும் கால் புறமாகவும் இரு தேவ தூதர்கள் நின்று விடிய விடிய அவர்களுக்காகப் பிரார்த்திப்பார்களாம். அவ்வளவுக்கு அந்தச் செயல் மேன்மையானது”

“என் இதைப் பற்றியே திருவள்ளுவர் திருக் குறளில் அதிகார மொன் றையே எழுதியிருக்காரே” என்றேன் என் பாட்டுக்கு நானும்.

அந்தப் புனிதமான செயலைப் பற்றி நாங்கள் நீண்ட நேரம் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

“உங்களுக்குக் தெரியுமா மிருகங்களோ பறவைகளோ அல்லது மனிதனைத் தவிர்ந்த எந்த சீவராசியுமோ கூட்டாக ஒன்றுகூடி வன்புணர்வில் ஈடுபடுவதில்லை” என்றான் ரவி மீண்டும். நாங்கள் ஒவ்வொர் உயிர் வர்க்கமாக சிந்தித்துப் பார்த்தோம். அவன் கூற்று உண்மையெனப்பட்டது.

“ஏனென்றால் அத்தனை சீவராசிகளுமே அந்தச் செயலை புனிதமான தெனக் கருதுகின்றன”

அன்றைய எங்களது உரையாடலைத் தொடர்ந்து ஏனோ தெரியாது அந்தச் சுக்த்தை ஒரு தடவையாவது அனுபவித்து விட வேண்டுமென்ற எனது ஆவல் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்துகொண்டே போன்று பல தடவைகளில் ரவியிடமும் சொன்னேன். சில நாட்களில் எனக்குள் கட்டுண்டு கிடக்கும் காமவெள்ளம் அணையடைத்து வெளியே பாய்ந்து விடுமாப் போன்றதான் எண்ணங்களும் உணர்வுகளும் தோன்றின.

“திருமணத்தை செய்டா” என்றான் ரவி
“இப்புழையாதுடா. தங்கச்சி இருக்காளே.

எப்படியாவது ஒரு ஏற்பாடு செய்து தாடா” ரவியிடம் கெஞ்சினேன்.

“ரெண்டு பேருமா கொள்வனவுக்காக கொழும்புக்குப் போகும் போது பாப்பம்”

◆ ◆ ◆

புங்குடுதீவு வித்யா வெறிகொண்ட ஒநாய்களால் குறையாடப்பட்ட செய்தி பரவத் தொடங்கியது. புனிதம் நிறைந்த ஒரு செயலையே ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தி அந்த வெள்ளை ரோஜாவை மந்திகள் பியத்தெறிந்த செயல் நினைக்க நினைக்க வேதனையூட்டுவதாகவிருந்தது. உலகத்தின் தொடர்ச்சிக்கும் நிலையான இருத்தலுக்குமாக இறைவனால் அருளப்பட்ட புனிதத்தை ஆயுதமாகப் பாவித்தே வெறியர்கள் அந்த அழகு மான் குட்டியைச் சந்து கணைந்திருக்கிறார்களே! ஒநாய்களின் வாயும் அசிங்கமான அவயவங்களும் தனது உடலில் பட்டபோதெல்லாம் அந்த அழகு மயில் எவ்வாறெல்லாம் துடித்திருக்கும்? தனிமையில் இருக்கும்போதெல்லாம் வித்யாவின் என்னங்கள் என்னைச் சூழ்ந்து கண்களைக் குளமாக்கின.

◆ ◆ ◆

சமீபத்தில் ஒரு நாள் நானும் ரவியுமாக கொழும்புக்குச் சொன்னோம். தங்குமிடமொன்றில் நின்றோம்.

“தேய் மச்சான். ஏதோ வேண்டுமென்று அடிக்கடி கேட்டியே. உண்மையிலேயே வேணுமாடா? அனுபவிக்கத்தான் போறியாடா?” ரவி கேட்டான்.

“ஒண்டா. ஏற்பாடு பண்ணலாமா?” வாஞ்சையுடன் விளித்தேன்.

“நாளைக்குப் போவோம். ஒருவன் ஒழுங்கு செய்து தாரானாம்.”

“தேய் மச்சான்! எயிட்ஸ் அது இதுன்னு சொல்றாகளே. அதையும் பார்த்துக்கடா”

“அப்படி எதுவும் இல்லியாம். பெஸ்ட் கிளாஸ் சர்க்காம்”

அடுத்த நாள் ரவியின் நண்பன் கொடுத்திருந்த ஒரு விலாசத்துக்கு நான் அவனுடன் சென்றேன். ஒரு மணி நேரத்துக்கு நாலாயிரம் ரேட் பேசினோம்.

“நீ முடிச்சுட்டு வா. நான் வெளியே நிக்கேன்” என்றான் ரவி. அத்தகையதொரு செயலில் ஈடுபட தான் விரும்பவில்லையென்பதை எங்கு முன்கூட்டியே அவன் சொல்லிவைவத்திருந்தான்.

பண்டதைச் செலுத்தி விட்டு ஆயிரம் கற்பனைகளுடன் யாரோ தனுக்குக்காரி காட்டிய அறையொன்றை நோக்கி நடந்தேன். அடைத்திருந்த கதவைத் திறந்தேன். அங்கே.....

சரே லென எனக்குத் தலை சுற்றுவது போல.... மனம் நிறைய ஏதேதோ எண்ணங்கள் தட்டாமாலைகளாக சுற்றத் தொடங்க.... அரையும் குறையுமாக கட்டிலொன்றில் படுத்திருந்த பெண்ணொருத்தியின் வெற்றுக் கால்கள் இரண்டும் சங்கிலிகளால் கட்டில் சட்டங்களுடன் சேர்த்துக் கட்டப்பட்டிருப்பது போன்றும், அவளின் கைகள் இரண்டும் மேலே உயர்த்தப்பட்டு எதனோடோ பினைக்கப் பட்டிருப்பது போன்றும் எனக்குத் தெரிய.... நொடிக்குள் கட்டப்பட்டிருந்த சங்கிலிகளை உடைத் தவாறு ... என்னை நோக்கி நகர்ந்தவாறு..... “தேய்யும்! விபச்சாரத்துக்காடா வந்தே....! விபச்சாரமும் வன்புனர் வும் செய்கிறவன்களை நான் உடமாட்டன்டா....! நில்றா! உன்னைக் கொல்லனும்டா!” மற்றுத்த குரவில் கூறியவாறே கையில் பற்றிய சங்கிலியால் ஒங்கி எனக்கு அடிப்பதற்காக முன் நேருவது போன்று மலங்கலாகத் தெரிய....

“கடவுளே! என்னை மன்னிச்சுடு. என்னை உட்டுடு. என்னை கொல்ல வராதே! என்னை உட்டுடுடு. நான் போயிடுகிறேன். என்னை உட்டுடுடு...” கூறியவாறே நான்கெட்டில் நான் வெளியே ஓடிவர... “ஏய்! ஏய்! நில்லு! நில்லு!” அந்தத் தனுக்குக்காரி கூச்சலிடுவது கேட்க....

“என்னடா மச்சான் இதற்கிடையிலே முடிஞ்சா?” என ரவி வினவ....

“தேய். தேய். வாடா ஒடுவும்” ரவியின் கையை பலமாகப் பற்றிக் கொண்டு ஓடிக்கொண்டிருக்கையில்.....

“என்னடா? என்ன நடந்தது?” ரவி கேட்டான்.

“நான் அறைக் குள் எல் அவவைக் கண்டேன்டா. வித்யாவைக் கண்டேன்டா! கையிலே சங்கிலியை சுத்திக் கொண்டு விபச்சாரமாடா செய்ய வந்தேன்னு கேட்டவாறே கொல்ல வந்தாடா. வாடா வேகமா ஒடுவும். பின்னாலே துரத்தி வந்தாலும் வருவாடா”

ரவியும் நானுமாக பின்னங்கால்கள் பிடிரியில் படும் வேகத்தில் எங்களை மறந்து ஓடிக்கொண்டிருந்தோம்.

(இலங்கையின் பொறுத்து வித்யா தேவதைக்கு

○ ○ ○

சமர்ப்பணம்)

‘சொல்லாராய்ச்சி’ எனும் தலைப்பில் (ஞானம் இதழ் 182) திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை பாராட்டப்படவேண்டியதோன்று. ஆயினும் அவர் அதில் ஆய்வுக்கெடுத்துக் கொண்ட சான்றோன், கடன் என்னும் இரண்டு பெயர்க் கொற்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கும் பொருள் தொடர்பில் சில கருத்துக்களை முன்வைக்க வேண்டிய தேவை திருப்பதினாலேயே இச்சிறுகட்டுரை எழுதப்படுகின்றது.

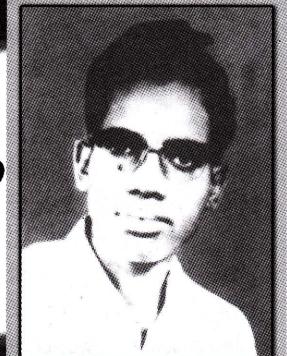
‘சால்’ என்னும் உரிச்சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த ‘சால்பு’ என்னும் பெயர்க் கொல்லே சான்றோன் என்னும் மற்றுமொரு பெயர்க்கொல் தோன்றக் கால் ஆயிற்று. எனவே சான்றோன் என்னும் பெயர்க் கொல்லின் பொருளை மட்டுமன்றி அது பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்ட

அப்பொருள் அகம், புறம் என்ற இரு பிரிவினால் அடங்கும். அன்பை முதலாகக் கொண்டது அகம். புறமோ வீரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அன்பும், வீரமும் ஒன்றை ஒன்று தழுவிச் சிறக்கின்றன. அவற்றுள் ஒன்று மற்றொன்றை நிறைவூருத்தி, அவ்விரு பண்பும் இணையுங்கால் முழுமை கணிந்த மனித வாழ்க்கையைக்காண முடிகின்றது. ஆதலால் அகம், புறம் என்ற இரு பிரிவில் மனிதகுல முழு வாழ்க்கையுமே அடங்கி விடுகின்றது. (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பக்கம் 35)

பேராசிரியரின் மேற்படிக்கூற்று சங்க காலத்தமிழரின் வாழ்க்கை எப்படிப்பட்டதென்று காட்டும். அகம், புறம் என்று சொல்லப்படும் அவ்வாழ்க்கை முறையைத் தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியங்கள் என்பன ஒழுக்கம்

இர் எதிர்வினை

ஆய்வு டோக்டர் காந்தோஸ், கடன் நீண்டும் கொர்கள்

வாக்கரை வாணன்

சங்க காலத் தமிழரின் வாழ்க்கை முறையையும் (a way of life) சற்று அறிந்து கொள்ளுதல் அவசியம். ஆகும். ஏனெனில் காலத்திற்கேற்ப சொற்கள் சிலவற்றின் பொருள் மாற்றம் அடைதல் இயல்பு என்பதற்கு ‘கதலி’, ‘நாற்றம்’ ஆகிய சொற்களை இங்கே உதாரணமாகக் காட்டலாம். ஆகவே சான்றோன் என்னும் சொல்லின் பொருளை நாம் சரியாகப் புரிந்து கொள்வதற்கு முன்பு சங்ககாலத்தமிழரின் வாழ்க்கை முறையையும் பேராசிரியர் மு. சு. அருள்சாமி அவர்களின் பின்வரும் வார்த்தைகள் ஊடாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

பழந்தமிழர், வாழ்க்கையினையே பாடுவதற்குரிய பொருளாகக் கொண்டனர்.

(தினை) என்றுகூறும் அதேவேளை பேராசிரியர் அவர்கள் அவ் ஒழுக்கத்தைப் பண்பு என்று குறிப்பிடுகின்றமை ஒழுக்கமும், பண்பும் ஒன்றென உணர்த்தும். பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள் தமது “தமிழர் சால்பு” எனும் நாலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் “சங்ககாலத் தமிழரின் சால்பினைக் கூற எழுந்தது இந்நால்” என்று குறிப்பிட்டுள்ளமை காதலும் வீரமும் இனைந்ததே அம்மக்களின் பண்பு என்பதைப் பறைசாற்றும்.

இப்பண்பு அல்லது ஒழுக்கம் முழுமையாகப் பேணப்பட்ட சங்ககாலத்தில் வாழ்ந்த வீரத்தாய் ஒருத்தி, தன் மகன் எப்படி வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை புறநானுற்றுப் புலவர் பொன்முடியார் வாயிலாக,

என்று புறந்தருதல் என்றலைக்கடனே
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக்கடனே
வேல்வையற்றுக் கொழுத்துல் கொல்லற்றுக்கடனே
நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக்கடனே
ஒளிருவாள் அருஞ்சமருக்கிக்
களிறு ஏற்று யெர்தல் காலைக்குக்கடனே

(பாடல் 312)

என் று தன் உள் ளக் கிடக் கையை
வெளிப்படுத்துவதைக் காண்கின்றோம்.

இவ் வீரத் தாய் தான் ஈன் றெடுத் த
குழந்தையை சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தையின்
கடன் என்று இடித்துரைக்கும், அதேவேளை
அவன் கையில் (ஏடு அல்ல) வேல் கொடுப்பது
கொல்லனின் கடன் என்று முழங்குவதையும்
கேட்கின்றோம். இது போன்று அப்பின்னளக்கு
போர்ப்பயிற்சி அளிப்பது வேந்தனின் கடன்
என்று சூறும் அத்தாய் அதனோடு நிறுத்தி
விடாமல் தன் புதல்வன் போர்க்களம் புகுந்து
தனது வாளால் களிற்றினைக் கொன்று
வெற்றியோடு வீடு திரும்புதல் அவன் கடன்
என்று கட்டளையிடுதல் நமக்கு மெய்சிலிர்க்க
வைக்கின்றது.

புறநானுாற்றுப் பெண்மணியின் இந்த
வேட்கை சான்றோன் என்னும் சொல்லுக்கு
வீரன் என்னும் பொருளைத்தானே தருகின்றது.
இந்த, ‘புறம்’தான் அன்றையத் தமிழர் பேணிய
பண்பு அல்லது பண்பாட்டின் (CULTURE) ஒரு
பகுதி என்பதனாலேயே ‘சால்பு’ என்னும்
சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த சான்றோன்
என்னும் சொல்லுக்கு வீரன் என்னும் பொருள்
ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று.

சங்ககால இலக் கியங்களில் புறநா
னுாறு, பதிற் றுப்பத்து, பட்டினப்பாலை
ஆகியவை உலகியலை (MATERIALISM)
மையமாகக் கொண்ட சங்ககாலத்தை ஒரு
போர்க்களமாகவே காட்டும். இதனை நன்கு
விளங்கிக் கொண்டமையால்தான் பேராசிரியர்
ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் போர் புரிதல்
சங்ககாலத்தமிழரின் பொழுதுபோக்கு எனலாம்.
(தமிழர் சார்பு - பக்கம்) என்று கூற பேராசிரியர்
க. கைலாசபதி அவர்கள் அதனைத் தமது
“ஒப்பியல் இலக்கியத்தில்” ‘வீரயுகம்’ (HEROIC
AGE) என்று வர்ணிப்பார்.

ஆனால் இந்த உண்மையைப் புறக்கணித்து
விட்டு திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா
அவர்கள் சங்ககாலத் தமிழ்ப்பண்பாட்டிற்கேற்ப

சான்றோன் என்னும் சொல்லுக்குரிய வீரன்
என்னும் பொருளை அக்காலத்தோடு முற்றிலும்
முரண்பட்டு நிற்கும் அறநெறிகாலத்திலே எழுந்த
நூல் ஒன்றிலுள்ள பாடலின் பொருளோடு
தொடர்புபடுத்திப் பார்த்தல் எவ்வகையில்
ஏற்படுடையது என்று தெரியவில்லை.

சங்ககாலத்தின் பின்னெழுந்த அறநெறிக்
காலத்தில் (இதனை இருண்ட காலம் என்றும்
சூறுவர்) வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படும்
பொய்யாமொழிப்புலவர் என்னும் வளருவர்
பெருந்தகைக்கு அவர் வாழ்ந்த சமூகத்தில்
ஒழுக்கம் என்னும் உயர் பண்பை நிலை
நூட் வேண்டிய கட்பாடு இருந்தமையால் அப்
பொருளையுடைய சாப்பு, சான்றோன், சான்றாண்மை
என்னும் சொற்களை அவை தொடர்பான
தம் குறட்பாக்களில் பயன்படுத்தலானார்.
பிற்காலத்தில் திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய
வர்களில் ஒருவரான டாக்டர். மு. வரதராசன்
அவர்கள் அச்சொற்களுக்கு ‘நற்பண்பு’ என்றே
பொருள் தந்தார். இவ்விடத்தில் டாக்டர்.
மு. வரதராசன் அவர்கள் உரைவேந்தர் என்று
போற்றப்படும் ஒளவை துரைசாமிப்பிள்ளை
அவர்களிடமிருந்து வேறுபடுதல் கண்கூடு.
எனினும் சான்றோன் என்னும் சொல்
மற்றுமொரு பொருள் கொண்டிருப்பதை இங்கு
சட்டிக்காட்டுதல் தகும்.

பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்கள்
தமது ‘ஒப்பியல் இலக்கியம்’ என்னும்
நூலில் சான்றோர் என்னும் சொல்லுக்கு புலவர்
என்னும் பொருள் தந்திருக்கின்றமையை
“சான்றோர் செய்யுட்கள்” என்னும் சொற்கள்
காட்டும். இது தொடர்பில் பேராசிரியர்
அவர்கள் இவ்விதம் எழுதுவார்.

இலக்கிய மரபை எடுத்து நோக்கின்
வீரயுகத்தைப் பாடிய முற்காலப்புலவரை
சான்றோர் என்றும் அவருக்குப் பின்வந்தோரை
பிறசான் றோர் என்றும் வேறுபடுத்துவர்
உரையாசிரியர்கள். சான்றோர் என்னும்
சொல்லின் பொருளை உணரும் போது
அதனைப் பழங்காலப் புலவருக்குபரியாயச்
சொல்லாக வழங்குவதன் சிறப்பு தெரியவரும்.
சங்கச்சான்றோரையே நல்லிசைப் புலவர்
என்றும் சூறுவர். (ஒப்பியல் இலக்கியம் -
பக்கம் 91)

பேராசிரியரின் மேற்படிக்கூறில் புலவரைக்
குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சான்றோர்

என்னும் சொல் அறிஞர், பெரியோர் என்னும் பொருளைத்தரும் ஆன்றார், ஆன்றோர் என்னும் சொற்களை ஒத்திருப்பதைக் காணலாம். இவை போன்றே கல்வி, அறிவு என்னும் பொருள் தரும் புலம் என்னும் சொல்லிருந்தே புலமை, புலவர் என்னும் சொற்கள் உருவாகின என்பது தெளிவு.

இனி, சான்றோர் என்னும் சொல்லோடு மிக நெருங்கிய தொடர்புடைய சால்பு என்னும் சொல்லுக்கு சங்கமிலக்கியங்களில் ஒன்றான குறுந்தொகையிலுள்ள,

யால் வரைந்து அமைத்தல் அல்லது ஓவர் வயின்

சால்பு அளந்து அறிதற்கு யா அம் யாரோ?

என்னும் பாடலின் (36) இரண்டாவது அடியில் உள்ள சால்பு என்னும் சொல்லுக்கு தகுதி அல்லது இயல்பு என்னும் பொருள் இருப்பதையும் அது ஒரு மனிதனின் பண்பையே குறிக்கும் என்பதையும் கற்றோர் அறிவர். இதன் அடிப்படையில் சான்றோர் என்னும் சொல்லுக்குப் ‘பண்பாளன்’ என்று பொருள் உரைப்பது சரியானதே. ஆனால் சங்ககாலத்தைப் பொறுத்தவரையில் அப்பண்பு என்பது காதல், அல்லது வீரத்தையே குறித்தது என்பதை நாம் மறந்துவிடல் ஆகாது. எனவேதான் பேராசிரியர் அ. சண்முக தாஸ் அவர்கள் சங்க இலக்கியங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள சான்றோன் என்னும் சொல் வீரன் என்னும் பொருளைத்தரும் என்று தமது கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளமையை மறுத்துரைப்பது உண்மையை மறைப்பதற்குச் சமமாகும்.

இச்சந்தரப்பத்தில் பண்பு அல்லது பண்பாடு என்னும் சொல் பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிடுதல் பொருத்தம் ஆகும்.

பண்பு என்னும் சொல் 1930ற்குப் பின்பு தமிழ் அறிஞர் டி. கே. சி. அவர்களால் பண்பாடு என்னும் வடிவம் பெற்றது. ஒரே பொருளையுடைய இச்சொற்கள் ஆங்கில மொழியில் CULTURE என வழங்கும். இச்சொல் CULTURA, CULTUS என்னும் இரண்டு லத்தின் சொற்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறந்தது. இதுபோன்று ஒழுக்கம் என்னும் தமிழ்ச் சொல் ஆங்கிலத்தில் MORALITY எனப்படும். இச்சொல் MORES, MORIBUS என்னும் லத்தின் சொற்களை வேராகக்

கொண்டது. ஒழுக்கம் என்னும் சொல்லை ஒத்ததாக உள்ள விழுப்பம் என்னும் சொல் ஆங்கிலத்தில் NOBILITY என்று குறிக்கப்படும். ஆனால் இதன் அடிச்சொல்லாக இருப்பது NOBILIS என்னும் லத்தின் சொல்லாகும்.

ஒழுக்கம் என்னும் சொல்லின் பொருளை பெருமளவில் பெற்றுள்ள ஒழுங்கு (இதன் திரிபாக ஒழுக்கம் என்னும் சொல்லைக் கொள்ளலாம்) ஒழுங்கு என்னும் சொல் ஆங்கிலத்தில் DISCIPLINE என வழங்கும். இதன் அடிச்சொல்லாக இருப்பது DISCIPLINA என்னும் லத்தின் சொல்லாகும். இச்சொல்லிருந்தே சீடர்களைக் குறிக்கும் DISCIPLE என்னும் சொல்லும் உருவானது.

இவ் வாங்கில, லத்தின் சொற்கள் அனைத்தும் ஒழுக்கம், ஒழுங்கு, பண்பாடு, பண்பு, விழுமியம், விழுப்பம் ஆகிய சொற்களின் பொருளைக் கொண்டிருந்தாலும் பண்பு என்னும் சொல்லுக்கான ‘வரைவிலக்கணத்தை ‘பண் பெனப்படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்’ என்று கலித் தொகையும், ‘பாடறிந்து ஒழுகும் பண்பினோரே’ என்று புறநானூறும் (பாடல் 197) எடுத்துக் கூறுவதைக் காண்கின்றோம். இவ்வரைவிலக்கணத்தின்படி ஒருவரின் பண்பாடு என்பது அவரின் குணம், வாழும் இடம், அதன் சூழல் என்பனவற்றை அறிந்து ஒழுகுதலையே கட்டும். இதனைப் பொய்யாமொழிப்புலவரின்,

நகையுள்ளும் ஜீன்னாது ஜீகஞ்சி, பகையுள்ளும் பண்பு உள்ளாறு அறிவிரர் மாட்டு

என்னும் குறுப்பாவின் இரண்டாம் அடி அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டும்.

அடுத்து, கடன் என்னும் சொல்லை கவனத்திற்கெடுத்துக் கொள்வோம்.

கடம், கடன் என்னும் சொற்களுக்கு கடமை, அல்லது கடப்பாடு என்றே பொருள். இதனை ஆங்கிலத்தில் DUTY என்று சொல்லலாம். ஆனால் ஆங்கில மொழியில் பயன்படுத்தப்படும் DEBT என்னும் சொல் தமிழில் கடன் என்றே வழங்கும். நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் ஒருவரிடம் வாங்கிய பொருளை திரும்ப அவரிடம் ஒப்படைத்தல் வாங்கியவரின் கடமை என்ற காரணத்தினாலேயே அது கடன் என்று குறிக்கப்பட்டது. அதாவது, கடன் கொடுத்தவருக்கு கடன் வாங்கியவர்

கடமைப்பட்டவர் என்பதே இச்சொல்லின் பொருள் ஆகும். ஆங்கிலத்தில் இதனை OBLIGATION என்பர்.

ஆங் கில் மொழியிலுள் ஈ DEBT என்னும் சொல்லின் அடிச்சொல்லாக உள்ள பொருள் ஆங்கிலத்தில் இதனை கடமைப்பட்டவர். (OBLIGATION) என்னும் பொருள் இருப்பதும் நமது கவனத்திற்குரியது.

தற்காலத்தைப் போன்று முற்காலத்திலும் கடன் என்னும் சொல் பயன்படுத்தப்பட்டமையை ஆய்வாளர் செல்லத்தமிக்கி சிரீக்கந்தராசா அவர்கள் தமது கட்டுரையில் ஆதாரங்களோடு முன்வைத்துள்ளார். அதே நேரம், கம்பராமா யாணத்தில் இடைச் செருகல் இருப்பதை தமிழர் அறிஞர் டி.கே.சி அவர்கள் ஏற்கனவே அம்பலப்படுத்துள்ளமையைப் பலரும் அறிவர். எனவே ‘கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்’ என்னும் பாடல் அடி பற்றி நாம் கலங்கத் தேவை யில்லை.

தொல்காப்பியத்திலேயே இத்தகைய செருகல்கள் இருப்பதை தமிழ் அறிஞர் சிலர் சட்டமிக்காட்டியிருக்கையில் செய்யுட்கள் நிறைந்த கம்பராமாயணம் போன்ற நூல்களில் செருகல்கள் தாராளமாக இடம் பெறும்தானே! இதனைப் பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அறியாரா, என்ன? ஆனைக்கும் அடி சறுக்கும் என்பது எவ்வளவு பெரிய உண்மை.

இறுதியாக, சொல்லாராய்ச்சி என்பது சலபமானது அல்ல. பல மொழிகளில் பாண்டித்தியம் பெற்ற சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கூட இடறிய இடங்களை ஆய்வாளர்கள் சான்றுகளோடு எடுத்துக்காட்டி உள்ளனர். உதாரணம், ‘யாழ்ப்பாணம்’ என்னும் சொல்

தமிழில் எழுந்த முதல் இலக்கண இலக்கிய நூல் “தொல்காப்பியம்” “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே” என்றும், பின் “மொழிப் பொருள் காரணம் விழிப்பத்தோன்றா” (சொல்லத்திகாரம்) என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளமையை ஆய்வாளர்கள் அச்டை செய்ய முடியமா, என்ன?

○ ○ ○

வாழ்க்கை மீழும்
உனி கனவுகள் வாழும்
தொடர்ந்தும் வா
தொடருமிவாம் தொலை வானம்

வாழும் காலம் மூழவதும்
காந்தமாக வறுமை ஒட்டும்
இரும்பை கீழ்த்து
ஒட்டுத்தான் கொள்ளும்

ஒட்ட ஒட்ட கழற்றி விட்டு
உயர்யறக்க சிறுகு தீரு
கட்டுத்தகழுவி கயிறு ஏறுத்து
கழுத்தில் போடாதே!

வாடகை வீரு என்றால்
வறுமைக் கூடுதான்
வறுமை என்றதும் நீ
வாழும் உரிமை இழக்காதே!

நஞ்சம் வந்து உனக்கு
நஞ்சு வைக்கக் கழுவும்
அஞ்சி ஓடி விடாதே
வந்சு நிமிருத்திக் கொள்!

உன்னைப் போலவே என்னையும்
உச்சியிப் பார்க்கிறது வறுமை
சருறு அசைந்து விட்டால்
சருக்கி விடும்
வாழ்ந்த சுரித்திரும் எனக்கில்லை!

எழுந்து வா நஸ்பனே...
எழுமையில் கிருந்து மஸ்வாம்
உழைப்பால் எதிரியை ஒள்ளாம்
உயர்யறந்து உயிர் வாழலாம்

உயூழ்ப்பின் சிறஞ்
-யிவர்த்தலை ஏ.பாரிசு
கட்டுக்கிளியல்

உலக சினிமீ (12)

NUIT BLANCHE (SLEEPLESS NIGHT)

இனின் எப்போதும் சமூகப் பிராணி என்றாலும் குடும்ப வாழ்கையில் அவர்களுக்குள் எழும் உறவுச்சிக்கல், மனோர்த்தியாகவும் மரபணு நியாகவும் அனுகப்பட வேண்டியது.

உலகம் முழுவதும் குடும்ப அமைப்புகளை எடுத்துகொண்டால் பெரும்பான்மையான தந்தை - மகன் பாசப்புரிதல் ஒரே மாதிரியானதாகவே காணப்படுகிறது.

அவர்கள் இருவருக்குள்ளும் அன்பிருந்தாலும் வெளிப்படையாக காட்டிக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஏதோ தயக்கம், ஓட்டுதலற்ற தன்மை இருந்துகொண்டே இருக்கும். ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பம் அவர்களுக்குள் அன்பை உணரச் செய்யும் தருணமாக அமையும்.

அந்த நேரம் வெளிப்படும் கண்ணீரும் புன்னகையும்தான் இருவரின் அன்பிற்குச் சாட்சி. இந்த உணர்வை நீரோடை போன்ற கதையோட்டம் கொண்ட படங்களில் பார்த்திருப்போம். ஆனால்

வாழ்வா சாவா போராட்டத்தில் தந்தையும் மகனும் தங்களுக்குள் இழையோடும் பாசத்தையும் நேசத்தையும் உணர்ந்தால்...? அந்தத் தந்தை - மகன் கதைதான் Nuit Blanche(Sleepless Night).

அதிகாலை நேரம் -

காரில் வரும் இருவர் முகமூடி அணிந்து கொள்கின்றனர்.

இன்னொரு காரினைத் துரத்திபிடித்து அதிலுள்ள இருவரையும் துப்பாக்கி முனையில் மிரட்ட அவன் ஒரு Bagaj எடுத்துத் தருகிறான்.

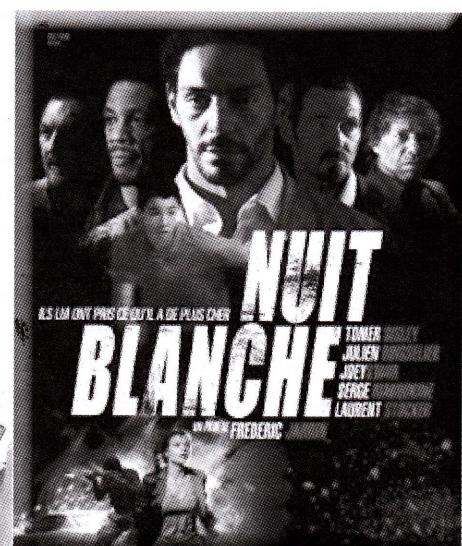
அதைத் தரும் சாக்கில் முகமூடி அணிந்தவனைக் கத்தியால் குத்திச் சாய்க்க மற்ற நபர் அவனைச் சுட முனைகிறார். இருவரும் தப்பியோடுகிறார்கள்.

முகமூடி அணிந்து வந்த இருவரும் Bagaj எடுத்துக்கொண்டு காரில் ஏறி அதைத் திறந்தால் உள்ளே போதைப் பொருட்கள் (cocaine).

இருவரும் திருப்தியும் பதட்டமுமாக அங்கிருந்து காரில் கிளம்புகின்றனர்.

காரில் முகமூடி அணிந்து Bagaj எடுத்த இருவரும் காவல் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒருவன் வின்சென்ட்(Vincent) மற்றவன் மானூவல்(Manuel).

கத்தியால் குத்துப்பட்டதன் காரணமாக வின்சென்ட் இடுப்புப் பகுதியில் தொடர்ந்து ரத்தக்கசிவு ஏற்படுகிறது. மருத்துவமனைக்குச் செல்ல முடியாததால் தற்காலிகமாக அதற்கு முருந்துபோட்டுக்கொள்கிறான்.

வின்சென்ட்டின் மகன் தாமஸ். ஒட்டுதல் இல்லாத உறவு இருவருக்கும். தனக்குப் பிடித்த விடயங்கள் உட்பட எதுவுமே தந்தை அறிந்து வைத்திருக்கவில்லை, தன்மீது அக்கறையோ பாசுமோ அவருக்கு இல்லை என்ற கோபம் தாமஸிற்குள் இருக்க,

மகன் தன்னைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என்ற வருத்தம் வின்சென்ட்க்குள் இருக்கிறது.

அந்திரோம் -

காவல் நிலையத்தில் இருக்கையில் வின் சென்ட்டைப் பார்க்க மனைவி வருகிறாள். மகன் தாமஸ் இன்னும் வீடு திரும்பவில்லை என்று பதற, “அவன் ஒன்றும் சின்னப்பிள்ளை இல்லை. வந்துவிடுவான் நீ போ” என்று அலட்சியமாக வின்சென்ட் சொல்ல மனை விக்குக் கோபம் வருகிறது. இருவரும் கண்ணட போட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

இதற்குமேல் வின்சென்ட்டிடம் பேசி பிரயோசனமில்லை என்று மனைவி கிளம்ப வின்சென்ட்டிற்குத் தாமஸிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வருகிறது.

எதிர்முனையில் “உன் மகன் என்னிடம்தான் இருக்கிறான். காலையில் எங்களிடமிருந்து எடுத்துச் சென்ற போதைபொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு மகனை மீட்டுக்கொள்” என்ற கட்டளை வருகிறது.

பொருளைக் கொடுக்காவிட்டால் மகனைக் கொன்று விடுவான் என்பதை உணர்ந்த வின்சென்ட் நண்பனிடம் சென்று Bagஜக் கேட்க, முதலில் மறுக்கிறான். இருவருக்கும் தகராறு ஏற்பட ஒரு கட்டத்தில் நண்பனின் நிலையைப் புரிந்துகொண்டு மானுவல் விலக, Bagஜ எடுத்துகொண்டு Nightclubஜ நோக்கிக் கிளம்புகிறான் வின்சென்ட்.

மானுவல் Laccombeஜ் சந்திக்கிறான். வின்சென்டுடன் இணைந்து கைப்பற்றிய போதைப் பொருள் பற்றியும் அதனை மகனுக்காகத் திருப்பிக்கொடுக்கப் போவதைப் பற்றியும் சொல்லி ஏரிச்சல்படுகிறான்.

இருவரும் இணைந்து திட்டமிடுகிறார்கள். “வின்சென்ட்டிடமிருந்து Bagஜ எப்படியும் எடுத்து விடுவோம் அத்தோடு அவனைச் சட்டவிரோதமான செயல்களில் ஈடுபட்டான், போதை பொருட்களைக் கடத்துபவர்களோடு தொடர்பிருக்கு என்று மாட்டிவிட்டால்..., அவனுக்குச் சிறை நமக்குப் பொருள் என சந்தோஷமாக வாழலாம்” என்று திட்ட மிடுகிறார்கள்.

Lacome தனது உதவியாளரான Vignalijiyitம் Nightclubக்குச் சென்று வின் சென்டினைப் பின்தொடரச் சொல்கிறான்.

Vignalij வின்சென்டைப் பின்தொடருகிறாள். கழிவறைக்குள் சென்று ஒரே ஒரு பொட்டலத்தை மட்டும் எடுத்துகொண்டு Bagஜப் பாத்ரும் மேற்கூரை உட்பகுதியில் ஒளித்துவிட்டு வெளியேறுகிறான் வின்சென்ட்.

அவனைப் பின்தொடர்ந்து Vignalij கழிவறைக்குள் சென்று அந்த Bagஜத் தேடி அதைப் பெண்களுக்கான கழிவறைக்கு எடுத்து சென்று அங்கிருக்கும் மேற்கூரை உட்பகுதியில் ஒளித்து வைக்கிறாள்.

Nightclub தலைவன் Marciannoக்கும் வின்சென்ட்கும் சந்திப்பு நிகழ்கிறது.

Bag எங்கே என்று கேட்க ஒரே ஒரு பொட்டலத்தை மட்டும் கொடுத்து “பரிசோத்திதுக்கொள் என் மகனைப் பார்க்க

வேண்டும் அவனைப் பார்த்த பிறகுதான் அனைத்தையும் தருவேன்” என்று சொல்ல மகனை அழைத்து வருகிறார்கள்.

“இன்னும் கொஞ்ச நேரம்தான் உள்ளது. Feydek சரக்கை வாங்க வந்துவிடுவான் அதற்குள் அனைத்தையும் எடுத்துவா” என்று சொல்ல வின்சென்ட் கழிவறைக்குச் சென்று Bagaj தேட Bag அங்கு இல்லை. எங்கு சென்றது? யார் எடுத்தார்கள் என்ற குழப்பம் ஒரு புறம். மகனை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்ற தவிப்பு இன்னொரு புறமாக செய்வ தறியாத நிலையில் அடுத்து என்ன செய்யலாம் என்று சிந்திக்கிறான்.

தனது நன்பனை வரச் சொல்லி அழைத்துவிட்டு கிச்சனுக்குள் செல்பவன் ஊழியர்களைப் போலிஸ் என்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டு மிரட்டிப் போதைப்பொருட்களை போல மாவைப் பொதி செய்து ஒரு Bagல் போட்டு அதன் ஜிப்பைப் திறக்கமுடியாதவாறு இறுக்கி எடுத்துச் செல்கிறான்.

Bagaj மறைத்துவைத்த இடத்தை அறிந்து கொண்ட Lacombe அங்கிருந்து Bagaj அகற்றிவேறு இடத்திற்கு எடுத்துசெல்கிறான்.

மேற்தளத்தில் உரிமையாளனும் போதைப் பொருட்களை வாங்க வந்திருக்கும் Feydek க்கும் இருக்கிறார்கள். வின்சென்ட் வந்து Bagajக் கொடுக்கிறான்.

அவன் ஜிப்பைத் திறக்கத் தடுமாறுகையில் CCTVயில் மானுவலைக் காட்டி இந்த இடத்தைப் போலிஸ் சுற்றி வளைத்துவிட்டது. இங்கிருந்து கிளம்புங்கள் என்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டு மகனை மீட்க முதல்தளத்திற்குச் செல்கிறான்.

அங்கிருந்து காருக்குள் செல்லுபவர்கள் சரக்கைப் பரிசோதிக்க அது கொக்கைன் இல்லை வெறும் மா என்று புரிகிறது. உடனே உள்ளே சென்று Night club தலைவன் Marcianoவைத் தாக்கி சண்டையிட இருவருக்கும் தங்களை வின்சென்ட் ஏமாற்றியது தெரிகிறது.

தாமஸை வேறு தளத்திற்கு இடம் மாற்றிவிட்டு வின்சென்ட்டை கொலைவெறி யோடு இரண்டு குழுவினரும் தேடுகிறார்கள்.

தன்னைக் கொலை வெறியோடு தேடும் இருதரப்பு, சட்ட ரத்யாகக் கைது செய்ய இன்னொரு தரப்பு

இப்படி மும்முனைத் தாக்குதலோடும் இரத்த கசிவால் பலவீனமடையும் உடல்நிலை, மகனிற்கு ஏதும் ஆகிவிடுமோ என்ற பத்தம் எல்லாவற்றையும் மீறி மகனை எப்படி வின்சென்ட் காப்பாற்றினான் என்பதே படத்தின் விறுவிறுப்பான மிகுதிக் கதை.

ஒரே நாளில் நடக்கும் கதைகளைக் கொண்ட படங்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். இந்தப் படமும் அப்படித்தான். ஆனால் மற்றப் படங்களிலிருந்து வித்தியாசப்படுத்திய அம்சங்கள் என்றால்

திரைக்கதை, இசை, ஒளிப்பதிவு, படத்தொகுப்பு.

ஜீவனுள்ள ஒரு கதை. அதைச் சுற்றிப் பின்னப்பட்ட மிக மிக சுவாரஸ்யமான காட்சி கணுடன் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது திரைக்கதை. (திரைக்கதை ஆசிரியர்கள் Frederic Jardin மற்றும் Nicolas Saada).

அருத்து ஒளிப்பதிவு

படத்தின் பெரும்பான்மைக் காட்சிகள் நடப்பது இரவு விடுதியில். கதாபாத்திரங்கள் ஒவ்வொரு தளமாக மாறுகையிலும் அவர்களது உணர்வோட்டத்தையும் செயற் பாடுகளையும் முன்னிறுத்தி ஒளிப்பதிவு அமையப்பெற்றிருக்கிறது.

அங்கிருக்கும் பெருங்கூட்டத்தைக் கட்டுப் படுத்தி இயல்புத்தன்மையோடு படம் பிழப்பது அத்தனை சாத்தியமல்ல. மிகச் சிறப்பாகவே தனது பணியைச் செய்திருக்கிறார் ஒளிப்பதிவாளர் Tom Stern.

இரவு விடுதியின் ஒவ்வொரு தளத்தையும் இசையால் வித்தியாசப்படுத்திக் காட்டி யிருப்பதும் அங்கிருக்கும் மனிதர்களைக் கொண்டு சிறு சிறு விடயங்களை உணர்தி யிருப்பதும் கூடுதல் சிறப்பு.

போதை, ஒரு பால் உறவு, சுய இன்பம், பெண் மீதான வன்முறை, தொழிற் போட்டி,

தூஷு

எலி வள்ம் அக்ரம்

வறைபுகளை மீட்டுகிறேன்
பிழைகளில் கீழந்து உதிரும் ஒளிக் கற்றுகளில்
அலங்கரிக்கப்பட
அவாவில் கூல்சீய நாட்கள்

எனினும்
அமைதியகள்று செல்லும் போனு
ஆற்றப்பாட்டங்களும்
அயை நிர்வாண விம்பங்களும்
காட்சிகளாக நெரிகின்றன

மலை உச்சியில்
தற்காலை செய்கின்ற
விரக்தி புகம்பற
மக்கள் மனங்களில் கீன்னும் மணக்கின்றது

துயரைக் கடக்க ஸ்ரயாது நொழுகளில்
தலைகள் சிதுரிய வரலாற்றுப் பாபங்கள்
போர் என்ற சாக்கடையில்
சந்தைகள் ருசியாகிய கஸ்பான காலங்கள்
இவற்றின்
எச்சங்களை மக்கள் அகற்ற இயலாது
அலைகளில் நீந்துகின்றனர்

பூஙால் பாரும் நாட்களை
தேன்றிலை இரவுகளை
மீன்குஞ்சின் சுதந்திரத்தை
தாக்துபள்
தரவினியைச்சும் தேருகிறேன்

வெறுமை, விரக்தி, காமம், இயலாமை,
தோல்வி, சுய பெருமை என்று வெவ்வேறு
உணர்வுகளோடு மனிதர்கள் அங்கு
வந்துபோகிறார்கள்.

நாயகனின் நிலைகூட நல்லவனா
கெட்டவனா என்ற குழப்பத்தோடு அமைக்கப்
பட்டிருக்கும். மனிதர்கள் அனைவரும்
சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கேற்பவே வாழ்கிறார்கள்
என்பதை இறுதியில்

Vignaliயிடம் உன்னைத் திட்டியதற்கும்
உன் கைகளைக் காயப்படுத்தியதற்கும்
மனிதத்துக்கொள் என்று சொல்லும் இடத்தில்
உணர்த்துகிறார் இயக்குநர் Frederic Jardin

வின்சென்ட் கதாபத்திரத்தில் நடித்தவர்
பிரபல பிரெஞ்சு நகைச்சுவை நடிகர் Tomer
Sisley.

இந்தப் படத்தில் நகைச்சுவைக்கு
இடமே இன்றி தேர்ந்த நடிப்பை வெளிப்
படுத்தியுள்ளார். கதையைக் கேட்டதுமே
நடிக்கச் சம்மதித்ததோடு படத்தில் இடம்
பெறும் ஆக்ஷன் காட்சிகளை இவரே வடிவமைத்துள்ளார். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எப்படி
சண்டையிடுவான் என்ற நீதியில் யோசித்து
அதற்கேற்ப நடித்தேன் என்று கூறுகிறார்.

வகுல் சாதனை செய்த இப்படம்
ஹாலிவுட்டிலும் தமிழிலும் ரீ மேக
செய்யப்படுகிறது. தமிழ் மற்றும் தெலுங்கில்
இதற்கான உரிமையை வாங்கியிருப்பவர்
கமல்ஹாசன். அந்தப் படத்திற்கு ‘தூங்கா
வனம்’ என்று பெயர் சூட்டியுள்ளார்.

“தண்டனை, சட்டம், இறைமை, பயம்
மட்டும் இல்லாவிட்டால்

மனிதனைப் போன்ற ஒரு கொடிய
விலங்கை இவ்வுலகில் பார்க்க முடியாது....”
என்பார்கள்.

இவை எல்லாமே நம் மிருகத்தன்மையைக்
கட்டுப்படுத்த முயன்றாலும் அதை நாம் வெளிப்
படுத்திக் கொண்டே இருக்கிறோம்.

அன்பு, பாசம், நேசம் மட்டுமே நம்மை
நமக்கு உணர்த்துகிறது.

உறங்காத இரவுகள் போலத்தான் இதை
உணராத மனிதர்களும்....

சிவம்
ரா. ரா.
கோ.

"அம் மா..." மெதுவாகக் கூப்பிட்டேன். நான் எப்போதும் அவரை அம் மா என் றுதான் அழைப்பேன். அவர் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்துவிட்டு, "சிவம் வரவில்லையா?" என்றார்.

"நான் வேலை விழயமா இந்தப் பக்கம் வந்தனான். வந்தவிடத்திலை உங்களை ஒருக்கா பாத்திட்டுப் போகலாம் என்னு வந்தனான்."

அவரின் முகம் திடீரென்று மலர்ந்தது. மெளனமாக என்னை உற்றுப் பார்த்தபடி இருந்தார். நான் அவருக்குப் பக்கத்தில் இருந்த கதிரையில் அமர்ந்தேன்.

"அம்மா எப்படி இருக்கிறியன்?"

"ஏன் எனக்கு என்ன குறை? எனக்கு மாறாட்டம் என்னு சிவம் சொல்லியிருப்பானே!" சொல்லும் போதே அவரின் நா தழுதமுத்தது. அந்த உரையாடலைத் திசை திருப்ப நினைத்தேன்.

"அம்மா... இப்ப எங்கடை ஊர்ப் பக்கம் போய்ப் பார்க்க ஆழிக்காரன்கள் விட்டிருக்கின்றான்கள். நான் ஒருக்கா இலங்கைக்குப் போய் எனது வீடு வளவுகளைப் பார்த்து வரலாம் என்னு இருக்கிறன்."

"தம்பி ராஜன்... எனக்கொரு உதவி செய்யவேணும்" திடீரென்று எனது வலது கையைப் பிடித்து இடைமறித்தார் நேசம்.

"சொல்லுங்கோ அம்மா... செய்யிறன்"

"எனக்கொரு மகன் கோண்டாவிலிலை இருக்கிறான். என்றை முத்த மகன்..." சொல்லும் போதே அவரின் கண்கள் பனித்தன.

இதைத்தான் அம்மாவுக்கு மாறாட்டம் என்னு சிவம் சொன்னானோ?

"என்னம்மா சொல்லுறியன்? உங்களுக்கு நியூசிலாந்திலை ஒரு மகனும், சவிசிலை ஒரு மகனும், மற்றது இஞ்சை சிவமும்... மொத்தமாக மூன்று பிள்ளையள்தானே!"

"அதோடை என்றை முத்த மகன் தேவராஜன். இலங்கையிலை கோண்டாவிலிலை இருக்கிறான். அவனுக்குக் கொஞ்சம் புத்தி சுகமில்லை. அவனை நீ போய்ப் பாத்து வரவேணும்."

“கட்டாயம்... கட்டாயம் பாத்து வருவன் அம்மா”

எனக்கு அங்கிருந்து தப்பித்தால் போதும் என்றிருந்தது. விடைபெறும் போது எனது கையிற்குள் ஒரு என்வெப்பதை திணித்தார் நேசம். அதற்குள் தேவராஜன் கோண்டாவிலில் இருக்கும் விலாசமும், அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சிவலிங்கம் என்பவருக்கு ஒரு கடிதமும், என்னாறு அவஸ்திரேலிய பொலர்களும் இருந்தன. நான் திகைத்துப் போனான்.

“உலகத்தில் நல்லவர்கள் என்டு நாங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற எல்லாருமே நல்லவர்கள்தானா?” என்றொரு கேள்வியைத் திடீரென்று என்னிடம் கேட்டார்.

“உங்கடை மகனுக்கு என் அப்படி வந்தது?”

அவர் தன் இரண்டு கரங்களையும் வான் நோக்கி உயர்த்தி, பழியை ஆண்டவன்தீரும் போட்டார். மனதுள் வேறு ஏதோ முக்கிய சமாச்சாரம் சொல்வதுபோல அவர் முகம் பிரதிபலித்தது. ஏதோ பெரிய கெடுதல் பற்றி நினைக்கிறார் போல என்று என் மனம் கூறியது.

“அம்மா... நான் போக இரண்டொரு கிழமைகள் எடுக்கும். வர ஒரு மாதம் செல்லும். பரவாயில்லைத்தானே உங்களுக்கு.”

“உங்கு வசதிப்படேக்கை அவனைப் போய்ப் பார்த்து வா. அவன் பாவம். இவங்கள் ஒருத்தருமே அவனைப் பற்றி ஒன்டுமே சொல்லுறான்கள் இல்லை. அவனுக்குத் தாற் காசையும், பிள்ளையளின்றை படிப்புச் செலவு அது இது என்டு இப்ப குறைக்கப் போட்டான் சிவம். நியூசிலாந்திலை இருக்கிறவன் புருஷனுக்குச் சுகமில்லை என்டுசொல்லி ஓண்டும் தாற்தில்லை. சுவிசைலை இருக்கிறவன் தான் கொஞ்சம் தாறவன். அவனும் பிள்ளை குட்டியள் இல்லாததாலை தந்து கொண்டிருக்கிறான்.”

நான் சற்று நேரத்தில் அங்கிருந்து கிழம் பினேன். கதவைத் திறந்து வெளியேறும் போது, “அவனைப் போய் பாத்துவாற் விஷயத்தை ஒருத்தருக்கும் சொல்லிப் போடாதை. அதுதான் முக்கியம். அது சரி இப்ப போறவைக்கு அங்கே பிரச்சினை இல்லையே?” என்றார் நேசம்.

“இங்கே இருக்கிற ஆக்கள் காட்டிக்

**குபிசையில் வீசபியட்ட பலரும்
குபேரணாய் திருந்த சிலரும்
கமியலில் வந்தோம் திங்கு
கவணவக்கு மூஷவு காண
தீயை எமிஜை அண்டப்பது
தீதுவோ உங்கள் நீதி?
அப்பை முன்பே தெரிந்தால்
ஆழிணை அணைத்து திருப்போம்.**

**கற்பிணை தீழந்த தாயும்
கதறி அழுத சேயும்
பெற்றவர் முன்பு பண்டினர்
பற்றிருயில் கெடுத்த மாதும்
உற்றவர் உறவினர் தீழந்து
உயிருக்கு ஏங்கும் குஹியும்
யற்றவர் பலரும் தீவிகே
மரணத்தை வென்தேர வந்தார்.**

**என்ன குற்றமும் அறிசோம்
வனருக்கும் கெடுதி கருதோம்
துண்பத்தை துண்டக்க வழி
தூரத்தில் தானும் உண்டோ?
அண்புடன் எமிஜை அணுகி
அண்டக்கலம் தருதல் அறம்
துண்யானம் எக்கும் உண்டு
தெரிந்து வைத்துல் நஞ்று.**

கொடுத்தால்... ஓ..” சொல்லிக் கொண்டேன்.

காரிற்குள் ஏறிச் சீற்றைப் பதித்துவிட்டு சரிந்து கொண்டேன். தலைவெட்டத்துவிடும் போல வலித்தது ஒருவேளை நேசம் சொல்வது உண்மையாக இருக்குமோ?

நானும் சிவமும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றாகப் பொறியியல் படித்தோம். அவஸ்திரேவியாவிற்கு வந்த பின்னர் சிவம் ‘தூங்காபி’யில், நான் ‘செவின் ஹிலஸ்’சில். இரண்டும் அருகருகே உள்ள கிராமங்கள்தான். சிவத்திற்கு முதல் குழந்தை பிறந்த போதுதான் நேசம் இலங்கையில் இருந்து இங்கு வந்தார். சிவம் அவரின் கடைசிப்பிள்ளை. எங்களுக்கும் அதே காலகட்டத்தில்தான் குழந்தை பிறந்தது. இருவருக்கும் முதலில் ஆண் குழந்தைகள். நேசம் என்னையும் தனது பிள்ளையைப் போலவே கருதினார். அவரின் சமையல் பக்குவம் சொல்லில் அடக்கிவிடமுடியாத சுவை நிறைந்தது. மருமகனுக்கு பத்தியம் வைக்கும் போதெல்லாம் என்னுடைய மனைவி மதிவதனிக்குமாக சேர்த்தே வைப்பார். மதிவதனிக்கும் அவர்மேல் ரோம்ப பாசம். இரண்டு குடும்பங்களும் ஒரே குடும்பம் போலத்தான் பழகினோம். வேறுபாடுகள் என்று எதுவும் கிடையாது. எங்கு சென்றாலும் சேர்ந்தே செல்வோம். பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்ததைவிட அப் போதுதான் எங்கள் இருவரின் நட்பு மேலும் இறுக்கமடைந்தது.

நேசத்திற்கு எண்பது வயதாகும்போது அவரின் பிள்ளைகள் அனைவரும் அவஸ்திரேவியாவில் ஒன்றுகூடினார்கள். அவரின் பிறந்ததினத்தை மிக எளிமையாகக் கொண்டாடினார்கள். ஒரு வரையும் பிறந்ததினத்திற்குக் கூப்பிடவில்லை. எங்களைக் கூப்பிடாதது எனக்கு மிகவும் கவலை தந்தது. அதன் பிற்பாடுதான் சிவம் தனது தாயாரைக் கொண்டுபோய் முதியோர் இல்லத்தில் விட்டான். அவரை அங்கே கொண்டுபோய் விட்டதற்கான காரணங்களை சிவம் ஒவ்வொன்றாக அடுக்கினான்.

‘எங்களைவிட அவர்கள்தான் அம்மாவை நன்றாகப் பார்ப்பார்கள் - பிள்ளைகள் வளர்ந்துவிட்டார்கள், அம் மாவினால் பிள்ளைகளின் கல்வி தடைப்படுகின்றது -அம்மாவிற்கு மாறாட்டம் வந்துவிட்டது’

சிவத்தை, ‘நசக்கிடாமல் காரியம் பார்ப்பவன்’ என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். எல்லாரையும் பிடிப்பதில்லைத்தானே! அவன் கதைக்கத் தொடங்கும் போது, முதலில் தனது முகத்தை பெரியதொரு அறிவாளி போலப் பாவனை செய்வான். பின் குதிரை கணைப்பது போல பல்லைக் காட்டிச் சிரிப்பான். கதைக்கத் தொடங்கினால் ஊர்ப்பெண்கள் தோற்றுப் போவார்கள் என்று சொல்வார்கள். அடுத்தவரைப் பற்றிப் புதினம் அறிவதிலும், வம்பளப்பதிலும் ‘நம்பர் வன்’. பாதத்திலிருந்து தலைவரை ஒரே பருமன். குதிரையின் கணைப்பு இவை அவனின் அடையாளங்கள்.

வேலையால் வீட்டிற்கு வந்ததும், நடந்தவற்றை மதிவதனியிடம் சொன்னேன்.

“ஏற்கனவே பிள்ளையின்றை படிப்பு, வேலை, வீடு என்று போட்டி. இதிலை மகனுக்கு 12ஆம் வகுப்பு நிசல்ட் சரியில்லை என்று இப்ப கொஞ்சநாளா முஞ்சியை நீட்டிக் கொண்டு திரியதுகள். இதுக்குள்ளை ஊருக்குப் போய் வளவுகளைத் துப்பரவாக்கி, வீட்டைத் திருத்தப் போறியள் என்று கேள்விப்பட்டா எப்பிடியிருக்கும்?” என்றாள் மதிவதனி.

“நான் எல்லாரோடையும் நல்ல மாதிரித்தான் பழகிக் கொண்டு வாறன். அவங் கள் மாறிட்டான்கள் எண்டதுக்காக நான் மாற முடியாது!” சொல்லிக்கொண்டே சிவத்துடன் கதைப்பதற்காக ரெலிபோனைத் தூக்கினேன்.

“தயவுசெய்து அம்மாவைப் போய்ப் பாத்ததை சொல்லிப் போடாதையுங்கோ” என்றாள் மதிவதனி.

இலங்கை போகவிருக்கும் விடயத்தைச் சொன்னபோது, அவன் கணைத்தான். பின்னர் சிரித்தான். இவன் என்ன பகைவனைப் பார்த்து வெஞ்சம் வைத்துச் சிரிப்பது போல சிரிக்கின்றான்.

“என்னடாப்பா பிறந்த நாட்டிலை போய்ச் சாகப்போறியே!”

“உனக்கு எப்பவும் நக்கல்தான்...”

“நான் ஏன் சொல்லுறேனெண்டால்... 2009 இலை உச்சக்கட்டப் போர் நடக்கேக்கை, இஞ்சை நீ் கொடி பிடிச்சாய்... ஊர்வலம் போனாய்...”

“நீயும்தான் வந்தாய். ஊர்வலம் போனது, கொடி பிடிச்சது எண்டா புலம் பெயர்ந்த நாட்டிலை இருந்து எண்பது வீத்மான ஆக்கள்

இலங்கைக்குப் போகேலாது” பேச்சுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தேன். இலங்கை போகும் நினைவுகளுடன் மூழ்கிப் போய்விட்டேன்

ஷ ஷ ஷ

இதுவெல்லாம் நடந்து இரண்டு வாரங்களில் இலங்கை போய்விட்டேன். மதிவதனியும் பிள்ளைகளும் வரவில்லை.

இருபத்தொரு வருடங்களின் பின்னர் நான் பிறந்து வளர்ந்த தெல்லிப்பழைக்கு வந்துள்ளேன். எங்குமே காடு. பாதை மூடிய பற்றைகள். ‘வேஷல்’ அடியினால் தகர்ந்த வீடுகள். வீட்டுக்குள்ளிருந்து விருட்டஷமாகி வானை முட்டும் மரங்கள். பாம்புப் புற்றுகள். வீடு வளவுகளைத் துப்பரவாக்கும் முயற்சி உடனே சாத் தியமில்லை என்பதால், அந்த வேலைகளின் மத்தியில் சிவத்தின் அண்ணாவைப் பார்த்துவர முடிவு செய்தேன்.

நேசம் கொடுத்த முகவரியை விசாரித்து, வீட்டை அடைய பகல் பதினொரு மணி ஆகிவிட்டது. பெரியதொரு வளவிற்குள் அந்த வீடு அமைந்திருந்தது. ஒரு அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க, ஒல்லியாய் ஒட்டகம் போல இருந்த ஒரு மனிதர் வேட்டி சால்வையுடன் வீட்டிற்குள்ளிருந்து வெளியே வந்தார். தன்னை சிவலிங்கம் என்று அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். கொண்டுவந்த கடிதத்தையும் காசையும் அவரிடம் கொடுத்தேன். நின்ற நிலையில் கடிதத்தைப் படித்தார்.

“நீர் இங்கு எமது வீட்டுக்கு வாற விஷயம் சிவத்திற்குத் தெரியுமா?” என்றார்.

“இல்லை... அவரின் அம்மாதான் சிவத்திற்கு ஒன்றும் சொல்ல வேண்டாம் என்று சொன்னார்”

“ஒரு கிழமைக்கு முன்னர் சிவம் என்னுடன் ரெலிபோனில் கதைத்திருந்தான். அம்மாவின் பெயரைச் சொல்விக்கொண்டு யாராவது வந்தால் தேவராஜனைக் காட்ட வேண்டாம் என்றான். நேசம் சிவத்திற்கு எல்லாம் உள்ளிவிட்டார் போல இருக்குது. இப்ப அம்மாவின் கடிதத்தைப் பாத்த பின்புதான் எல்லாமே விளங்குது.”

வீட்டைப் பூட்டி திறப்பைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டார் சிவலிங்கம். பின்னர் வீட்டின் பின்புறமாக இருந்த சீமெந்திலான கட்டடத்திற்கு என்னைக் கூட்டிச் சென்றார்.

அந்த அறையின் கூரை பணை ஒலையினால் வேயப்பட்டிருந்தது. கதவிற்குப் பதிலாக

இரும்பிலான கேற் இருந்தது. ஜன்னல் இல்லாத அறைக்கு காற்றுப் போக வர வசதியாக இருக்கும் என்றார் சிவலிங்கம். இரும்புக் கதவின் மேல் தனது வீட்டுத் திறப்பினால் தட்டி, “ராசன்... ராசன்...” என்று கூப்பிட்டார். உள்ளே இருட்டாக இருந்தது. கூனிக் குறுகிய ஒரு மனிதன் கைகளை விசுக்கி விசுக்கி நடந்து வாசல்வரை வந்தான். இரண்டு கால்களும் உட்பறமாக வளைந்து இருந்தன. தொள்தொளத்த காற் சட்டை. உடம்பின் மேலுக்கு ஒன்றும் இல்லை. ஒரு குழந்தையைப் போல கள்ளமில் லாமல் சிரித்தான். நெற்றியிலே விழுதி சந்தனம். காதிலே ஒரு பூ சிவலிங்கத்தையே பார்த்தபடி நின்றான் அவன்.

“சாப்பாடு தீத்த வேணும். குளிக்க வாக்க வேணும். டொக்டரிட்டைக் கூட்டிக் கொண்டு போகவேணும். ஒரு குழந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய சகல வேலைகளும் செய்ய வேணும்.”

“ஏன்... ஏன் எப்படி இது நடந்தது?” சிவலிங்கம் அந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லவில்லை.

“வாருங்கள்... வீட்டிற்குப் போகலாம்.”

சில மனிதர்களின் இருண்ட பக்கம் தெரியாமலே, அவர்கள் தமது வாழ்க்கையை நல் லபடியாக வாழ்ந்துவிட்டுப் போய் விடுகின்றார்கள். சக மனிதரை அடையாளம் காண்பதுதான் இந்நாளில் மிகப் பெரிய சவாலாக உள்ளது.

வீட்டிற்குள் வந்ததும் கதிரையில் அமரும்படி சொன்னார்.

‘ப்ளீஸ்... நீங்களாவது நான் சொல்லிற்கைத்த தயவு செய்து கேளுங்க. நாட்டுப் பிரச்சினைகள் தீர்ந்து இப்ப நாலு வருத்தமாப் போச்ச. ஒருத்தர் எண்டாலும் வந்து பாக்கினம் இல்லை. வந்தால் தங்கடை தலையிலை பொறுத்துப் போய்விடும் எண்டு பயப்படுகினம்.

எத்தினையோ வருஷங்கள் வைச்சுப் பாத்திட்டன். இனியும் என்னாலை ஏலாது. எங்கையாவது அநாதை ஆச்சிரமத்தில் கொண்டுபோய் விடப்போறன்” சுத்தம் போட்டார் சிவலிங்கம்.

“இதையும் வைச்சிருந்தோ. நான் போய் எல்லா ஒழுங்குகளும் செய்து தருவன்” என் பொக் கற்றுக்குள் இருந்த இரு

நூற்றி ஜம்பது டொலர்களையும் அவரது கைகளிற்குள் தினித் தேன். சிவலிங்கம் குளிர்ந்து போனார். தேவராஜனில் கதையைச் சொல்லத் தொங்கினார்.

“சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள்தான் தமிழ் இதுக்குக் காரணம். தேவராஜன் படிக்கிற காலத்திலை ஒரு பெண்ணை விரும்பியிருந்தான். சாதி காதலுக்குத் தடையா இருந்தது. தேவராஜனைப் பெத்தவர்கள் தடிச்ச சாதிக்காரர்கள். கலியாணம் இந்த ஜம்மத்திலை நடக்காது என்று உறுதிபடச் சொல்லிவிட்டார்கள். பூசணிக்காய் போல விளைஞ்ச தாய்க்காரியும், தமிழ் சிவமுந்தான் மிகவும் மூர்க்கத்தனமாக அதை எதிர்த்தவர்கள். சிவம் அந்தக் குமரைக் கொல்லப் போறான் என்று ஊருக்குள்ளை கதை உலாவினது.”

கருணையும் சாந்தமும் கொண்ட அந்த அம்மாவா அப்படிச் செய்தார்? நான் திகைத்தே போய்விட்டேன்.

“நான் தேவராஜனோடை பள்ளியிலை ஒண்டாப் படிசனான். அவன்றை காதலியின்றை சொந்தக்காரன். அவனைப்பற்றி எனக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும். இரண்டு பேரும் ஏழு எட்டு வருஷங்கள் எண்டு காத்திருந்திச்சினம். பிறகு பெடிச்சிக்கு கலியாணம் பேசிச்சினம். கலியாணம் முடிஞ்சு இரண்டாம் நாள் பெடிச்சி தூக்கிலை தொங்கிட்டாள். அண்டைக்குப் பிடிச்சது உவனுக்கு உந்தச் சனியன். விசாரக்கிப் போட்டுதே. இப்ப முப்பது வருஷமாப் போச்சு” சொல்லிவிட்டு பெருமுச்செறிந்தார் சிவலிங்கம். கனத்த மனத்துடன் சிவலிங்கம் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டேன்.

ஒரு முடக் குக் கழிந் திருக் கும். வாகனமொன்று கிரீச் சிட்டு என்னருகில் நின்றது. மளமளவென்று நாலுபேர் கள் இறங்கினார்கள். என்னைப் பிடித்து இழுத்து, வாயிற்குள் துணியொன்றை அடைத்தார்கள். கண்களைக் கட்டிப் போட்டு வாகனத்தினுள் தள்ளினார்கள். என் உடலில் இருந்து ஒட்டு மொத்த சக்தியையும் யாரோ உறிஞ்சி எடுத்தது போல இருந்தது. வாகனம் சிறிது தூரம் ஓடியபின்னர் ஒரு சடலைக்குள் நின்றது. கட்டை அவிழ்த்து, வாயிற்குள் இருந்த துணியை இழுத்தெடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரையும் நான் முன்னர் கண்டதில்லை. ஒருவன் தன் கழுத்தில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த வீடியோக்கமராவை எடுத்தான். அதனை ஒடவிட்டு சற்று நேரம்

உற்றுப் பார்த்தபடி இருந்தான். திடீரென்று நிறுத்திவிட்டு என் தலையைப் பதித்து, “இதிலை கொடி பிடிச்சுக் கொண்டு நிக்கிற ஆள் நீதானே!” என்றான். நான் ஒன்றும் பேசாது மெளனமாக இருந்தேன்.

“உனக்கு சிவத்தைத் தெரியுமா?” என்றான் ஒருவன்.

“அவன் என் நண்பன்” என்றேன்.

“நண்பானாம்... நண்பன்” அவர்கள் வாகனம் அதிர் சிரித்தார்கள்.

சிவம்... அடப் பாவி... சிட்னியிலை ஊர்வலம் போகேக்கை நீயும்தானே வந்தாய். நீதானேடா வீடியோ எடுத்தாய். இப்ப காட்டிக் கொடுத்துவிட்டாயேடா! ஏன் அப்படிச் செய்தாய்? ஒருவேளை இவ்வளவு காலமும் கட்டிக்காத்த உன் குடும்பரகசியம் என்னால் வெளிவரலாம் என்று நினைத்துவிட்டாயா?

தனிப்பட்ட கோப தாபங் கள் கூட ஒரு இனத்தின் அழிவுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றதே! நண்பர்களில்தான் எத்தினை விதம்! உலகம் எத்தனை வினோதமானது!

கடத்தியவர் கள் தங் கள் முகத் தை மறைத்திருக்காவிடில் உயிருக்கு உத்தரவாதம் இல்லை என்பதை நான் அறிந்தே இருந்தேன்.

○ ○ ○

நால் : ஒரோ பூமியில் நானும் நீயும் (கவிதைகள்)

ஆசிரியர் : உ.நிசார்

வெளியீடு : பானு புதியியகம், மாண்பார்வை.

சிறுவர் இலக்கியம், சிறுகதை, கவிதை எனப் பன்முகத் தளங்களில் இயங்கும் உ.

நிசார் எழுதிய 49 கவிதைகளின் தொகுப்பு இது. இவரது கவிதையில் பாடு பொருளாக இயற்கை, தாய், தந்தை, சிறுவர், வெற்றி பெற, சிந்தனைக்குச் சிறுதுளிகள், சமகால அரசியல், முள்ளிமகளின் வட்க்கைத் துறந்த இடப் பெயர்வு போன்றவை காணப்படுகின்றன.

சமூக அக்கறையும் அழகியல் உணர்வும் கவிதைகளில்

பிளிர்கின்றன. சிக்கல் அற்ற தெளிவான்

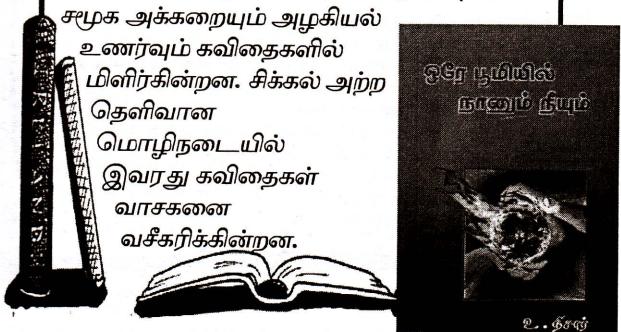
மொழிநடையில்

இவரது கவிதைகள்

வாசகனை

வசீகரிக்கின்றன.

**ஒரோ பூமியில்
நானும் நீயும்**

முந்தையோர் மாத்தவரே

தம்பிரான் வணக்கம் (1578) என்னும் தமிழ் எழுத்துக்களால் அச்சாகிய நூலானது தமிழுக்கு மட்டுமன்றி இந்திய மொழிகளுக்கே பெருமை சேர்த்த நூலாகும். அனைத்து இந்திய மொழிகளைக் கருத்திற்கொண்டாலும் தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் நூலே முதன்மதலில் அச்சாகியுள்ளது.

இந்த நூலின் ஆசிரியர் ஹெங்கிரிக் பாத்ர்யார் (Aenrique Aenriquez / Henrique Henriquez) என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. 1520 ஆண்டு போர்த்துக்கல் நாட்டில் பிறந்த ஹெங்கிரிக் பாதிரியார் நீண்டகாலம் பணியாற்றி 1600ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலே உயிர்நீத்தார். இவர், தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டுகள் அன்பபரியன்.

பதினாறு (16) பக்கத்தில் அமைந்த தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் நூலின் முதற்பக்கத்தில் ஆக்கியோரின் பெயராக ஹெங்கிரிக் பாதிரியாரின் பெயர் மாத்திரம் தமிழில் தரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நூலினை நிதானித்துப் பார்ப்பவர்களுக்கு, இரண்டாம் பக்கத்திலுள்ள தகவல் வியப்பைத் தரும்! ஹெங்கிரிக் பாதிரியார் மாத்திரம் இந்நூலின் ஆசிரியர் அல்லர் என்பதும் மானுவல் பாத்ர்யார் என்பவரும் இந்நூலின் ஆசிரியராவார், என்ற செய்தியும் தெரியவரும்.

ஹெங்கிரிக் பாதிரியார் வகித்த தலைமைக்குரு என்னும் நிலை கருதியோ, அல்லது தமிழர்களிடையே ஹெங்கிரிக் பாதிரியார் கொண்டிருந்த பிரபல்யம் கருதியோ, அல்லது மானுவல் பாதிரியார் தமிழர் மத்தியில் அடைந்திராத பிரபல்யம் கருதியோ, முதலாம் பக்கத்தில் இடப்பற்றாக்குறை கருதியோ, அல்லது வேறு ஏதும் காரணம் கருதியோ, மானுவலின் பெயரானது முதலாம் பக்கத்தில் தமிழ் மொழியில் தவிர்க்கப்பட்டு இரண்டாம் பக்கத்தில் போர்த்துக்கேய மொழியில் மாத்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது.

யார் இந்த மானுவல் பாதிரியார்?

தம்பிரான் வணக்கம் புத்தகத்தை தன் கண்களால் கண்டு உலகிற்கு அறிவித்த தன்நாயகம் அடிகளார், The First books printed in Tamil என்னும் கட்டுரையை 1958இல் எழுதியுள்ளார். அக்கட்டுரையிலிருந்து நாம் மானுவல் பாதியார் பற்றிய கீழ்க்கண்ட விடயங்களைக் கண்டறியமுடியும்.

- போர்த்துகேயரின் கிறிஸ்தவத் திருச்சபைப் பட்டியலில் மானுவலின் பெயர் காணப்படவில்லை.

எனவே, இவர் போர்த்துக்கேயரின் வருகையின் பின்னர் தம்நாட்டிலிருந்து கோவாவுக்கு அனுப்பப்பட்டு பயிற்சி பெற்றிருக்கவேண்டும்.

2. The Doctrina Christam (தம்பிரான் வணக்கம்) of 1577 was made, as a printed note in Portuguese, says in the booklet by Fr. Anrique Anriquez (same as Henrique Henriquez) of the Society of Jesus and by Father Manuel of St. Peter. The latter was evidently a native secular priest since he is not designated as belonging to the Society of Jesus

No information other than that provided in the note on authorship is available about Fr. Manuel of St. Peter. He was obviously one of the Tamil-speaking secular priests who since the coming of the Portuguese were being trained at Goa and then sent back to their districts of origin. One of Father Henrique's helpers in the study of Tamil and in the composition of his books was Father Pero Luis, S.J., the first Brahmin to become a Jesuit. His name, however, does not occur as a joint-author in any of the printed books which are available to us.

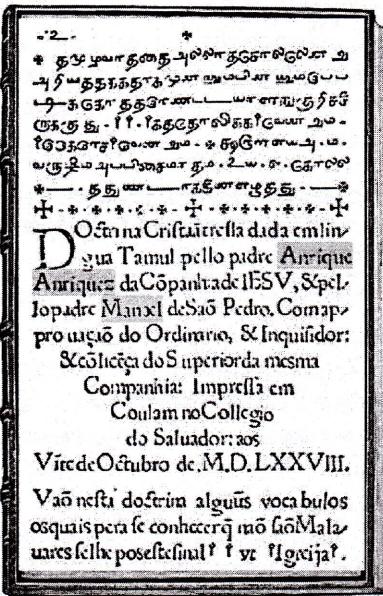
- நனிநாயகம் அடிகள், 1958 (நூல் 1995),
Collected Papers of Thani Nayagam Adigal (பக் 56-57)

மகல் அச்செரிய
'தம்பிரான் வணக்கம்'
நூலின்
தமிழ் நூலாகியியர் ;
எழுத்துவரான
'மானுவல் பாதிரியார்'

முதலாம் பக்கம் - இஹங்கிரிக் பாதிரியரின் பெயர் மாதிரியும்

கிரண்டாம் மக்கம் - இஹங்கிரிக் பாதிரியர் மற்றும்
மானுவல் பாதிரியர் ஆதிசீய திருவரின் பெயர்களும்

Doctrina Christiana transladada em lingua Tamul
pello padre António Aníquez da Companhia de Jesus &
Pello padre Manoel de São Pedro

- பயிற்சிபெற்ற பின்னர் தமது சொந்தப் பிரதேசத்துக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்ட ஒரு சாமன்ய தமிழ்ப்பேசும் பாதிரியராக இருக்கவேண்டும். (Evidently a native / He was obviously one of the Tamil-Speaking secular priests....) இத்தகைய பயிற்றப்பட்ட பாதிரிமார் அக்காலத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்களில் இன்னுமொருவர்தான் பிராமண குலத்தில் பிறந்த முதலாவது கதேசித் தமிழ்ப் பாதிரியரான Pero Luis என்பவர்.

மானுவல் பாதிரியர் ஒரு தமிழர் என்பதற்கான, தன்னுடைய வலுவான வாதத்தை மேற்கண்டவாறு தனிநாயகம் அடிகளார் தன்னுடைய கட்டுரையில் முன்வைத்துள்ளார்.

1995ஆம் ஆண்டு, 8ஆவது உலகத் தமிழ் மாநாடு நினைவுப் பதிப்பாக தமிழ்நாடன் அவர்கள், தமிழரான் வணக்கம் என்னும் நூல்பற்றி, தமிழ் மொழியன் முன் அச்சுப்புத்தகம் என்னும் ஓர் ஆய்வு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலில் மானுவல் பாதிரியாரை ஓர் இந்தியராகவே, தமிழ் நாடன் பிறப்பத்தாட்சிப் பத்திரம் வழங்கியுள்ளார்!

தமிழரான் வணக்கம் தமிழாக்கத்திற்கு. அன்றிக்கு பாதிரியாருக்கு உதவியாக மானுவல் பெட்டோ (Manoel de São Pedro) பாதிரியார். இவர் இந்தியக் கிறித்துவர்.

- தமிழ்நாடன், 1995, தமிழ் மொழியின் முன் அச்சுப்புத்தகம் (பக் 18)

ஏற்ததாழ் 500 வருடங்கள் கடந்த நிலையில் ஹென்டிரிக் பாதிரியாருடன் சேர்ந்த வரலாற்றினை அவர் விட்டுச்சென்ற எச்சங்களிலிருந்தும் பிற வரலாற்றுத் தகவல்களிலிருந்துமே கட்டியெழுப்பவேண்டியுள்ளது. இந்தவகையில் ஹென்டிரிக் எழுதிய கடிதங்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. 1549ஆம் ஆண்டு இந்தியா நோக்கிப்புறப்பட்ட பாதிரியார் 1557வரை கோவாவில் தங்கியிருந்ததாகவும், அதன்பின்னரே தென்னகம் வந்ததாகவும் அறியமுடிகிறது.

எனினும் 1561 தொடக்கம் 1564 காலப்பகுதியில் ஹென்டிரிக் பாதிரியார் இலங்கையில் மன்னாரில் வாழ்ந்துள்ளார் என்பதை இலங்கை வரலாறும் அவர் எழுதிய கடிதங்களும் உறுதிசெய்கின்றன.

ஹென்டிரிக் பாதிரியார் 19-12-1561, 29-12-1562, 11-01-1564 ஆகிய தினங்களில் இலங்கையின் மன்னாரிலிருந்து தமது தலைமையகத்துக்கு, மன்னார் பணியகத்தின் நடவடிக்கைள் குறித்த நீண்ட கடிதங்களை எழுதியுள்ளார் என்பதை, 1941ஆம் ஆண்டு Fr. S.G.Perera பாதிரியார் எழுதிய The Jesuits In Ceylon XVI-XVII Centuries (பக்கம்-11) என்னும் வரவாற்று நூல் உறுதிசெய்கிறது.

அதுமட்டுமன்றி அக்காலத்தில் மன்னாரில் ஒரு தமிழ்க் கல்லூரியை அமைப்பதற்கான திட்டத்தையும் ஹென்டிரிக் பாதிரியார் வகுத்துள்ளார். இதற்கான பணமும் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால், ஸழத்தில் இருந்த அரசியல்நிலைமை காரணத்தாலும், ஹென்டிரிக் பின்னர் இந்தியாவுக்குச் சென்ற காரணத்தாலும் மன்னாரில் தமிழ்க் கல்லூரி அமைக்கும் திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

It was originally intended to found this Tamil College at Mannar and the Bishop encouraged the scheme, chose a site and even donated some money.

- Fr.S.G.Perera, 1941, The Jesuits In Ceylon (பக் 19)

ஜோம் பாதிரியாரின் தாக்கத்தினால் கொழும்பில் வாழ்ந்த தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் ஒருவர் கிறிஸ்தவ போதனைகளையும் (Catechism) கிறிஸ்தவக் கீதங்களையும் (Canticles) இயற்றியுள்ளார். அந்தத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் இயற்றிய படைப்புக்களை ஜோம் பாதிரியார் பெற்று மன்னாரிலுள்ள பணியகத்துக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளார். மன்னாரின் பணியகத்திலுள்ளார் அந்தப் போதனைகளிலும் கீதங்களிலும் மகிழ்ந்து 50 குருசொடஸ் (Cruzados - அக்கால போர்த்துக்கேயப் பணம்) பணத்தை பாடல்களை இயற்றிய அந்த ஸழத்தவருக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள்ளனர். அப்பாடல்கள் மன்னாரிலுள்ள கிறிஸ்தவர்களில் பாடப்பெற்றுள்ளன.

அப்பாடல்களை மன்னாரில் வாழ்ந்த ஹென்டிரிக் பாதிரியாரும் கேட்டுள்ளார். அப்பாடல்களால் கவரப்பட்ட ஹென்டிரிக் பாதிரியார் அவற்றை அச்சிடு மக்களிடையே பரப்ப எண்ணினார். கொழும்பு கிறிஸ்தவருக்கு இலத்தின் மொழிப் பரிச்சயம் இருந்திருப்பதால் அவற்றைச் செப்பனிட்டு அச்சிடுவதுமட்டுமன்றி தன்னுடைய தமிழ்ப் பணிகளுக்கும் துணைபுரிவார் என்பதை ஹென்டிரிக் பாதிரியார் உணர்ந்துகொண்டார்.

இதனால் ‘குதேசிப் பாதிரியாரை’ (a priest of the country) தன்னிடம் மன்னாருக்கு அனுப்பும்படி ஜோம் பாதிரியாரிடம் ஹென்டிரிக் பாதிரியார் எழுத்துமூலம் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார். ஜோம் பாதிரியாரும் அந்தத் தமிழ்க்கிறிஸ்தவரை மன்னார் பணியகத்துக்கு அனுப்பிவைத்தார். மன்னாருக்கு வந்த அந்தத் தமிழர், கிறிஸ்தவப் பணிகள் செய்வதுடன் ஹென்டிரிக் பாதிரியாரின் தமிழ்ப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிந்துள்ளார்.

இவ்விடத்தில் ஜோம் பாதிரியார் பற்றிய மேலதிகக் குறிப்பொன்றைக் கூறவேண்டும். Cartilha என்னும் நூலே, தமிழ் உள்ளடக்கத்தைக்கொண்டு போர்த்துக்கேய எழுத்துக்களில் அச்சான

ஹென்டிரிக் பாதிரியார்
Henrique Henriquez
(1520-1600)

ஹென்டிரிக் பாதிரியார்	பாடல் வார்ஷலைமாந்த	கொழும்பைச் சார்ந்த தழுவுநிலையால்
பிரசுரம் நூர்க்கு சேர்ந்த கோலோமோவேல் பிரதிபாக் கொலோமோக்கு மேற்படியாகவேல்	posing. He was also eager to revise a prose Catechism written in a form to be chanted and some Canticles, both composed by a Tamil Christian of Colombo under the inspiration of the Franciscan friar Joam de Villa de Conde, Guardian of the Franciscans in Ceylon.	This man sent his composition to the Pattankattins and chief man of Mannar who were so pleased with it that they paid fifty cruzados ¹ for a copy and had it chanted in the churches of Mannar by young men with good voices. This chant catechism as well as the canticles Father Anriquez was very eager to print for general use. But before doing so he naturally wished to see them purified of errors, and wrote to Friar Joam to send to Mannar “a priest of the country” who was in Colombo, and “who knows Latin well and has some knowledge of the making of canticles.” This priest came to Mannar and helped the veteran missionary in his literary as well as his missionary work. He was, it is

மொழியில் பணிகளும் உதவியை

- Fr.S.G.Perera, 1941, The Jesuits In Ceylon XVI-XVII Centuries (பக் 17)

Joam பாதிரியாருக்கு ஹென்டிரிக் பாதிரியார் அந்தாக விடுபட்டு வருகிறார்

(1554) முதல் நூலாகும். அச்சியந்திரத்துக்கான தமிழ் எழுத்துக்கள் உருவாவதற்கு முன்னர் இது அச்சிடப்பட்டது. தம்பிரான் வணக்கம் நூலானது தமிழ் எழுத்தில் அச்சான முதல்நூல். Cartilha நூலினை ஷந்திரால் செய்து வெளிக்கொண்ந்தவர் மேற்கூறிய Joam பாதிரியார் ஆவார். தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் ஏலவே ஈடுபட்டிருந்த ஜோம் பாதிரியார், ஹென்டிரிக் பாதிரியார் தமிழ்ப்பணிகளின்போது எதிர்கொள்ளக்கூடிய சிரமங்களை உணர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆகவே கொழும்பிலிருந்த தமிழ்க் கிறிஸ்தவரை மன்னாருக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

கொழும்பைச் சேர்ந்த தமிழர் ஒருவர் ஹென்டிரிக் பாதிரியாரின் தமிழ்ப்பணிகளுக்கு உதவியுள்ளார் என்பதை மேற்கண்டின்னணில் நாம் உறுதியாகக் கூறலாம். இருப்பினும்,

(1) கொழும்பைச் சேர்ந்த தமிழ்க் கிறிஸ்தவர், எவ்வகையான தமிழ்ப் பணிகளில் ஹென்டிரிக் பாதிரியாருக்கு உதவியுள்ளார்?

என்ற கேள்வியை முன்வைப்பது பொருத்தமாகும். இக்கேள்விக்கு 2008ஆம் ஆண்டு, ஜெயச்சலா எஸ்பென் என்பவர் தன்னுடைய ஆய்வொன்றில் விடை கூறுகின்றார்.

Joam பாதிரியார் ஏலவே பிராத்தனைக்குரிய விடயங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்க்கும்போது மிகுந்த சிரமத்தினை எதிர்கொண்டவர். ஆகவே ஹென்டிரிக் பாதிரியாருக்குப் போர்த்திக்கேய மற்றும் தமிழ் மொழிகளில் பரிச்சயமுள்ள தமிழ் அறிஞர் ஒருவரை கொழும்பிலிருந்து அனுப்பி

வைத்ததாகவும் ஜெயச்சலா கூறுகிறார்.

இதனைப்படையில் கொழும்பி விருந்து சென்ற தமிழிஞர் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளில் ஹென்டிரிக் பாதிரியாருக்கு உதவியுள்ளார், என்ற

Fr. João Villa de Conde, a Franciscan monk from the Province of Piedade who was stationed at Punnaikayal also took much trouble to get the prayers translated into Tamil. A Tamil scholar well versed both in Portuguese and Tamil was sent by Fr. João from Colombo to help Fr. Henrques to accomplish his assignment.

-- S. Jeyaseela Stephen, 2008, Caste, Catholic Christianity and the முடிவுக்கு வரலாம்.

Language of Conversion: Social Change and Cultural Translation in Tamil Country 1519-1774 (பக் 229-230)

இந்தத் தமிழிஞர்தான் கொழும் பிலே கிறிஸ்தவ க்தூங்களை இயற்றியவர் என்பதும், இவரைத்தான் ஹென்டிரிக் பாதிரியாரிடம் கேட்டுள்ளார் என்பதும், ஹென்டிரிக் பாதிரியாரிடம் கேட்டுள்ளார் என்பதும் இப்பொழுது தெளிவாகிறது.

முதலில் அச்சேறிய தம்பிரான் வணக்கம் என்ற நூலும் ஒரு பிராத்தனை மொழிபெயர்ப்பு நூல் என்பதை இவ்விடத்தில் நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

இந்நிலையில்

(2) ஹென்டிரிக் பாதிரியார் பல தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டவர். கொழும்பிலிருந்து சென்ற தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் நூலின் மொழிபெயர்ப்பில் ஈடுபட்டவரோ அல்லது பிற மொழிபெயர்ப்பு பணிகளில் ஈடுபட்டவரோ?

என்ற கேள்வியையும்

(3) கொழும்பிலிருந்து சென்றவர், தம்பிரான் வணக்கம் நூலாக்கத்தில் உதவியிருந்தாலும் அவர்தான் மானுவல் பாதிரியார் என்று எவ்வாறு கூறுமுடியும்? கொழும்பிலிருந்து சென்று தம்பிரான் வணக்கத்தில் ஈடுபட்ட தமிழ்க் கிறிஸ்தவரும் மானுவல் பாதிரியாரும் கிருஷ்ணவர்களாக இருக்கலாமல்வா? என்ற கேள்வியையும் முன்வைக்கலாம்.

இதற்கும் ஜெயச்சலா எஸ்பெனே விடை தருகின்றார்.

Fr. Henrique Henrques began to translate *Doctrina Christam* into Tamil on 20 February 1557. Fr. Manoel de São Pedro who was then in Sri Lanka came to Punnaikayal in 1562 to assist Fr. Henrques in this venture. The work was in progress even when Fr. João Villa de Conde paid a visit to Punnaikayal during October 1567. He expressed his admiration at the monumental work that was in progress then. Henrques continued to make corrections in the Tamil prayers with the help of natives even as late as in 1569. This catechism book which was planned much earlier was actually ready only in the year 1570. It took another eight years to reach the final shape. This book called in Tamil *Thambiran Vanakkam*

-- S. Jeyaseela Stephen, 2008, Caste, Catholic Christianity and the Language of Conversion: Social Change and Cultural Translation in Tamil Country 1519-1774 (பக் 233-234)

- ஹென்டிரிக் பாதிரியார் 20-02-1557 அன்று Doctrina Christam என்னும் நூலை தமிழில் மொழி பெயர்பதற்கு ஆரம்பித்துள்ளார். இதுவே தம்பிரான் வணக்கம் என்னும் நூலின் மூலநூல்.
 - 1561-1564 காலப்பகுதியில் மன்னாரில் பணிசெய்யும்போது கொழும்பிலிருந்து தமிழ்க் கிறிஸ்தவர் ஒருவர் கிறிஸ்தவப் போதனைகளையும் கீதங்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவருக்கு வத்தின் / போர்த்திக்கேய மற்றும் தமிழ்மொழி ஆகிய மொழிகளில் பரிசுசெய்ய இருந்திருக்கிறது.
 - இந்தத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவரை கொழும்பிலிருந்து மன்னாருக்கு அனுப்பும்படி ஹென்டிரிக் பாதிரியார், ஜோாம் பாதிரியாரிடம் கேட்டுக்கொள்கிறார். ஜோாம் பாதிரியாரும் அந்தத் தமிழ்க் கிறிஸ்தவவரை மன்னாருக்கு அனுப்பிவைத்துள்ளார்.
 - மன்னாருக்கு வந்த தமிழ்க் கிறிஸ்தவருக்கு பாதிரியார் நிலை வழங்கப்பட்டுள்ளது. “சுதேசிப் பாதிரியாருக்கு” (a priest of the country) Fr. Manoel De Dao Pedro என்னும் நாமம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இவர் தமிழ்ப் பாதிரியார் ஆகையால் மானுவலின் பெயரானது போர்த்துகேயின் கிறிஸ்தவத் திருச்சபைப் பட்டியலில் காணப்படவில்லை.
 - 1562 காலங்களில் ஹென்டிரிக் பாதிரியாரானவர் பணிகளுக்காக புன்னைக்காயல் சென்றிருக்கவேண்டும். அப்பொழுது மானுவல் பாதிரியாரும் ஹென்டிரிக் பாதிரியாரின் அழைப்பில் புன்னைக்காயல் சென்றுள்ளார். “இலங்கையிலிருந்து 1562ஆம் ஆண்டு மானுவல் பாதிரியார் புன்னைக்காயல் சென்றார்” என்ற குறிப்பு இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.
 - ஜோாம் பாதிரியார் 1567இல் தலைமையகத்திலிருந்து புன்னைக்காயலுக்குச் சென்றபோதுகூட தம்பிரான் வணக்கத்துக்குரிய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடைபெற்றவண்ணம் இருந்தன.
 - 1569ஆம் ஆண்டின் இறுதியிலும் தமிழர்களின் (natives) உதவிகொண்டு தம்பிரான் வணக்கத்திற்குரிய மொழிபெயர்ப்பு வேலைகள் நடைபெற்றன. ஆகவே மானுவல் பாதிரியாரும் 1569இல் புன்னைக்காயலில் இருந்திருக்க வேண்டும்.
 - நூல் 1570இல் முடிவற்றாலும் தமிழ் அச்சுக்குரவாக்கத்தில் ஏற்பட்ட தாமதம் காரணமாக எட்டு ஆண்டுகள் கழிந்து 1578இல்தான் அது அச்சேறியது.
 - மானுவல் பாதியாரின் அதிக பங்களிப்பு காரணமாகவே அவருக்கு நூலாசிரியர் தகுதி தம்பிரான் வணக்கம் நூலில் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- ‘ஶாஜுவல் பாதிரியார் ஒரு தமிழர்’ என்னும் நூலினால் வாதமிதாடங்கி இதுவரைகநிய யாவந்தறையும் பக்கலமாகக்கிளாண்டு கொழும்புச்சீர்ந்த கிறிஸ்தவ கீதங்கள் இயந்திய தமிழ்நூல் நூலின் இரண்டாம் ஆசிரியான மாஜுவல் பாதிரியார் என்ற முடிவுக்குத் திட்டவட்டமாக வரலாம்.

ஆக, தமிழில் முதலாவதாக அச்சேறிய தம்பிரான் வணக்கம் நூலின் ஆசிரியராகும் ஒரே தமிழர் மானுவல் பாதிரியார் என்னும் ஈழத்தவரே!

இக்கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள Archive Research என்னும் முறைமையினால் மூல ஆதாரங்களைத் தேடி விடயங்களை மீட்டெடுக்கும் வாய்ப்பு கிட்டியுள்ளது. மூலங்களை நாம் ஏன் தேடிப்போகவேண்டும் என்பதற்கு கீழ்க்கண்ட ஓர் உதாரணத்தைக் காட்டி இக்கட்டுரையை நிறைவேசுய்வது பொருத்தமாகும்.

ஹென்டிரிக் பாதிரியாரைப்பறி இணையத்தில் தேடும்போது wikipedia என்னும் இணையத் தளத்தில் மிரான்ஸ் மொழியில் அமைந்த இணையப்பக்கத்தில் இவர் இலங்கையில் பணிபுரிந்தார் என்ற தகவலைக் காணலாம். இருப்பினும் பிரான்ஸ் மொழிப் பக்கத்துக்குரிய தமிழ் இணைய பக்கத்திலோ அல்லது ஆங்கில இணையப் பக்கத்திலோ ஹென்டிரிக் பாதிரியார் இலங்கையில் பணிபுரிந்த செய்தியானது காணப்படவில்லை; பதியாமல் (தவற) விடப்பட்டுள்ளது! (இணையப் பக்கம் பார்த்த திகதி 21-07-2015)

**Henriques fait un voyage à
Mannar, à Ceylan (Sri Lanka) où
il réside de 1561 à 1564. A
Mannar (région tamoule de Sri
Lanka) il revoit le texte de
cantiques tamouls composés
par un musicien de Colombo.**

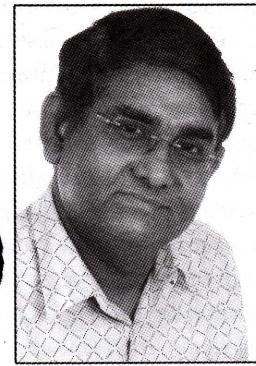
**Henriques made a trip to
Mannar , Ceylon (Sri Lanka)
where he lived from 1561 to
1564. In Mannar (Tamil region
of Sri Lanka) review the text of
Tamil hymns composed by a
musician from Colombo.**

மிரான்ஸ்
அமைந்த
குறிப்புக்கான
ஆங்கில
மொழிபெயர்ப்பு

நால்கு தேவரின் சமூல நூல் வெளியீடுதல்

இரு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 02

என்.கெல்வராஜா

1970இன் 17ம் இலக்க பாரானுமன்றச் சட்டத் தின் பிரகாரம் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட தேசிய நூலக சேவைகள் சபை, பின்னர் தேசிய நூலக ஆவணமாக்கல் மத்திய நிலையமாக, 1998இன் 51ஆவது இலக்கப் பாரானுமன்றச் சட்டத்தின் பிரகாரம் பெயர் மாற்றப்பட்டு இலங்கையின் தேசிய நூலக் செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாகவும் அதிகார பூர்வமாகவும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளத் தலைப்பட்டது. பின்னர் அது சுதந்திரச் சதுக்கத்தில் தனியானதொரு கட்டிடத்தில் 27.4.1990 முதல் குடிபெயர்ந்து இயங்கத் தொடங்கியது. தேசிய நூலகத்தின் தலையாய பணி, அந்நாட்டின் தேசிய இனங்களின் அறிவுத் தேட்டத்தை நெறிப்படுத்தி, வெளியீடுகளை ஆவணப்படுத்தி, அவற்றைப் பாதுகாத்து எதிர்காலச் சந்ததியினருக்கு எடுத்திச் சென்று வழங்குவதாகும். அவ்வகையில் இலங்கையில் வெளிவரும் ஒவ்வொரு நூலையும் தேசியச் சொத்தாகக் கருதிப் பாதுகாத்துவைப்பதும் தேசிய நூலகத்தின் பணியாகின்றது. இது எவ்வளவு தூரம் ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கும், அதன் ஆவணப்படுத்தலுக்கும் பொருந்துகின்றது என்பது தனியானதொரு ஆய்வுக்குரியது. இக்கட்டுரைத் தொடர் அவ்வாய்வுக்குள் நுழையப்போவதில்லை. சுயேச்சைக் குழுமங்களாகவும், தனிநபர்களாகவும் இயங்கும் தமிழ் நூலாசிரியர்களுக்கும், அனுபவம் அற்ற புதிய பதிப்பாளர்களுக்கும் அறிவுபூர்வமான தகவல்களை வழங்கி, நூல்களின் வெளியீடு பற்றிய அவர்களின் நூனத்தை விரிவாக்குவதே இக்கட்டுரைத் தொடரின் நோக்கமாகும்.

நீண்டகாலமாக பிரித்தானிய நூலகமும், அமெரிக்க காங்கிரஸ் நூலகமும் செய்வது போன்று இலங்கையில் வெளியிடப்படும் நூல்களின் நூலியல் தரவுகள் அடங்கிய பட்டியலாக்கப் பதிவினை ஒவ்வொரு நூலின் தலைப்புப்பக்கத்தின் பின்பக்கத்திலும் (வேர்சோ Verso என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் பக்கம்) இடம்பெறச் செய்யவேண்டும் என்று இலங்கைத் தேசிய நூலகமும் 90களின் ஆரம்பகாலத்திலேயே தீர்மானித்தது. அதனை நாடளாவிய ரீதியில் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்த முடியாதபோதிலும், தனது நிதி உதவியுடன் வருடாந்தம் வெளியிடப்படும் நூல்கள் அனைத்திலும் இந்தப் பதிவைப் பெரும்பாலும் இன்றுவரை இடம்பெறச் செய்து வருகின்றது. தேசியநூலக நிதி உதவியுடன் வெளிவந்துள்ள தமிழ் நூல்களின் 'வேர்சோ' பக்கத்தைப் பார்வையிடும் எவரும் இதனைக் காணலாம்.

துர் அதிர் ஷ்டவசமாக இலங்கையில் தேசிய நூலகத்தின் நிதி உதவியுடனோ, பதிப்பகங்களின் வாயிலாகவோ நூல்கள் வெளியிடப்படுவதைவிட தனிப்பட்ட படைப் பாளிகளினால் தமது சொந்த முதலீடில், தமக்கு வசதியானதொரு அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு, குறுகிய வட்டத்துக்குள் விநியோகிக்கப்படும் நூல்களே பெருமளவில் இலங்கையில் காணப்படுகின்றன. தானே நூல்களை எழுதி அச்சிட்டு விநியோகிக்கும் எழுத்தாளர்களை 'ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்கள்' (Author Publishers) என்று அழைப்பதுண்டு. தேசிய நூலகத்தினால் இத்தகைய ஆசிரிய வெளியீட்டாளர்களுக்கு, ஆலோசனைகளை வழங்கமுடிகின்றதேயொழிய

அவர்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரு வலுவான கட்டமைப்புக்குள் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கான நாலியல் அறிவைத் தமிழ்மொழிமூலம் பரந்த அடிப்படையில் வழங்கமுடிவதில்லை. அறியாமை காரணமாக, பெரும்பாலான நூலாசிரியர்கள் நாலியல்பதிவின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்திராததும் அதுபற்றிய பாராமுகத்திற்குக் காரணமாகும். தென்னிலங்கைக்கு அப்பால் உள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்கு தேசிய நூலகத்தின் சேவைகள் பற்றிய அறிதல் பூரணமானதாக இல்லை என்பதை எழுத்தாளர்களுடனான எனது உரையாடல்களின்போது அறிந்துகொள்ள முடிந்தது.

நாலியல் பதிவென்றால் என்ன?

ஒரு நாலின் நாலியல் பதிவென்பது (Bibliographical Data) ஒரு குழந்தையின் பிற்ப்பத்தாட்சிப் பத்திரம் போன்றது. ஒரு படைப்பாளி தான் எழுதிய நூலைத் தான் சார்ந்த சமூகத்தின் பார்வைக்கு வழங்குவதற்குத் தீர்மானிக்கும் அந்த முதல் கணத்திலேயே அவருக்கு சமூகப்பொறுப்பொன்றும் விதிக்கப் பட்டு விடுகின்றது. தான் சார்ந்த சமூகத்தின் பார்வைக்குத் தன் அறிவின் ஒரு அறுவடையைப் படையலிடும் அந்தக் கணத்தில், அந்த அறிவுப் படையல் ஒரு வரலாற்றின் ஆரம்பப் பள்ளியாகிவிடுகின்றது. அந்தப் படையலை-ஒரு வரலாற்றுப்பதிவாக்கும் அடிப்படைத்தரவே நாலியல் பதிவாகும். இதன் முக்கியத்துவத்தை ஒவ்வொரு எழுத்தாளனும், படைப்பாளியும் உணர்ந்தேயாக வேண்டும்.

ஒரு குறித்த நூலை எழுதிய படைப்பாளி அந்நாலின் வெளியீடு, அதன் பதிப்புரிமை, அதன் உள்ளடக்கம், பக்க எண்ணிக்கை, நாலின் விலை, தேசிய நூலகத்தில் ISBN இலக்கம் பெற்றிருந்தால் அதன் விபரம் போன்ற இன்னோன்ன தகவல்களை நாலில் அதற்கென ஒதுக்கப்பட்ட பக்கமொன்றில், அதாவது ‘வேர்சோ’ பக்கத்தில் (தலைப்புப் பக்கத்தின் பின்பக்கத்தில்) நாலியல் தரவாகப் பதிவுசெய்வதென்பது மிக முக்கியமான கடமையாகும். நாலியல் பக்கம் இல்லாத நால் பிற்பத்தாட்சிப் பத்திரம் அற்ற ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலத்திற்கு ஒப்பாகும். காலக்கிரமத்தில் இத்தரவுகள் நூலக ஆவணங்களில் முழுமையாகப் பேணப்படாமல் நாலின் இருப் பே கேள் விக் குள்ளாகி விடுகின்றது.

ஒரு நாலின் தலைப்புப் பக்கமும், அதன் பின்பக்கமும் மிக முக்கியமானவை. அச்சகத்தில் பக்க ஒழுங்கமைப்பைச் செய்யும் ஊழியர் அதனைத் தானே உணர்ந்து செய்வார் என்று நூலாசிரியர் நினைப்பது தவறு. தனக்கு வழங்கப்படும் தகவலை வைத்துப் பக்க ஒழுங்கை மேற் கொள்ளும் அந்த ஊழியருக்கு, நூல்பற்றிய வரலாறு தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை. அதனை அறிந்த ஒரே ஒருவர் நாலின் படைப்பாளியாகிய நூலாசிரியரேயாவார். அதனால் பக்க வடிவமைப்பிற்காக அச்சகத்தில் கையெழுத்துப் பிரதியை ஒப்படைக்கும்போது தேவைப்படும் நாலியல் தகவல்களையும் நூலாசிரியர் சேர்த்தே வழங்கி விடவேண்டும்.

தனது நாலின் விடயதானத்தை மட்டும் கருத்துஞ்சிச் சரவைபார்ப்பதுடன் தனது பணிநிறைவடைந்துவிடுவதாக அவர் கருதக்கூடாது. நாலின் விலை, பக்க எண்ணிக்கை போன்ற ஒரு சில தகவல் களை அச்சகத்தினரே பின்னர் இட்டு நிரப்பவேண்டியிருக்கும் அதற்கான இடத்தையாவது எழுதி ஒதுக்கி வைப்பதன்மூலம், பின்னர் நூல் இறுதிக்கட்டத்தை அடையும் வேளையில் அச்சகத்தினர் மறக்காமல் அத் தகவல்களைக் குறித்த தரவுப் பக்கத்தில் இட்டு நிரப்ப வசதி ஏற்படும்.

ஒரு படைப்பாளியின் நூலை அவரது பிரியமான வாசகர்கள் மாத்திரம்தான் வாசிக்கப் போகிறார்கள் என்ற எண்ணம் எந்தவொரு எழுத்தாளனுக்கும் வரக்கூடாது. அவரறியாமலே அவரது நூல் கடல்கடந்து செல்லவும்கூடும். தமிழ்நியாத நூலகர் ஒருவர் அவரது நூலைப் பட்டியலாக்கம் செய்துவைக்க நேரவும்கூடும். நூலை நூலகங்களில் பதிவுசெய்யப்போகும் நூலகர்களையும் அவர்கள் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்களையும் நூலாசிரியர் சற்று மனதில் இருத்திவைத்தல் வேண்டும்.

இலங்கையில் ஒரு நூல் இன்று வெளியிடப் பட்டு, சந்தைப்படுத்தப்படும் வேளையில் அதன் பிரதான கொள்வன வாளர்கள் பொதுநூலக, பாடசாலை மற்றும் பிற நூலகங்களாகவே இருப்பதுண்டு. உங்கள் நூல்கள் நூலகத் தட்டுகளேயே நீண்டகாலம் வாழ்ந்து உங்கள் அறிவுத் தேட்டத்தை அடுத்த தலைமுறைக்கும் எடுத்துச் செல்லப்போகின்றன. நூல் பற்றிய தகவல்களை நூலகர் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள நூலாசிரியரின் ஒத்துழைப்பு மிக அவசியமாகும்.

நூலகங்களில் அதற்கான தொழில்நுட்பப் பணிகளில் பிரதானமானவை பட்டியலாக்கமும் பகுப்பாக்கமுமாகும். பட்டியலாக்கத்துக்குத் தேவையான நூலியல் தரவுகளை, நான் முன்னர் குறிப்பிட அந்த இரு பக்கங்களிலும் (நூலின் தலைப்புப் பக்கமும், அதன் பின் பக்கமும்) படைப்பாளியோ பதிப்பாளரோ தெளிவாகக் குறிப்பிடவேண்டும். அதுவும் தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் அதனைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

இரு நூலின் பிரதான நூலியல் தகவல்கள் பின்வருமாறு அமையும்:

நூலின் Title Page எனப்படும் தலைப்புப் பக்கத்தில், நூலின் சரியான தலைப்பு/ ஆசிரியரின் பெயர் (தலைப்புப் பக்கத்தில் அவர் தனது புனைபெயரைப் பாவித்திருந்தால் வேர் சோ பக்கத்தில் புனைபெயரைத் தொடர்ந்து அடைப்புக் குறிக்குள் அவரது உண்மைப் பெயரும் தரப்படல் வேண்டும்)/ வெளியிட்ட நிறுவனத்தின் பெயர் முகவரி/ வெளியிடப் பட்ட ஆண் டு என் பவை குறிப்பிடப்படுதல் வேண்டும்.

தலைப்புப் பக்கத்தின் பின்பக்கத்தில்; (Verso) நூலின் தலைப்பு/ ஆசிரியர் பெயர்/ குறித்த அந்த நூல் எத்தனையாவது பதிப்பு, பதிப்பித்த மாதமும் ஆண்டும்/ முன்னைய பதிப்புகள் இருப்பின் அவை பற்றிய விபரம்/ வெளியிட்டாளர் பெயரும் நிறுவன முகவரியும்/ அச்சகத்தின் பெயரும் முகவரியும்/ பக்கங்களின் விபரம் (இதில் எண்ணிடப்படாத பக்கங்கள் எத்தனை, ரோமன் எழுத்திலான பக்கங்கள் எத்தனை, பிரதான விடயத்தை உள்ளடக்கும் அரபிலக்கப் பக்க எண்ணிக்கை என்பன இடம்பெறும்)/ நூலின் அளவு (நீளம், உயரம் என்பன)/ ஐ.எஸ்.பீ.என். இலக்கம்/பதிப்புரிமை யாருக்கு உரியது என்பனபோன்ற பிற விடயங்கள் அனைத்தும் விரிவாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

இத்தகவல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இடம்பெறக் கூடியதன் மூலம், தமிழ் அறியாத ஒருவருக்கும் இந்நூலின் பொருத்தமான இடம் நூலகத்தில் எதுவென்பதைக் கண்டறிந்து நூலுக்கு வழங்க நூலாசிரியர்களாகிய நீங்களே உதவியவர்களாவீர்கள். இத்தகைய

விபரங்களைத் தெளிவாக நீங்கள் வாழும் பகுதியில் உள்ள நூலகரை அணுகித் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

மேலே குறிப்பிட்ட நூலியல் தகவல் களில் சில தகவல்கள் ஒரு நூலில் குறிப்பிடப் பட்டிருப்பினும் அவை தவறான பக்கங்களில் இடம்பெற்றிருப்பதையும் அவதானிக்கமுடிந்தது. அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு நூலில் நூலியல் தகவல்களில் சில பகுதிகள் தலைப்புப் பக்கத்தில் போடப்பட்டு, தலைப்புப் பக்கத்தையே இல்லாது போகச் செய்துவிட்டிருந்தார்கள்.

மற்றொரு நூலில் நூலின் தலைப்பு முன்னட்டையில் ஒன்றாகவும், தலைப்புப் பக்கத்தில் வேறொன்றாகவும், வேர்சோ பகுதியில் சுற்று மாற்றம்செய்யப்பட்டு வேறொன்றுமாகக் காணப்பட்டிருந்தமையையும் அவதானிக்க முடிந்தது. நூலியல் விதிகளுக்கமைய வேர்ஜோ பக்கத்தில் என்ன தலைப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றதோ அதையே நூலின் அதிகாரபூர் வமான தலைப்பாகக் கொள்கூண்டு அங்கையில் அந்த நூல் மூன்று ஆய்வாளர்களால் தவறுதலாக மூன்று தலைப்புகளில் இனங்காணப்படக்கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளன.

நூலியல் தரவுகளின் ஒவ்வொரு அங்கத்தையும் இனிவரும் தொடர்களில் விரிவாக ஆராய்வோம். ஆரம்பத்தில் நான் குறிப்பிட்டதுபோன்று இக்கட்டுரைத் தொடரின் நோக்கம் அனுபவம் மிகக் எழுத்தாளர்களுக்கும், இளம் எழுத்தாளர்களுக்கும் வித்தியாசமான பார்வையில், நூலாகக்கத்தின் முக்கியத்துவ அம்சங்களைப் புரியவைத்து, தமது நூலை எவ்வாறு சர்வதேச தரத்துக்குக் கொண்டுசெல்லலாம் என்ற துறைசார் ஆலோசனைகளை நல்குவதாகும் இதன்மூலம் எதிர்காலத்தில் உருவாகும் தமிழ் நூல்கள் முழுமையான நூலியல் பதிவுகளுடன் வெளிவர வாய்ப்புண்டாகும்.

இனி, நூலியல் தரவுகளில் முதலாவதாக, ‘நூலின் தலைப்பு’ பற்றிய புரிதலை அடுத்த இதழில் விரிவாக உற்று நோக்குவோம்.

(கீன்னும் வரும்)

○ ○ ○

கண்டிடனி கைலாசம் பகுதி - 8

வண்டன் ஆம்பா

இல்லை 19: அதிகாலை சாதாரணமாகவே விழித் தெழுந்து காலைக்கடன்களைல்லாம் செய்துமுடித்தபின் எனது உடல் நிலை மனத்திடத்தினால் தொடர்ந்து பிரயாணங்செய்ய ஊக்கமாயிருந்தலும், தளர்ந்திருப்பதாகவே உணர்ந்தேன். வாந்தியெடுக்கும் உணர்வும் தீர்ந்தபாடில்லை. உதவியாளரின் துணையுடன் ஹார்லிக்ஸ் தயாரித்துப் பருகினேன். அத்தோடு, உப்பு-குளுக்கோஸ் கலந்த பொடியையும் கைவசம் கொண்டுசெல்ல ஆயத்தமானேன். மேலும்

இன்றுதான் அதி நீண்ட பிரயாணமெனவும் தெரிவித்திருந்தார்கள். கைலைசவாசனின் கருணை கிட்டும் என்ற நம்பிக்கையில் அவனை மனதிற் தொழுதவாறே பிரயாணத்துக்கு ஆரம்பமானோம்.

கைலை பாலாவின் வேண் டு கோளுக்கிணங்க, யாவரும் உரியவாறு டயமொக்ஸ் முதலிய மாத்திரைகளை உட்கொண்டோம். போதியளவு குடிக்கும் நீர் புட்டிகளில் சேகரிக்கப்பட்டு ஆயத்தமாயிருந்தது.

பேருந்துகள், சரியாக ஒன்பது மணிக்கு, 4500 மீற்றர் உயரமுள்ள பர்யாங் நகரை நோக்கி 285 கிலோமீற்றர் பயணத்தை ஆரம்பித்தன.

தொடர்ந்து திபெத்திய மலைகளையும் பீட பூமியின் இயற்கை வனப்பினையும் ரசித்தவாறே பர்யாங் (Paryang) என்ற இடத்தில்

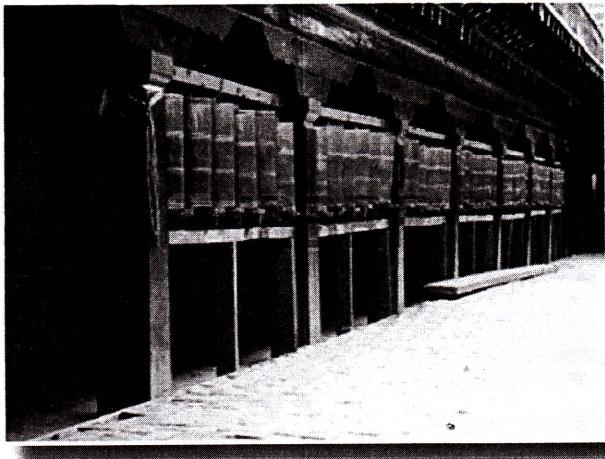
முக்கியமானதொரு பெள்த மடலாயத்தை (டாதுன் மடாலயம்) அடைந்தோம்.

இந்த மடாலயம் பழமை வாய்ந்ததும் பரப்பளவு மிகுந்ததாயுமிருந்தது. திபெத்திய மடாலயங்களில் என்னைக் கவர்ந்தவை இரண்டு - ஒன்று பிரார்த்தனைக் கொடிகள் மற்றுது பிரார்த்தனை உருளைகள்.

இமாலைப் பிரதேசத்துக்கே உரித்தான் இப் பிரார்த்தனைக் கொடிகள், அன்பு, ஆன்மிகம், சமாதனம் இவற்றை ஊக்கும் பொருட்டே உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. பிரார்த்தனைகளும் மந் திரங் களும் பொதிக்கப்பட்ட இக்கொடிகள் வெள்ளை, மஞ்சள், சிகப்பு, பச்சை, நீலம் ஆகிய வர்ணங்களில் செய்யப்படுகின்றன. கொடியின் மத்தியில் பண்டைய திபெத்திய கிராமக் கலாசாரத்தையொட்டிய ஒருவகைக் குதிரையின் படமும், சுற்றி நான்கு மூலைகளிலும், சிங்கம், புலி, கருடன், சீனப் பாரம்பரிய பறக்கும் நாகம் ஆகியவற்றின் படங்களும் வரையப்பட்டிருக்கும். இந்நான்கும் அறிவு, பலம், நம்பிக்கை, களிப்பு ஆகிய நான்கு குணங்களையும் சித்திரிப்பனவாம்.

குதிரை அன்புக்கும் பரிவுக்குமுறிய சின்னமாம்.

வர்ணங்கள் ஐந்தும் பஞ்ச பூதங்களைப் பிரதிபலிப்பனவாம்.

பிரார்த்தனை உருளைகள்

பிரார்த்தனை உருளைகள் மஹாயான பெளத்தும் எழுச்சியற்ற காலத்தில் நாகார்ச்சனன் என்ற யோகியால் உருவாக்கப்பட்டதாம். கைக்கு அடக்கமானதாக ஒரு வகையும்,

மற்றது கவரோங்களில் மாட்டி வைத்து உருட்டக் கூடிய பெரிய உருளைகளாயும் கிடைக்கும். இவை வஸது பக்கமாகச் சுழற்றப்படும் பித்தனை போன்ற உலோகத்தினால் செய்யப்பட்டவை. இவற்றைச்சுற்றி சக்திமிகு மந்திரங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். அன்பு, பரிவு, விவேகம் ஆகியவற்றை விரைவாகவும் சுலபமாகவும் மக்களுக்கு ஊட்டக் கூடிய உபாயமாகவும் இருந்தது. இம்மந்திரங்கள் திபெத்திய மணி மந்திரங்கள். எனவே, இந்த உருளைகள் மனிச சக்கரங்கள் எனவும் அறியப்பட்டன.

டாதுன் (Dhatu) மடாலயத் தைத் தரிசித்தபின், மானசரோவர் வாயிலை நோக்கிப் பயணமானேனாம்.

தொடந் து அழகே உருவான - ஆங்காங்கே பனிபடர்ந்த - மலைத் தொடர்கள். பரந்தவெளிகள். கால்நடைகள் அப்பப்போ தென்பட்டன. தொலைவில், சூரிய ஒளி சக்திவாங்கும் தட்டைகளால் (solar panels) அடையாளமிடப்பட்ட - குடிசைபோன்ற வதிவிடங்களும் - காணப்பட்டன.

இடையில் இரண் டொரு தடவை சிரமபரிகாரம், சாரதி புகைப்பிடித்தல் போன்றவற்றிற்காக பேருந்து நிறுத்தப்பட்டது.

மாலை ஆறு மணியளவில் மானஸ ஸரோவருக்கு நுழையும் பரிசோதனை நிலையத்தை அடைந்தோம். ஒரு சுங்கத் திணைக்களம்போலத் தோன்றிய ஒரு சிறு

கட்டடத்தில் எல்லா யாத்திரீகர்களும் தங்க வைக்கப்பட்டனர். சீனா 1951ல் திபெத்தைக் கைப்பற்றிய பின்னர் பல வருடங்களாக வெளிநாட்டவர் எவரையும் இப்பகுதிக் கப்பால் அனுமதிக்கவில்லையாம். சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு சில அறிவித்தல்கள் மஞ் சள் நிறப் பலகையில் சீன மொழியிலேயே பெருமளவு எழுதப் பட்டிருந்தன. இதில் பயணிகளின்

அடையாளங்கள் சரிபார்க்கப்படும். எமது குழுவிற்குப் பொறுப்பான கைலை பாலா எல்லோரது கடவுச்சீட்டுகளையும் கொண்டு சென்று விபரங்களைக் கூறி அந்தப் பொறுப்பை நிறைவேற்றினார். இதற்கு ஒரு மணி நேரத்துக்கு மேலாகிவிட்டது. உடம்புநிலை சற்று பலவீனமாயிருந்ததால் இந்த ஒருமணி நேரம் காத்திருத்தல் மிகக் கடுமையாகத் தானிருந்தது.

அதோடு மட்டுமன்றி, சீன அரசாங்கத்தின் கட்டளைப்படி, பேருந்துகள் இவ்விடத்திலிட்டு மானசரோவர் பகுதிக்குப் போகமுடியாத தடை. சீனப் பேருந்துகளே அனுமதிக்கப்படுமாம். இந்தச் சீனக் கெடுபிடி ஏனோ தெரியவில்லை. அதையும் யாத்திரை ஒழுங்கினர் நேரத்தியாகத் செய்திருந்தனர். எமது உடமைகளொல்லாம் அரியவாறு சீனப் பேருந்துகளில் ஏற்றப்பட்டன.

பேருந்து புறபட்டு ஒருமணி நேரத்துள் தொலைவில் பிரார்த்தனைக் கொடிகள் தென்பட்டன. ஒரு தடாகமும் தோன்றியது. ஆஹா அந்த மானசரோவர் - பெருந்தடாகத்தைக் கண்டதும் பெருமளவு மகிழ்ச்சியாயிருந்தது. இருந்த உடற் சோர்வு எங்கு போனதோ தெரியவில்லை. புத்துயிர் பெற்ற உற்சாகம் மேலிட்டது.

பேருந்து பெரும்பாலை வழியாகச் சென்று வசதியானதொரு இடத்தில் தரிக்கப்பட்டது.

தொடர்ந்து வீசிய காற்றினால், குளிர் கடுமையாகத் தானினிருந்தது. எனினும், மானஸ ஸரோவரத் தொடும் அவா விட்டுவைக்கவில்லை. மெதுவாக இறங்கித் தீர்த்தத்தை தொட்டோம். ஐஸ் தண்ணிதான். முதலில் குளத்துள் இறங்க யாரையும் கைலை

மானசரோவர் வாயில் *

பாலா ஊக்கமளிக்கவில்லை. யார் யாருக்குக் குளிர் ஒத்துப் போகுமோ என்ற அச்சம் போலும். இருந்தும் நாங்கள் சிலர் கரையிலிறங்க முயற்சித்தோம். கண்டமாகத்தானிருந்தது. எமது வழிமையில் எதற்கும் ஒரு விதியுண்டு. குளிக்க இயலாத படச்சத்தில் நீரைத் தலையில் சிறிது தெளிக்கலாம் (ப்ரோகுத்னம் எனவும் கூறுவர்). இது சில சமயங்களில் குளிப்பதற்குச் சமானம். தீர்த்தத்தைப் பருகி, தலையில் மானசரோவர் தீர்த்தத்தை தெளித்துக்கொண்டேன். ஒருவர் மட்டும் அரையில் கார்ச்சட்டையுடன் இறங்கினார்; அவரது குருசுப்ரமண்யம் சுவாமி (யாழ்ப்பாணம் யோகர்ஸ்வாமியின் சீட்ர்) பக்தி மேலிட பாத பூஜை செய்தார். என்னே பக்தி!

இதைப்பார்த்த சில இளவைதினரும் தீர்த்தத்தில் மூழ்குவதற்குக் குதித்தனர். அதிக நேரம் நீருக்குள் நிற்கமுடியவில்லை.

கைலைபாலாவும் இன் னும் சில யாத்திரீகரும் இணைந்து பூஜைக்கு ஆயத்தப் படுத்தினர். விபூதி, கற்பூரம் இத்தியாதி கைவசம் கொண்டுவந்திருந்தனர். சிவபுராணம் படித்து, தேவாரங்கள் பாடி, சிறிய பூஜை சுருக்கமாக நிறைவேற்றப்பட்டது.

மானஸ ஸரோவருக்கு சீன/திபெத்திய மொழியில், “மபாம் யும்கோ” (MapamYumco) என்பர்.

பக்கத்திலிருந்த இராவணன் ஏரியில் தாது உப்புக்கள் பலவகை இருப்பதால் அருந்தத் தகாத உயிரினமெதுவும் வாழுத்தகாத நீரைக் கொண்டுள்ளது. பிறை வடிவமான “ராக்ஷஸ் டல்” எனப்படும் இராவணன் குளம் மானஸ் ஸரோவருக்கு எதிரே (மேற்குப் புறமாக) உள்ளது. இதன் பரப்பளவு 250 சதுர கிலோ மீற்றர்.

மானஸ் ஸரோவரம் என்பது மனது எனும் பொய்கை. நல்லோர் மனம் ஸ்தூல மாயிருப்பது மானஸ் ஸரோவர் என்றும் - கெட்டவருடைய மனதின் அமைப்பாயுள்ளது ராக் ஷச் குளமெனவும் கொள் எலாம். மானசரோவரையும் ராக்ஷஸ்தல் தல் இரண்டையும் இணைக்கும் கணவாய் “கங்கா ச்சு” (Ganga Chchu) எனப்படும்.

இலங்கை மாநகரின் மன்னனாயிருந்த இராவணன், சிவனிடமிருந்து மாபெரும் சக்திகள் பெறும் பொருட்டு கடுந்தவம் புரிந்த இடம் இதுவெனக் கருதப்படுகிறது.

அசர பரம்பரையில் உத்தித்த இராவணன் மாபெரும் வலிமையோடு உயர்ந்த கீர்த்தியும் நிறைந்து விளங்கினான். தான் பெற்றெடுத்த தவ வலிமையினாலும் தனது உடற்பலத்தாலும் கைலையைப் பெயர்த்தெடுத்து தனது நாடாகிய இலங்காபுரிக்கு எடுத்துச்செல்ல முனைந்தான். பீதியால் உமையானும் தேவர்களும் நடுஞ்கிட, சிவபிரான் தனது காலால் மெதுவாகக் கைலை மலையை நக்கக் கொடுக்க இராவணன் அதில் சிக்கித் துவண்டமுதான். பின்னர் அவனது சாமகானத்தில் மகிழ்ந்த சிவபிரான் அவனை விடுவித்தார். இது திபெத்தியரின் பார்ம்பரிய புராணக் கதை. இராவணன் சிவபக்தியில் அபாரமானவன் - ஆகையால் இராவணன் மீது அவர்களுக்கு மிக்க பிரியமும் மரியாதையும் உண்டு எனவும் அறிந்தேன்.

இந்த இடத்தில் ஓர் உருவகக் கதையைக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமெனக் கருதுகிறேன்.

இராவணனுக்குப் பத்துத் தலைகளுண்டு என்பதும் நாம் அறிந்ததே. கொடுமைக்கும் கீழ்மைக்கும் பெயர் பெற்றவன் எனவும் பலரும் அறிந்தது. ஆனால், அவனது விபரிப்பு மானிட

வாழ்க்கையை ஒத்ததே. அவனது பிறப்பு: பிரம்மாவின் புத்திரர் புலஸ்தியர். அவரது உத்தம புதல்வர் பிரம்மரிஷி விசிர்சவல். அந்தண குலத்தின் நெறியில் வளர்ந்த இவரது புத்திரனே இராவணன். உயர்குலத்தில் உதித்த இராவணன் சிறந்த குணமும் சிவபக்தியும் மிகுந்தவனயிருந்தான். இவனீது உடன் பிறந்தோர் கும்பகர்ணனும் விபீஷணனும். இம் மூவரும் மனித மனோதத் துவத்தை விணக்கும் குணமுடையவர்கள் என்பர். இராவணன் ரஜோ குணத்தையும் கும்பகர்ணன் தாமோ - குணத்தையும் விபீஷணன் சத்வ குணத்தையும் பிரதத்பலிப்பதாயிருமள்ளனர்.

பரினமிக்கும் ஆத்மா ("நான்") பிரம்மா, ஆனந்த மய கோஷம் புலஸ்தியர், விஞ்ஞான மயகோஷம் பிரம்மரிஷியுமாம்.

மனோமயகோஷமான இராவணனுக்கும் பிரம்மாவான ஆத்மாவுக்கும் உள்ள உறவு எவ்வாறு உருவகமாக்கப் பட்டிருக்கிறதென்பது புலனாகும்.

என்னும் என்னத்தோடு வடிவமெடுக்கிறது மனம்.

ஐந்து: ஞானேந்திரியங்கள்: (ஞானமடைய உதவும் கருவிகள்)

- காதால் கேட்டல் (ஆகாயம்) = சத்வ குணம்
- சருமத்தின் தொட்டுணர்ச்சி (வாயு) = சத்வ குணம்
- கணக்கோடு பார்த்தல் (அக்னி) = சத்வ குணம்
- நாக்கினால் ருசித்தல் (நீர்) = சத்வ குணம்
- மூக்கால் நுகர்தல் (மண்) = சத்வ குணம்

ஐந்து: கர்மேந்திரியங்கள் (செயல்கள்):

- வாக்கு: (ரஜோகுணம்) பேச்சு

- கை: வாயுவின் ரஜோகுணம் மலசலம் கழித்தல்
- கால்: அக்னியின் ரஜோகுணம்
- பாயுரு: மலசலம் கழித்தல்
- உபஸ்தம்: ஆன்-பெண் குறிகள்- (மண்) ரஜோகுணம்

மேற்கண்ட பத்தையும் மனது தொழிற்படுத்தி செய்விப்பதையே இராவணனது பத்துத் தலைகளும் குறிப்பன என்பது உருவகம்.

ஆத்மாவானது செயல்களினால் அனுமதல் அண்டம் வரை தன்வசமாக்கி (உருமாற்றி, இடம் மாற்றி) ஆள விளையும். ஆணவம், அகங்காரம் பெருகும். இந்த முனைப்பில் சிவ சொருபமாய் விளங்கும் சக்தியையும் ஜட்ப்பொருள் என நினைத்து உயிருக்குயிராய் அறிவுக்கறிவாய் நிற்கும் பரம்பொருளைத் தன்வசமாக்க முனைந்தால் துன்புற்று அழிந்தொழியும் வாய்ப்புண்டு. மூவுக்கையும் ஆண் டு தருக்கடைந் த இராவணன் சிவ (மஹாசக்தி) சொருபமாகிய கைலையைப் பெயர்க்க முயற்சிக்குங்கால் நிகழ்ந்த உபாதையையும், இறைசக்தியைப் போற்றுங்கால் உய்வுபெற்றான் என்னும் உருவகம் புரிகிறல்லவா?

அதேபோல, நாமும் அஹங்காரத்தை நீக்கி எம்மை இறைவனுக்கு (உலக மகாசக்திக்கு) ஒப்படைக்கும் நிலையில் பேரின் பம் அடையலாம் எனும் தத்துவம் வெளிப்படும்.

ராக் ஷஸ் தல் லுக் கு வட மேற் குப் பகுதியிலிருந்தே சர் லெட்ஜ் எனும் நதி ஆரம்பமாகிறது.

இராவணன் ஏரியில் நான்கு சிறு தீவுப் படலங்கள் உள்ளனவாம் - கார்காலத்தில் திபெத்திய காட்டெருமைகள் இங்கு மேய்வதற்கு வருமெனவும் அறியக்கிடக்கிறது. இராவணன் ஏரியின் நீர் நீல நிறமாயும் மானஸ் ஸரோவர் நீர் இளம்பச்சை நிறமாகவும் தோன்றியது. "ராக்ஷஸ் டல்" கருமைக்கும் மானஸ் ஸரோவர் வெண்மை (பிரகாசம்) க்கும் ஒப்பிடப்படும்.

இடையே பிரதான தெரு அமைக்கப்படுள்ளது. இந்த இரு ஏரிகளையும், கங்கா ச்ச (Ganga chchup) எனும் சிற்றாறு இணைக்கிறது.

கைலையில் எண்ணற்ற முனிவர் கடுந்தவம்

இராவணன் ஏரி

புரிந்தனர் என்பது ஜதீகம். அப்படிப்பட்ட ஒருவருள் மந்தாதா எனும் முனிவர் முக்கியமானவர். இவர் பெயராலேயே கைலை மலையின் தீரிப் புறமாக - மானஸ் ஸரோவரை இரு மலைகளுக்கும் இடையே உள்ளடக்கி, "குர்லா மன்தாதா" (GurlaMandhata) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது உலகின் அதிகையர்ந்த மலைகளுள் 34 ஆவது உயரமான்களாகும். இந்த மலை இமய மலைத்தொடரின் ஒரு பகுதியமாகும். இதில் ஒரு பெரும் குகை இருக்கிறதாம். இங்குதான் விநாயகரும் முருகரும் பிறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. மந்தாதா மலையில் ஏராளமான மூலிகைகள் வளர்வதாக திபெத்தியர் கருதுகின்றனர்.

நாங்கள் சென்ற சமயம் மேற்குப் பகுதியில் முகில் கூட்டங்கள் பெரிதளவில் இருந்தமையால் கைலாசம் முற்றாகத் தென்படவில்லை. அவ்வப்போது பனிப்பற்ந்த முக்கோண வடிவமாகத் தோன்றி அதன் ஆழகைக் காட்டி மறைத்தது.

தூரிய வடிவமான (வட்ட) மானஸ் ஸரோவர் பிரம்மாவின் ஒருமுகப்படுத்திய மனதிலிருந்து உதித்ததென நம்பப்படுகிறது. மானஸ்ஞீமனம், சரோவர்றீ குளம்/ஏரி.

பெளத்தர்களுக்கும் ஜெனர்களுக்குங்கூட மானச சரோவர் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

கடல் மட்டத்திலிருந்து 4590 மீற்றர் உயரத்திலுள்ளது. மானஸ் சரோவரின் சுற்றளவு 88 கிலோமீற்றர். மேற்பரப்பு 320 மீற்றர். இதன் ஆகக் கூடிய ஆழம் 90 மீற்றர் எனவும் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சுமார் மூப்பது அடி தூரம்வரை அரை அடி ஆழம் மட்டுமே இருந்தது. சில இடங்களில், பத்து

அடிக்குள்ளேயே ஜந்து அடி ஆழம் இருக்கும். அன்னப் பறவைகள் கூட்டம் கூட்டமாக நீந்தித் திரிவது கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. அவை எழுப்பும் ஒசை "உமா" என்ற ஒலிவடிவாயிருக்குமென அறிந்தோம்.

பிரமபுத்ரா, கங்கை, இந்தன், ஸற்றெல்ஜ், ஆகிய நதிகளின் பிறப்பிடம் மானஸ் ஸரோவரம்

சிறிது நேரம் மானஸ்ஸரோவர்- (ராவண ஏரி) (ராக்ஷஸ் டல்) இவற்றின் அழகை ரசித்து, சுற்றிப் பார்த்தபின் எமக்குத் தங்குவதற்கென ஒழுங்குசெய்யப்பட்ட கூடாரங்களை நோக்கிப் பிரயாணமானோம்.

இந்தக் கூடார நிரைகள் அதிக தூரத்திலிருக்கவில்லை. இலங்கையிலுள்ள அன்றைய தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வதிப்பிடங்கள் (லைங்கள்) போலவே காட்சியளித்தன. எட்டுப்பேர் தங்குவதற்கு அடுக்கடுக்காக எட்டுக் கட்டில்களும் இரு நிரையில் இருந்தன. யன்னல்கள் கிடையா. அங்குள்ள கடும் குளிருக்கு இது நல்லதென்றே தோன்றியது. இரவில், இரண்டு மணி நேரத்துக்கு மட்டுமே மின்சார விளக்கு ஏறியும் வாய்ப்புண்டு.

நீர் வசதி, கழிப்பிட வசதி எல்லாம் ஆகாயத்தை நோக்கியதே! ஆனாலும், அரைக் கிலோமீற்றர் தொலைவில் கழிப்பிடம் உண்டு - அதுவோ கால் வைக்க முடியாதவாறும் முச்செடுக்க முடியாதவாறும் இருந்தது.

- இது எமக்கு முதல் அனுபவம். சமாளிக்க வேண்டித்தானிருந்தது. இதுதான் எதிர்வரும் நாட்களில் நாம் சந்திக்கவிருக்கும் "வசதிகள்" என்பது புலப்பட அதிக நேரங்கெல்லவில்லை. கைலாச யாத்திரையில் இவை எதிர்பார்க்காதவையுமல்ல.

ஒரு ஜந்து நட்சத்திர உல்லாசப்பயணிகள் விடுதியும் தெரிகின்றது. சுடு மடாலயமும் தெரிகிறது

உற்சாகம் மிக்க எமது நேபாள உதவியாளர், மிக்க சுறுசுறுப்பாக எமது தேவைகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கினர். சமையலுக்குள்ள உபகரணங்கள் எல்லாமே அவர்கள் வசம் இருந்தன. சூடான இரவு போசனம் ஒரு மணி நேரத்துள் தயாராகி விட்டது.

ஆனால்... பசி இல்லை. உயரத்தில் செலச் செல்ல பசியும் நாளுக்கு நாள் குறைந்துகொண்டேபோகும் எனவும் அறிந்தோம். ஜீரண சக்தியும் தளர்வதை உணர்ந்தேன்.

ஆகாரத்தைப் பார்த்தால் அருவருக்கும்போல இருக்கும். கைலாய பூமி தவத்துக்கும் யோகத்துக்கும் உரியதன்றோ! போகத்துக்கு உரியதன்று என்பது படிப்படியாகப் புரிந்தது.

சக யாத்திரீகருள் ஒருவர் மலேசிய டாக்டர் - மிகவும் பல்யமான சுபாவமுள்ளவர் - பக்திமான் - ஆன்மீகவாதி, இளைப்பாறிய இருதய நோய் நிபுணர். ஆனால் அவர் அந்தத் துறையை விட்டு, “பெனாரிஸ்” (காசி) பல்கலைக் கழகத்தில் ஆயுர்வேதப் பட்டதாரியானார். மலேசியாவில் இரண்டு துறைகளிலும் பயிற்சி செய்யமுடியாதாகயால் ஆயுர்வேத பயிற்சிக்கே தம்மை அரப்பணித்து விட்டார். அதிலும், புற்று நோய் க்கு கொடுக்கப் படும் பொதிக சிகிச்சையின்போது ஏற்படக்கூடிய பக்க விளைவுகளை ஆயுர்வேத சிகிச்சையின் மூலம் முற்றாக ஒழிக்கும் விசேஷ சிகிச்சையிலேயே ஈடுபட்டிருந்தார். மலேசியாவில் அதற்கான உயர்ந்த பதவியையும் பெற்றிருந்தார். அரசாங்கமும் அவருக்கு “தத்தோ” எனும் பட்டம் வழங்கி கொரவித்திருந்தது என்றெல்லாம் கூறினார். “தத்தோ” என்பது நாட்டின் சேவையில் பெரிதும் பங்குகொண்டோருக்கு மலேசிய அரசாங்கத்தல் வழங்கப்படும் கொரவப் பட்டம்.

அவர் சாமான்யமாக அங்கு சமைக்கப்பட்ட - பழங்கள், ரசத்தைத் தவிர- வேறேந்த உணவுகளையும் உண்ணமாட்டார். தம்முடன் கொண்டுவந்த ஒருவித சீன அரிசிப் பொடி, பால்மா போன்றவையே அவரது தினசரி உணவு. மிகுந்த கட்டுப்பாடான அவரது உணவுப் பழக்கம் என்னை மிகவும் கவர்ந்துவிட்டது. மேலும் விபரங்களை அவரிடமிருந்து பெறும் வாய்ப்பைத் தொடர்ந்தும் எதிர்பார்க்கலானேன்.

ஓரளவு துணிவடன், சமைத்த உணவை அருந்திய பின், படுக்கைக்கு விரைந்தோம். அதிகளவு குளிர் எம்மையும் வெளியுலகையும் பிரிக்கத் தகரத்தாலான தடுப்புகள் மட்டுமே. அனிந்த உடுப்புகள் அனிந்தவன்னுமே கம்பளியைச் சுற்றிக்கொண்டு படுக்கைக்குள் சுருங்கிவிட்டோம். பார்த்தால், ஜந்தரை அடி உயரமுள்ளவர்கள் இரண்டரையாகி சுருண்டு முட்டைப்போலாகிவிட்டனர்!

“கண்டென் கலூசம்” வளரும்

○ ○ ○

சந்திரியங்க் காப்பற்றுங்கள்!

கலைஞர் நீணா தமிழ்நாட்டு

மழுவோடு குழி, தூரவு, கண்றுக்குள்ளும்
வாய்க்காலன் நீர்வலும் குளத்துக் குள்ளும்
இடா! பார்! வார்ஜியாடு தொட்டிக்குள்ளும்
ஶாந்யாயமாய்ச் சுக்கள் இருந்தாருள்ளும்
கொடுந்துயர்ச் செந்தகளை நாத் நாதம்
கொண்டு தாநும் ஊதந்தைக் கண்டும் கெட்டும்
துய்து மனம் நோக்கிறோம், ஆளால் நாளும்
தொட்டக்கதையாய் இவ்வெலம் தொட்டுவதன்னே?

கண்ணுக்கு இகமைபாலப் பெற்ற சையக்
கவனமுடன் காத்தாரும் தாய்ன் அன்பு
மண்ணத்தில் குறைந்துள்ளதா..! என்று கேட்க
மனங்களிலே துரைவு எழும் நிலையைப் பார்த்தன்
பெண்ணைத்தை யட்டுப் புறைக்குறல் பாவம்
பிள்ளைகளில் தந்தையர்க்கும் வெண்டும் ஸங்கு
உண்மையிலை உடல்வெள்ளல் தாய் அயர்ந்தால்
உளர்வோடு நந்தை வர்த்துவ வேண்டும்

இங்கோடு பெண்ணைன்று உழைக்குப் பாலம்
இரவுணைப்புக் குழந்தைட்டு அகலும் கோலம்..
கொண்ட மனதோடு சொந்த பந்தம்
கட்டுறவுப் பந்துவைக் குறைகள் மாறும்
பேணாமற் சந்தத்தன் சுதைய வீடுப்
ப்ரகுணர்ந்து அழுதாலும் யென் சௌது
தாணாக நன்றான்து துயர் நீக்குங்கள்
தொட்டுவு வநும் சந்ததையைக் காப்பாற்றுங்கள்.

POOBALASINGHAM BOOKDEPOT

*Importers, Exporters, Sellers & Publishers of Books,
Stationers and News Agents*

புதிய வரவுகள்

நூல்கள்/பயிற்சி	ஆசிரியர்	வெளியீடு	விலை
• யாழிசை	ச.வ. ஆரூரன்	-	500.00
• கண்ணர் பூத்தகம்	நஸ்பியா அஜத்	காத் அபூபக்கர் யாழிப்பானம்	250.00
• என் தொயம் பேசுகிறது	A.C. M. இப்ராஹிம்	பேளா பல்ளேகேஷன்	350.00
• சிகால்களில் சல துரீகள்	நஸ்பியா அஜத்	காத் அபூபக்கர் யாழிப்பானம்	250.00
• தெரிய தெரிய வெற்யாமை வெற்யும்	முனைவு சதாசவம் சச்சிதானந்தம்	ஞானா பத்பகம்	800.00
• நீரிழவ் நோய்பற்றி	370 வினாக்களும் விடைகளும்	பா.தம்பி.பாரா	-
• உடன்த மலையில் நன்றைந்த யப்பும் பூச்சி	ராஜகங் ராகங்	R.K. மீதியா	100.00
• உப்பு நாட்டார்வழக்கல் திவரளபதை	உப்புர் வீரசாக்கன்	உப்பு ஓளம் தாரதக வட்டம்	200.00
• நெங்சனம்	ரு.குன்	ஏஷம்பஸ் பத்பகம்	250.00
• கருகிய காலத்தின் நாட்குறிப்புகள்	ப்ரான்சீஸ் அயல்ராஜ்	யாத்ரா வெளியீடு	200.00
• வெண்டன் பயண அனுபவங்கள்	த. ஞானசேகரன்	ஞானம் வெளியீடு	300.00
• அந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3 'நீதுவ சாரும'	ஞானம் ஞானசேகர ஜய்	ஞானம் வெளியீடு	400.00

புபாலசங்கம் புத்தகசாலை

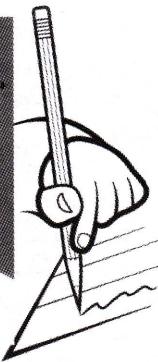
தெத்த விற்பனையாளர்கள், ஏற்றுமதி,
இறக்குமதி யாளர்கள், நால் வெளியீட்டாளர்கள்

தலைமை: இல. 202, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு 11, இணங்கை, தொ.பே: 2422321. தொ.நகல்: 2337313 மின்னஞ்சல்: pbdo@slinet.lk
கிளைகள்:

340, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு - 11.
தொ.பே: 2395665

இல. 309 A-2/3, காளி வீதி, கொழும்பு - 6.
தொ.பே: 4-515775, 2504266

இல. 4 A, ஆஸ்பத்திரி வீதி, பஸ் நிலையம்,
யாழிப்பானம்.

வி.என்.சந்திரகாந்தி

புதுமொழியோடு இருந்து
உணர்வை போட்டு வரும்

சிறுக்கணகு

இப்போதெல்லாம் நான் காலையில் எழுந்து விழிப்பது எதிர்வீட்டு ஜன்னலில்தான். எனது இருபத்தியோராவது வயதுவரை படிப்பு படிப்பு என்று இருந்தேனேயல்லாமல் காதல் என்றால் என்ன என்பதை உணராமல் இருந்தேன்.... தொழில்சார் இடமாற்ற நிமித்தம் எனது எதிர்வீட்டுக்குப் பெற்றோரும் மூன்று அழகுப் பதுமைகளும் என்று குடி வந்தார்களோ அன்று எனது மனம் என்ற குளத்தில் சிறிய கல் ஒன்று வந்து வீழ்ந்தது. உணர்வு அலைகள் பரவத் தொடங்கின. எனது உணர்வுகள் சிறகடித்துப் பறந்தது போன்ற தோற்றும் என்னுள் முகிழ்தது. எனது மன ஆழத்தில் திவ்யா பதிந்துவிட்டாள்.

அரைத்தாவணியில் அவளது அங்க வளை வுகள் என்னை கிறங்கடிக்க வைத்தன...

தனது வீட்டின் நிலா முற்றத்தில் அவள் கையில் தினம் மலரும் ரோஜா மலர்களுடன் காத்திருந்தது எனக்காகத்தான் என்பதை உணர்ந்துகொள்ள எனக்கு அதிக நாட்கள் எடுக்கவில்லை. அவளது துடினமும் பட பட்பும் அதற்கு இடமளிக்கவுமில்லை. சைகைகள் பல செய்து என்னைப் பேச்கக்கு அழைத்தாள்...

நானும் மருண்டு விட்டேன்... அவளில் வீசிய நறுமணம் என்னை அவள்பால் கவர்ந்து இழுத்தது. அவளது ஆடைகளின் ஸ்பரிசமே என்னை மதிமயங்க வைத்தது. அவளது ஸ்பரி சத்துக்காக என்னை அர்ப்பணிக்கவே நான் சித்தமானேன்... அவள் அந்தக் குடும்பத்தில் இரண்டாவது பெண் முத்தவஞ்சுக்கு ஊரில் விவாகப் பேசு நடந்து கொண்டிருந்தது.

திவ்யாவிற்கு எனது கம்பீரமும் நடை

பாவனையும் மிகவும் பிடித்துவிட்டதாகக் கூறினாள்... உயர்தரப் பரிசையில் தனக்கு வெற்றி கிடைக்காததால் தான் தொழில் நுட்பக்கல்லூரியில் ஆங்கிலம் கற்கத் தீர் மானித்திருப்பதாகக் கூறினாள்.

நானும் எனது நிலைப்பாட்டைக் கூறி ணேன். குடும்பத்தில் நான் தனியொருவன். மேற்படிப்பை மேற்கொள்ள வேண்டி இருப்பதுடன் தொழிலையும் தேட வேண்டிய கட்டாயம் இருப்பதாக அவளுக்குத் தெரிவித்தேன்.

தான் எத்தனை ஆண்டுகள் எனக்காகக் காத்திருக்கவேண்டி ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை, என்னை அடையாவிட்டால் தன் வாழ்வு குன்யமாகிவிடும் என்று கூறி உணர்ச்சி வசப்பட்டு விம்மி விம்மி அழுதாள். நான் அதன் மேல் உரிமை எடுத்துக்கொண்டு அவளது நாடியை உயர்த்தி கண்ண்ரைத் துடைத்து விட்டேன்... அது அவளுக்கு பெரும் ஆறுதலாகவும் தைரியமாகவும் போய்விட்டது போலும்.... எனது இரு கரங்களையும் பற்றித் தனது முகத்தில் ஒற்றிக்கொண்டாள்...

இன்று காலையில் நான் எழுந்ததும் எனது விழிகள் எதிர்வீட்டு நிலா முற்றத்தைத் தழுவாவியது... அது வெறுச்சோடிக்கிடந்தது. வீட்டின் கதவு பூட்டிக்கிடந்தது.

எனது கைப்பேசிக்கு ஒரு குறும் செய்தி வந்திருந்தது. ‘நாம் ஊர் போகிறோம். விரைவில் திரும்பிவிடுவோம்’ திவ்யாதான் அனுப்பியிருந்தாள். அவள் புறப்படும்போது என்னிடம் விடைபெறாதது எனக்குப் பெரும் கவலையளிப்பதாக இருந்தது. காலையில்

அவளைச் சந்திக்கமுடியாமல் போனது பெரும் ஏமாற்றமாகப் போனது. அதனாலேயே எனது இதயம் வலித்தது...

திவ்யா இலேசான பெண்ணால். அவள் இலகுவில் எனது பெற்றோரைக் கவர்ந்துவிட்டாள்...

அம்மா அவள் மேல் பெரிதும் பிரியம் வைத்திருந்தாள்... நான் படிப்பு படிப்பு என்று இருந்ததாலும் திவ்யா வெறுமனே பதினெட்டு வயது நிரம்பிய சிறுமியாக எனது அன்னைக்குத் தெரிந்ததாலும் எங்களை அவள் சோடி சேர்த்துப் பார்க்கவில்லை.

திவ்யாவின் துடுக்குத்தனம் அவளை மிகவும் கவர்ந்தது. எங்கள் வீட்டு மண்பத்தில் கெந்தி விளையாடுவாள். அம்மாவுடன் தாயம் போட்டு விளையாடுவாள்... அதே நேரம் அம்மா சமையல் குளியலறை என்று போய்விட்டால் எனது அறையினுள் புகுந்து அட்காசம் புரிவாள். நான் மேசையில் எழுதிக்கொண்டிருந்தால் எனது இடது கையோரமாக மேசையில் சாய்ந்து கடை பேசிக்கொண்டிருப்பாள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கும். இவளா என்னை விலைபேசி வாங்கினாள் என்று என்னுடேன்.

நான் அவளை அனைக்கும் தூரத்தில் அவள் நெருங்கி நெருங்கி வந்தாள். நான் அந்தத் தவறை செய்யவும் இல்லை. அவள் எதிர்பார்க்கவும் இல்லை.

அன்றே ஊரில் இருந்து அவள் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டாள். தனது மூத்த சகோதரிக்கு விவாகப் பேச்க நடைபெறுவதாகவும், பெண்பார்க்கும் படலம் முடிந்து நிச்சயதார்த்தம் முடிந்ததால் தாம் ஊர்திரும்ப உள்ளதாகவும் அன்றே தான் என்னை வந்து சந்திப்பதாகவும் உறுதி யளித்தாள்.

அன்றிரவு எனக்கு நீண்ட நேரம் தூக்கம் வரவில்லை. காதல் எனக்கு புது அனுபவம். ஒரு ஆணுக்குப் பெண்ணின் தேவை எத்த கையது என்பதை உணர்த்துவது காதல்தான் என்பதை நான் இப்போதுதான் புரிய ஆரம்பித்திருக்கின்றேன். திவ்யா என்னைச் சந்தித்ததும் தன்னை என்னிடம் ஒப்படைத்த அவளது துணிச்சலும்... என்னிடம் நெருங்கிப் பழுகுவதும் எனக்குத் திகிலுாட்டுவதாக இருந்தது. இன்றோ தனது ஊரிற்குச் சென்ற நிலையில் ஒரு மனைவி பொறுப்புடன்

தனது நிலைப்பாடுகள் பற்றிக் கணவனுக்கு அறிவிப்பது போல உடனுக்குடன் தகவல் தருவது எனக்கு இனம் தெரியாத கிளர்ச்சியை உண்டுபண்ணியது.

அரைத் தூக்கத்தில் சென்றிருப்பேன். திவ்யா தாய் வீட்டில் இருந்து திரும்பும் மனைவிபோல ஒருக்கயில் கூடை நிறைந்த சாமானும் மறுகையில் பொதியுமாக என்னைத் தேடி எனது அறைக்கு வந்தாள். அதன் பின்னர் எனக்குப் பொறுமை இல்லை... அவளை அனைத்துக்கூடும் கொண்டேன். விடிய விடிய தூக்கம் வரவில்லை. அவள் நினைப்பாகவே இருந்தது.

மறுநாள் நானே அவளது கைபேசிக்கு அழைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கதைத் தேன். சகோதரியைப் பெண்பார்க்கும் படலம் முடிந்துவிட்டதாகவும் நிச்சயதார்த்தம் தள்ளிப் போவதாகவும். அப்பாவுக்கு விடுமுறை முடிந்துவிட்டதாகவும் மறுநாளே திரும்புவதாகவும் கூறினாள்.

திவ்யா பெரிதாகப் படிப்பில் சுட்டி இல்லை. ஆனால் அவளில் தன்னம்பிக்கை நிறைய இருந்தது. தனது அழகாலும் சாதுர யத்தாலும் எதையும் சாதிக்கமுடியும் என்பது அவளுக்குப் புரிந்திருந்தது. அவளது நினைவுகள் எனது மனதில் தடங்களை பதித்துக் கொண்டிருந்தன. எனது உள்ளத்தோடு அவளது உறவுகள் ஒட்டிக்கொண்டன. எனது வாழ்கையில் அவள் ஒரு பங்காளி என்பதை நான் உறுதிசெய்துகொண்டேன்.

அவள் வீட்டு நிலாமுற்றம் அவள் இல்லாமல் வெறுச்சோடிக்கிடந்தது...

எங்கள் வீட்டில் அவள் புரியும் அட்காசம் அடங்கியதால் அம்மா கூட சற்றுச் சோர்வுடன் காணப்பட்டாள்.

மறுநாள் அவளிடம் இருந்து ஒரு குறுஞ்செய்தி காத்திருந்தது. ‘புறப்பட்டு விட்டோம்’.

அவளை எதிர்பார்த்து நான் வீட்டை விட்டு எங்கும் செல்லவில்லை. அவள் என்னைத் தேடி வரும் சமயம் நான் இல்லாதிருந்தால் அவள் கவலையடைவாளே என்று என்னினேன்.

எனது எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக அன்று காலையில் ஒரு இளைஞன் எதிர்வீட்டுக் காரரைத் தேடிவந்தான். அவர்கள் இல்லை என்றதும் நேரே எங்கள் இல்லத்திற்கு வந்து என்னைச் சந்தித்தான்.

நான் அவனை அமரவைத்து விசாரித்தேன். அவன் தன்பெயர் இளையபாரதி என்றும் தான் தனியார் துறை ஒன்றில் தொழில் புரிவதாகவும், அவர்களது பெண் தன்னைக் காதலிப்பதை அறிந்து அதைத் தவிரப் பதற்காக இந்த ஊருக்கு மாற்றலாகி வந்து விட்டதாகவும் அதெற்கெல்லாம் காரணம் வெறும் சாதிப்பிரச்சனைதான் என்றும் மிகவும் கவலைப்பட்டுக் கூறினான்.

எனக்கு இப்போதுதான் புரிந்தது ஏன் இருபது வயது நிரம்பிய தமது மூத்த மகனுக்கு விவாகம் செய்ய எத்தனித்தார்கள் என்று. எனினும் நான் அவனைத் தூண்டும் வகையில் எந்தத் தகவலையும் வழங்கவில்லை.

‘இளையபாரதி.... உங்களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கும் என்று நம்புகின்றேன். எங்கள் சமுத்திற்குக் கிடைத்த பெரும் சாபம்தான் இந்தச் சாதிப்பிரச்சனை. இதை இல்லாமல் செய்வது பற்றி சமூகமே சிந்தித்தால் தான் எமக்கு விடிவுண்டு. ஆனால் இந்தப் பிரச்சனையைத் தனியொருவனாக எதிர்க்க முற்பட்டால் விளைவுகள் மோசமாகிவிடும். இனி அந்தப் பெண் இளமை முறக்கில் காதலிக்க ஆரம்பித்துவிட்டாள் என்று வையுங்கள். உண்மையில் அது அவனுக்கு விவாக வயதாகவும் இருக்கமாட்டாது. நீங்கள் இப்போ அவளை விவாகத்துக்கு வற்புறுத்தினால் அவள் உங்கள் மேல் உள்ள கவர்ச்சிக்காக அல்லாவிட்டாலும் தான் உங்களுக்கு கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பாள். விளைவு தனது பாசத்திற்கு உரிய பெற்றோர் சகோதரங்களைத் துறக்க வேண்டிய முடிவுக்கு அல்லாமல் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளின் நிர்ப்பந் தங்களிற்கு உள்ளாவாள். அவள் உங்க ஞடன் புறப்பட்டு வந்தாலும் அவளை நீங்கள் காதலிக்கத் தொடங்கியபோது இருந்த மகிழ்ச்சியும் அழகும் பறிபோனவளாகவே சந்திப்பீர்கள். உங்கள் குடும்பத்தில் எது அவசியமோ அது இல்லாமல் உங்கள் வாழ்கை என்ற ஓடம் நகரும்.’

நான் கூறியவற்றை அவதானமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த இளையபாரதி எனது கருத்துக்களுக்கு நன்றி கூறினான். தான் ஒரு கவிஞர் என்று தன்னைப் பார்ப்பதாகவும் இழிசாதிக்காரனாகப் பார்க்கவில்லை என்றும் கவிஞர் உணர்ச்சிகளுக்கே முதன்மை இடம்

கொடுப்பான் என்றும் சமூகத்தின் தடைகளை உடைப்பதே அவன் கடமை என்றும் வாதிட்டான். நான் அமைதி காத்தேன். ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்வின் போக்குகளைத் தாழே தீர்மானிப்பார் அல்லவா? அவனும் விடை பெற்றுச்சென்றுவிட்டான்.

எனக்கு மீண்டும் திவ்யா பற்றிய சிந்தனை வந்தது....

அந்த இளைஞரின் காதலை ஏதோ ஒருகாரணத்திற்காக அவன் துறக்கவேண்டும் என்ற பாணியில் நான் செய்த உபதேசத்தை இப்போ என்மேல் ஏற்றிப்பார்த்தேன்.

இப்போதான் எனக்கு அதன் தாக்கம் புரிந்தது... எந்த ஒரு காரணத்துக்காயினும் என்னால் திவ்யாவைத் துறக்கவோ மறக்கவோ முடியுமா?

திவ்யா எனது மனதில் நிரப்பிய மனைவி என்ற ஸ்தானத்தை எந்த ஒரு பெண்ணால் தான் நிரப்ப முடியும்? அப்படித் திவ்யாவை துறந்து மற்றொருத்தியை வாழ்க்கைத் துணைவியாக கொண்டுவரானால் வாழ்க்கை பூராகவும் திவ்வியாவின் நினைப்பு என்னைக் கொண்டே விடுமல்லவா?

இப்போ இளையபாரதிக்காக நான் கவலைப்பட்டேன். அவனுக்கு எதாவது ஒரு வழியில் சில தகவல்களை வழங்கி உதவி செய்யலாமல்லவா என எனது மனம் ஏங்கியது. இளையபாரதியின் தாடியும் சோகம் நிரம்பிய முகமும் என்னை வருத்தியது.

மாலையில் எங்கள் வீட்டு மண்டபத்தில் அம்மாவின் குரல் ஒலிப்பது கேட்டுக்கொண்டிருந்தது.... எனது அறைத் திரைச்சீலையை நீக்கி எட்டிப்பார்த்தேன்....

ஆச்சியம்! திவ்யா அம்மாவுடன் தாயம் விளையாடிக்கொண்டிருத்தாள்.... ஏன் இவள் என்னைச் சந்திக்காமல் அம்மாவுடன் நீண்ட நேரம் அமர்ந்துவிட்டாள் என்று எனக்குக் கோபம் கோபமாக வந்தது. அவனுக்குச் சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலை அப்படி அமைந்திருக்கலாம்... சரி.... செய்கிறேன் வேலை என்று தீர்மானித்து... ‘அம்மா... கோப்பி கொண்டு வாங்கோ...’ என உரத்துக் குரல் கொடுத்தேன்.

அம்மா சமையலறைக்கு சென்றதும் திவ்யா ஒரே பாய்ச்சலாக என்னிடம் ஒடிவுந்தாள்... நான் அவள் காதைத் திருகி... ‘ஏன் எனக்குப் பயணம் சொல்லாமல் புறப்பட்டாய்? என்று செல்லமாகக்

**நாளும்
பதுப்பது வாழவினில்
நிறைகின்ற
அவசரணச் செய்திகளில்
நின்றஞ்சிறது மனம்
நேற்றுவரை
எங்மோடிருந்து
குதாகலித்தவரை
வாழவேண்டிய
வயதுகளில்
வீடு வைக்கிறது
காலம்
நோய்களின்
கெருபிடியில்
வீதி விபத்துகளில்
விதிவெழுதிக்
கொல்கிறது
காலம்
விண்வெளிக்குஞ்
சென்றுவிமன
மண்ணில் எங்வாழ்வ
மண்ணாகிப் போகிறதே
இத்தனை**

**நடந்தும்
கற்றுக் கொள்ளலை
மறந்தபடி
ஒனித் வாழ்வ - இது
விதியா மதியா சதியா
எதுவால் புரியாமல்
சடலைகள்
ஏரிகின்றன.
படலைகள்
அழுகின்றன.**

கோபித்தேன். எனது கரத்தை அன்பாகத் தட்டிவிட்டு... தான் வீட்டில் தீவிரன்று எடுத்த முடிவுக்குக் கட்டுப்படவேண்டியதாலேயே அப்படி நேர்ந்தது என்று விளக்கினாள். நான் ஏன் உங்கள் அக்காவின் காதலுக்கு விரோதமாகக் கட்டாயத் திருமணம் செய்ய முயல்கின்றார்கள்? என்று வினவினேன்.

பின்னர் இளையபாரதி வந்தமை பற்றியும் கவலைப்பட்டு கதைத்தமைபற்றியும் விளக்கினேன். திவ்யாவின் முகத்தில் சோகம் இளையோடியது... அதற்குள் அம்மா கோப பியுடன் வந்துவிட்டாள்...

'திவ்யா... நீயும் கோபபி குடி...' என்று கூறி அவளுக்கு ஒரு 'கப்பை' கொடுத்துவிட்டு... 'ட்ரேயை' என் மேசை மீது வைத்துவிட்டுச் சென்றாள்.

திவ்யா கோபபியை ருசித்தபடி பேசினாள்...

'ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு பெண்பிள்ளை என்றாலே பெரிய சுமை! மூன்று பெண் பிள்ளைகளை வைத்திருக்கும் பெற்றோர்களது கவலைகள் பற்றி முதலில் சிந்திக்கவேண்டியது யார்?' என்று என்னை வினவினாள்.

நான் ஒரே தீர்மானமாக 'பிள்ளைகள் தான்!' என்று பதிலிறுத்தேன். மீண்டும் வினவினாள்... 'இளையபாரதி போன்ற உணர்ச்சிகளுக்கு மட்டும் முன்னுரிமை கொடுக்கும் இளைஞர்களால் பெற்றோரின் கவலைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியுமா?

மீண்டும் நான் ஒரே தீர்மானமாக 'இல்லை' என்று அடித்துச்சொன்னேன். அப்படியாயின் இளையபாரதியை மறந்துவிடுங்கள் என்று எனக்கு ஆலோசனை கூறினாள்.

அவளது துடுக்கான விவாதத்தால் நான் திகைத்துவிட்டேன். பெற்றோர்களுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்ற சிந்தனையுள்ள இவள் எப்படி எனது அறைவரைக்கும் வந்து நெருங்கிபழுகுகிறாள்? அது என் மீது அவள் கொண்ட நம்பிக்கையா?

அப்படியாயின் ஏதாவது அற்ப ஆசை நிமித்தம் நான் அவளைத் தீண்டினால் அவள் என்னை எரித்துவிடுவாளா? கட்டிலில் அமர்ந்திருந்த நான் எழுந்து சென்று எனது மேசைக்கத்திரயில் அமர்ந்து கொண்டேன். அதே நேரம் அவளைச் சோதிக்கவேண்டும் என்ற விபரீத ஆசையும் என்னுள் முகிழ்ந்தது. ஆனால் பயம் காரணமாக அதை

ஒத்திப்போட்டுக்கொண்டேன்...

திவ்யாவைத் தவிர அவள் வீட்டுக்காரர் எவரும் எங்கள் வீட்டுப்பக்கம் வருவதில்லை. அவர்களுக்கு வெவ்வேறு சோலிகள் இருக்கலாம்.

திவ்யா மட்டும் அப்பா அம்மா வீட்டில் இல்லாத வேளைகளிலும் ஓடி வருவாள்.

ஓரு நாள் அவளுக்காக மலர்ச்சாடி ஒன்றை வாங்கி வைத்து பரிசிலித்தேன். அவளும் நன்றி கூறி வாங்கிக்கொண்டாள். ஓரு பரிச்சார்த்தமாகத்தான் நான் அவளைக் கடமைப்படுத்த முயன்றேன். பின் வினவினேன்....

'திவ்யா, ஏதாவது ஒரு காரணத்தின் பொருட்டு நீ என்ன உனது பெற்றோருக்காக மறுதலிக்கும் கட்டம் வருமா?

'அப்படி ஒரு கட்டம் வரமாட்டாது என்பதை உறுதிசெய்து கொண்டுதான் நான் உங்களுடன் பழகத் தொடங்கினேன்...'

'எப்படி?' நான் வினவினேன்...

'நாங்கள் இங்கு வந்த புதிதில் உங்கள் அப்பா எங்கள் வீட்டுக்கு வருகை தந்து அப்பாவை வரவேற்றும் மகிழ்ச்சி தெரிவித்தும் பேசினார். அப்போ அவர்கள் இருவரும் தாம் தூரத்து உறவு என்று பேசிக்கொண்டதை நான் அவதானித்தேன். எனவேதான் நான் பயமின்றி உங்களை நெருங்கினேன்...'

அனைத்துக் காரணிகளைக் காட்டிலும் சாதி எப்படி காதலிலும் திருமணத்திலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றது என்பதை என்ன எனக்கு எனது சமூகத்தின் மீது பெரும் பரிதாபம்தான் ஏற்பட்டது!

திவ்யா என்னை எரித்து விடுவாள் என்று எனக்கிருந்த பயம் அவளின் கதைப் பேச்சால் குறைந்து சென்றது.

இப்போ அவள் ஆங்கிலம் கற்பதற்காக ஒரு தொழில் நுட்பக்கல்லூரியில் இணைந்திருந்தாள்... பாடத்தில் உள்ள சந்தேகங்களைக் கேட்பதற்காக பகல் இரவு என்று பார்க்காமல் எந்தேரமும் என்னிடம் ஒடிவாந்தாள். கல்வியில் அவளது உற்சாக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்காக அவளது பெற்றோரும் அதைப் பெரிதாகக் கண்டுகொள்ளவில்லை.

ஓரு நாள் அம்மா எனக்கு மதிய போசனம் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள். அப்போ எதிர்பாராதவிதமாகத் திவ்யா ஓடி வந்தாள். நாம் உணவருந்துவதைக் கண்டு

விட்டு வந்தவரத்தில் திரும்ப இருந்தவளை அம்மா தடுத்து 'திவ்யா நீயும் சாப்பிடு' என்று கூறி மேசையில் அமர வைத்துவிட்டாள். அது ஒரு மறக்குமுடியாத தினமாக எனக்கு அமைந்துவிட்டது. எனது கையால் நான் அவளுக்கு உணவு பரிமாறியது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது. அவள் கண்களும் ஆனந்தக் கண்ணரால் நிறைந்தன.

அந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர் அம்மாவில் பெரும் மாற்றம் ஒன்று தெரிந்தது. திவ்யாவை பற்றி அடிக்கடி கதைத்தாள்.... அவள் வராவிட்டால் விசாரிக்கத்தொடங்கினாள். அவளுக்காகச் சிற்றுண்டிகள் செய்து வைத்துப் பரிமாறினாள்.

ஓரு நாள் திவ்யா முழுச்சேலை அணிந்து எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தாள்... வந்ததும் அம்மாவைத் தேடிசென்றாள். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. காரணம் விசாரித்தபோது அம்மாதான் அவளைச் சேலையில் பார்க்க விரும்புவதாகக் கூறியிருந்ததாகக் கூறினாள்.

அம்மா பெண் பிள்ளை இல்லாத குறைக்கு அவளில் அன்பு செலுத்துவதாக இருக்கலாம் என்று எனக்குத் தோன்றியது.

திவ்யாவும் இப்போது அம்மாவில் நன்றாக இடம் பிடித்துவிட்டாள். அடிக்கடி எனது அறைக்கு ஓடிவருவதும் கும்மாளம் அடிப்பதும் அதிகரித்தது.

ஒருநாள் நான் வெளியே சென்றுவிட்டு வீடு திரும்பினேன். எனது அறைக்குச் சென்று பார்த்தபோது திவ்யா எனது கட்டிலில் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தாள். எனது இதயம் அப்படியே உறைந்துவிட்டது. இந்தக் கணங்கள் நீடிக்கக் கூடாதா என்று என்னி எனது மனம் படபடத்தது. அவள் மேல் அத்துமீறல் புரிய வேண்டும் என்ற என்னை தவிடுபொடியாகியது. யாராவது மனைவிமேல் அத்துமீறல் புரிவார்களா?

தூக்கக்கத்தில் அவளது பிஞ்ச முகம் என்னை மேலும் மேலும் வசீகரித்தது. எனது மனச்சாட்சி என்னை உறுத்தியது. ஒரு பெண் தூங்கும் பொழுது அவளது அழகை இரசிப்பதென்பது மிருகத்தனம். வல்லுறவு கொள்வதற்கும் அதற்கும் என்ன வேறுபாடு உண்டு?

நான் அவளைத் தூங்கவிட்டு வெளியே சென்று அமர்ந்துவிட்டேன்.

சிறிது நேரத்தில் தூக்கம் கலைந்து வந்தவள் என்னை மண்டபத்தில் கண்டு அதிர்ந்துவிட்டாள்.... ஆடைகளைச் சரிசெய்து கொண்டே...

'நீங்கள் எங்கே இங்கு?'

என்று விசாரித்தாள்.

'திவ்யா... இது உன் வீடு இல்லை, எங்கள் வீடு' என்று பதிலிறுத்தேன். தனது தவறை உணர்ந்து கால்களைத் திரும்பத் திரும்ப நிலத்தில் உதைத்துச் சிணுங்கினாள். அப்போதும் அழகாகத்தான் இருந்தாள்.

அன்றைய தினம் திவ்யா தொழில்நுட்பக் கல்லூரிக்கு சென்றுவிட்டாள். சனிக்கிழமையாதலால் ஏனையோர் வீட்டிலேயே இருந்தார்கள். யாரோ அவர்கள் வீட்டின் முற்றத்தில் நின்று உரத்துச் சத்துமிடுவது எனது செவிகளுக்கு எட்டியது. வெளியே வந்து பார்த்தேன்....

ஆச்சரியம்... இளைய பாரதிதான் உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் உரத்துப்பேசிக் கொண்டிருந்தான்....

திவ்யாவின் தந்தை மற்றிரு மகள்மாரையும் வீட்டினுள் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு முற்றத்தில் இறங்கிவிட்டார். அவரது முறுக்கெடுத்த உடம்புக்கு அவர் யாருக்காவது பயப்படக் கூடியவர் என்று தெரியவில்லை!

இளையபாரதி முதலில் கெஞ்சிப்பார்த்தான், பின்னர் வாதாடிப்பார்த்தான். இயலாக்கட்டத் தில் திட்டத் தொடங்கினான்....

இவனை எல்லாம் கவிஞர்கள் என்று எப்படிக் கூற முடியும்? தனது காதலையே பிரதான மாகக் கொண்டு சண்டையிட்டான். திவ்யாவின் அப்பா தனது பொறுப்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துப் பதிலுக்கு வாதாடினார். அவரது வாதத்தில் கவலை தெரிந்தது...

ஒரு கட்டத்தில் இளையபாரதி என்னைக் கண்டுவிட்டான். நான் அவனுக்குக் கூறிய ஆலோசனைகளுக்கும் இப்போ அவன் நடந்து கொண்டிருக்கும் முறைக்கும் பெரும் முரண்பாடு இருப்பதை அவனது மனச் சாட்சியே அவனுக்குப் புட்டுக் காட்டியது போலும்....

தலை கவிழ்ந்தபடி அவன் விலகிச் சென்றான். மாலையில் திவ்யா எங்கள் வீட்டுக்கு வருகை தந்தபொழுது அவன் முகத்தில் எந்த ஒரு மாறுதலும் இருக்க வில்லை. அது அவர்கள் வீட்டுப் பிரச்சனை....

அதற்குள் நான் முக்கை நுழைக்கூடாது என்ற நாகரிகத்தை நான் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

பதிலுக்குத் திவ்யா வழமைபோலவே உற்சாகமாக இருந்தாள். எனது அறைக்குச் சென்று பொருட்களை ஒழுங்குபடுத்தினாள்.

இளையபாரதிக்கு எதிராக அவளது தந்தை ஆத்திரமுற்றதைக் காலையில் அவதானித்த எனக்கு நான் திவ்யாவுடன் எப்படிப்பட்ட அவதானத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது உறுதியாயிற்று.

திவ்யாவில் நான் ஒரு போதும் 'செக்ஸ்' உணர்வை அவதானிக்கவில்லை. அதுதான் அவளது சிறப்பு அம்சம் !

அடுத்துத்த நாட்கள் வழமைபோல கழிந்தது... அம்மாவுடன் திவ்யாவின்

நால் : மனையக விழவெளினி

கோ. ந. மீனார்சியம்மாளி

அசிரியர் : சாரால் நாடன்

வெளியீடு : குமரன் கீழைம்

தேசப்க்கன் நடேசையரின் மனைவியான மீனாட்சியம்மாள் மனையகத்தின் முதற்பெண் மணி எனக் கருதக்கூடிய தகுதி பெற்றவர்.

தேசப்க்கன் பத்திரிகையில் ஐயரோடு சேர்ந்து பணியாற்றியவர். அப்பத்திரிகைக்கு ஆலோசனை வழங்குபவராக முதலில் பணியாற்றினார். 1929

இல் தேசப்க்கன் பத்திரிகைக்கு மீனாட்சியம்மாள் பொறுப்பாளியானார். அவரது திறமையால் தேசப்க்கன் தினப்பத்திரிகையாக வெளிவரத் தொடங்கியது. மீனாட்சியம்மாள் கவிதையில் ஈடுபாடு கொண்டவராக விளங்கினார். தேசப்க்கன் பத்திரிகையில் பல அறிவியல் சார்ந்த விடயங்களையும் அவர் கட்டுரைகளாக எழுதியள்ளார். தேசப்க்கன் பத்திரிகையில் பெண்கள் முன்னேற்றத்துக்கான

கருத்துக்களையும் அவர் எழுதியுள்ளார். மனையகம் எங்கும் தமது கணவருடன் சென்று பல எழுச்சிப்பாடல்களைப்பாடி மக்களிடையே விழிப்பு

ணர்வை ஏற்படுத் தினார். மீனாட்சியம்மாளின் வாழ்வும் பணிகளும் பற்றிய ஒரு வெட்டுமுகத்தை இந்நால் கருகிறது.

காலையக விழவெளினி
கோ. ந. மீனார்சியம்மாளி

நெருக்கம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க திவ்யா என்னுடன் அதிக உரிமை எடுத்துக்கொண்டு சண்டித்தனம் விடுவதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

ஓரிரு நாட்கள் கழிந்திருக்கும், அதிகாலையில் திவ்யா அழைப்பு மனியை அடித்து... தாங்கள் அக்காவின் நிச்சயதார்த் தத்துக்காக ஊர் செல்வதாகவும் கைபேசியில் தொடர்பு கொள்வதாகவும் கூறினாள்... அவள் தற்காலிகமாகவேனும் பிரிவது எனக்குக் கவலையளிப்பதாக இருந்தது.

திவ்யாவிடமிருந்து மறுநாள் கைப்பேசி அழைப்பு வந்தது. அது வேறோர் இலக்கத்தில் இருந்து வந்தது. அது தனது இளைய சகோதரியின் கைப்பேசி என்றும் தனது கைப்பேசி பழுதடைந்து விட்டதால் அந்த இலக்கத்தைக் குறித்துவைத்துக்கொள்ளும் படியும் மாலையில் நிச்சயதார்த்தத்திற்கு மாப்பிள்ளை வீட்டார் வர உள்ளதாகவும் கூறி எனது கூகம் பற்றியும் விசாரித்தாள்.

அன்று இரவு ஒரு குறும் செய்தி வந்தது. ‘அக்காவின் விவாகம் நளையதினம் நடைபெற உள்ளது.’

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏன் இந்த அவசரம் என்று எண்ணிக்கவலைப்பட்டேன். இளையபாரதி போன்றோர் இருக்கும்வரை பெண்களுக்கு இப்படியான நிர்ப்பந்தங்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாதுதான்.

மறுநாள் கைபேசி அழைப்பு எதுவும் வரவில்லை. மாலையில் குறும் செய்தி ஓன்று வந்தது. ‘அக்காவின் விவாகம் முடிந்துவிட்டது. நாளை புறப்படுகிறோம்.’

மறுநாள் மாலை ஒரு ‘வான்’ எதிர்வீட்டு வாசலில் வந்து நின்றது. தாயும் மற்றும் இரு பெண்களும் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே சென்றவர்கள் ஒரு ஆராத்தித் தட்டுடன் வெளியே வந்தார்கள். வானிலிருந்தவர்கள் கீழே இறங்கி நின்றனர். தந்தை வானின் முன் ஆசனத்தில் இருந்து இறங்கி நேரே என்னை நோக்கி வந்தார். எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது...

எனது இரு கைகளையும் தனது கரங்களால் பற்றி கண்ணர் மல்கும் தனது கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டார். பின்னர்...

‘நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். திவ்யா, தான் உங்களைக் காதலிப்பதாக எவ்வளவு கூறியும் இளையபாரதியின் நிர்ப்பந்தத்தில் இருந்து அவளைக்

காப்பாற்றுவதற்காகவும் குடும்பப் பிரிவை விலக்குவதற்காகவும் அவளின் திருமணத்தை எங்கள் உறவுக்காரப் பையன் ஒருவனுடன் நடாத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுவிட்டது. இதில் திவ்யாவின் பிழை எதுவும் இல்லை.’ என்று கூறி விம்மி விம்மி அழுதார்....

எனக்கு உலகமே சுற்றியது... அப்படி யாயின் இளையபாரதி காதலித்தது முத்த வளை அல்ல. திவ்யாவையே! இறுதியாக வந்த இரண்டு குறுஞ்செய்திகளும் திவ்யா விடம் இருந்து வந்தவையல்ல. இளைய சகோதரியிடமிருந்து வந்தவையே!

புதுமணத்தம்பதிகள் மாலைகள் சகிதம் ‘வானில்’ இருந்து இறங்கினார்கள். உறவுப் பெண்கள் ஆராத்தி எடுத்தார்கள்...

திவ்யா தலையைத் திருப்பி என்னைப் பார்த்தாள்....

கண்களால் நீர் பொல பொல என்று கொட்டியது.

இது என்ன சிறுபிள்ளைத்தனம்...!

○ ○ ○

போதுமில் சிக்கி
பேதுயாகிப்போன மானிடா!
வாதுமில் உழுங்கு
வலிதேடிச் செல்லாதே
நலிவடையும் செயல்களால்
நாதியற்றுப் போகாதே
உனர்ந்து கொள்
உலகின் படைப்பாளி நீயே!
மனிநுப்பண்பிழக்காதே!
மனிநும் வாழுவென்டும்
புரிந்து செயற்படு:

புரிந்து மொனிடா

எழுது தூண்டுப்பு

வய்வைப்பாளர்

போசிரியர் தனி மனோகரன்

புதிய திரிசனம்

இல்லுவாறு இலங்கையின் தேர்த்திருவிழா முடிவடைந்து விட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து நல்லாட்சிக்கான முயற்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இலங்கையில் முதன்முதலாக இயன்றவரை அமைதியான, நியாயமான தேர்தல் நடந்துமுடிந்திருக்கிறது. மக்கள் பெருமளவு நிம்மதிப் பெருமுச்ச விட்டுக்கொண்டிருக்கின்றனர். இதுதொடர்பாக நிச்சயம் தேர்தல் ஆணையாளரைப் பாராட்டியே ஆகவேண்டும்.

இலங்கையில் நல்லாட்சியை ஏற்படுத்துவேண்டும் என்பதில் கடும் சிரத்தையோடு முயற்சிகள் மேற்கொண்ட மாதுவுவாவே சோபித தேர்ரையும் இத்தருணத்தில் பாராட்டவே வேண்டும். அவரோடு ஒத்துழைத்த பண்பட்ட அரசியல் வாதிகளையும் பாராட்டுவதில் தவறில்லை. பெரும்பாலான மக்கள் எதிர்பார்த்த தீர்ப்பு, மக்களிடம் இருந்தே கிடைத்துள்ளது. இயன்றவரை இலங்கையின் ஜனநாயகம் பிழைத்துக்கொண்டுள்ளது.

முன்றாவது தடவையும் இலங்கையின் ஜனாதிபதியாக வரவேண்டும் என்று கனவு கண்ட முன்னாள் ஜனாதிபதி அதில் தோல்விகண்டார். பின்னர், பொதுத்தேர்தல் மூலம் பிரதமராக வந்து, நாட்டின் அதிகாரத்தைப் படிப்படியாகக் கைப்பற்றவேண்டும் என்று அவர் கனவு கண்டார். அதுவும் நிறைவேறவில்லை. இப்போதைக்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக மட்டுமே அவரால் வரமுடிந்திருக்கிறது(இதை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் போது). அவரை எதிர்க்கட்சித்தலைவராக்கும் முயற்சிகளும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன). எவ்வாறாயினும், பதவிச்சுகத்தை நீண்டகாலம் அனுபவித்து, அதனை இழந்துவிட்ட அவர், சும்மா இருக்கப் போவதில்லை. தொடர்ந்து ஆட்சியாளர்களுக்குத் தொல்லை தரும் ஒரு

பிரகிருதியாகவே அவர் இருக்கப்போகிறார். அவரிடம் இருந்து நல்ல விடயங்களை ஒருபோதும் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. அவருக்கு என்று ஒரு கூட்டம் இருக்கிறது. அந்தக் கூட்டமும் அவரைச் சும்மா இருக்கவிடாது. அவரால் மட்டுமே அந்தக் கூட்டம் நன்மைகளைப் பெறமுடியும்.

பொதுத்தேர்தல் முடிவுகளைப் பார்க்கும் போது, பெரும்பான்மையினர் செறிவாகவுள்ள பிரதேசங்களில் முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கே அதிக ஆதரவு உண்டு என்பது தெரிகின்றது. ஆயினும், அவருக்கு முன்னர் இருந்த ஆதரவு, அதே இடங்களிலேயே பெருமளவு குறைந்திருப்பதையும் தேர்தல் முடிவுகள் காட்டுகின்றன. குருணாகலில் அவர் போட்டியிட்டதன் காரணமாக, அவர் சார்ந்த கட்சி, முன்னர் இருந்த நிலையினின்றும் இறங்கி, இரு ஆசனங்களை இழந்துள்ளது. அவர் இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடாமல் இருந்திருந்தால், இப்போதைய ஜனாதிபதி யின்மீது மக்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையின் காரணமாக, அக்கட்சி அதிக வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கலாம். இதையே தேர்தலுக்கு முன், தற்போதைய ஜனாதிபதி, முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கு எழுதிய கடிதத் திலும் குறிப்பிட்டிருந்தார். முன்னாள் ஜனாதிபதி இத்தேர்தலில் போட்டியிட முன்வந்திருக்கா விடின், தாம் சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்புடன் தமது கட்சியை வெற்றியீட்டச் செய்திருக்கமுடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். அவர் கருத்தில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. உண்மையில் சிறுபான்மை மக்கள், குறிப்பாகத் தமிழ்மக்கள் தற்போதைய பிரதமரை நம்புவதைவிடவும் ஜனாதிபதியையே அதிகம் நம்புகின்றனர்.

பொதுத்தேர்தலில் முன்னாள் ஜனாதிபதி போட்டியிட்டதன் காரணமாக, தற்போதைய

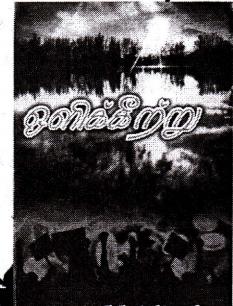
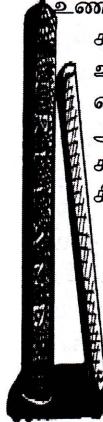
ஜனாதிபதி கட்சிசார்பில் தேர்தல் பிரசாரங்களில் ஈடுபடவில்லை. ஒதுங் கியே இருந்தார். அதேவேளை, அக்கட்சி சார்பில் முன்னரைப்போலவே பல உதவாக்கரைகளும் மீண்டும் தெரிவுசெய்யப்பட்டுள்ளனர். அவர்கள் தொடர்ந்தும் அதே குப்பைவேலைகளையே செய்யப்போகின்றனர். அக்கட்சியின் தேசியப்பட்டியலிலும் சில உதவாக்கரைகளுக்குப் பதிலாக வேறுசில உதவாக்கரைகள் இடம்பெற்றுள்ளனர்.

ஐக்கியதேசியக் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், தேசியப்பட்டியல் தொடர்பான அதன் நிலைப்பாடு வரவேற்கத் தக்கது. தேர்தலில் தோல்வியுற்றவர்களைத் தேசியப்பட்டியல் ஊடாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக நியமிப்பதில்லை என்ற கொள்கையை அது கடைப்பிடிக்க முனைவது மிகவும் நல்லது. தேர்தலில் மக்களால் நிராகரிக்கப்பட்டவர்களை எதற் காகத் தேசியப்பட்டியல் மூலம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக நியமிக்க வேண்டும்? அதில் என்ன தார்மீக நியாயம் உள்ளது? தேர்தலில் போட்டியிடாத தகுதி வாய்ந்த பிரமுகர்களை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக்குவதே தேசியப்பட்டியலின் நோக்கமாகும். அதைவிடுத்து, தேர்தலில் தோல் வியடைந் தாலும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகலாம் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதாகத் தேசியப்பட்டியல் அமைந்து விடக்கூடாது. அப்படி அமைந்ததன் விளைவைக் கிழக்கில் அரங்கேற்றிய சண்டைத்தனச் சம்பவங்கள் வெளிப்படுத்தின. எந்தக்கட்சியாக இருப்பினும், தேர்தலில் தோல் வியடைந் தவர்களைத் தேசியப்பட்டியல் ஊடாக நியமிக்கக்கூடாது. இது குறிப்பிட்ட கட்சிக்குள்ளேயே தேவையில்லாத பிரச்சினைகளை ஏற்படுத்தும்.

இந்தத் தேர்தலில் வரவேற்கத்தக்க ஒரு நல்ல விடயம் இடம்பெற்றுள்ளது. பேரினவாதத்துக்காகப் பெரும்பாடுபட்டவர்களைச் சிங்கள மக்களே தயவுதாட்சன்யம் இன்றி நிராகரித்துள்ளனர். கடந்த தேர்தலில் எந்தக்கட்சிக்கு எந்தச் சின்னம் பொருத்தமானதோ இல்லையோ, ஒரு கட்சிக்கு ஒரு பொருத்தமான சின்னம் கிடைத்துள்ளது. நாட்டிலே நஞ்சைக்கக் கிவிவந்த ஒரு கட்சிக்கு, அதற்குப் பொருத்தமான ஒரு சின்னம் கிடைத்தது. சமயக் கடமைகளை நிறைவேற்றவேண்டிய மதகுருமாருக்கு நாடாளுமன்றத்தில் என்ன

நால் : ஜனிக்கீற்று (கவிதைகள்)
ஞாசிரியர் : வி. ரி. ஜனங்கோவன்
வெளியீடு : நாடுவாங்கள் பதியைக் கொடுக்க

எழுத்தாளர். பேச்சாளர், கவிஞர், விமர்சகர் எனப் பன்முக ஆரூமை கொண்ட வி. ரி. ஜனங்கோவன் பாரிஸ் நகரில் வசிப்பவர். இவர் எழுதிய 96 கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன. கிராம மண்ணின் புழுதி, முற்றங்களில், தோட்டங்களில், வயல்களில் குந்தியெழுந்து உறவாடி உற்றுப்பார்த்து கண்டங்களைக்கேட்டு கவலைகளைப்பகிர்ந்து, வேதனைகளைச் சுமந்து அணிவிகுப்பில் கலந்து, ஆர்ப்பாட்டங்களில் நின்று, அடிப்பட்டு, அடைப்பட்டு, பெற்ற அனுபவங்களில் உணர்வுகளில் பிறந்த கவிதைகளாக இவரது கவிதைகள் காணப்படுகின்றன. மக்கள் உணர்வுகள், மக்கள் பிரச்சினைகள், மக்கள் எழுச்சிகள், மக்கள் போராட்டங்கள் ஆகியவற்றைப்பேசும் கவிதைகள் முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

வேலை என்று இம்முறை பெரும்பான்மை மக்கள் கருதியிருக்கிறார்கள் போல் தெரிகிறது. நூற்றைம்பது மதகுருமார் தேவையின்றித் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோதும், அவர்களில் ஒருவரையாவது சிங்கள மக்கள் தமக்குத் தேவை என்று கருத வில்லை. தமிழ் மக்களின் கண்ணீருக்குக் காரணமானவர்களில் ஒருவர் குடும்பசமேதராகத் தேர்தலில் போட்டியிட்டபோதும், குடும்பமே தோல்வி அடைந்தது.

முஸ்லிம் மக்களைப் பொறுத்தவரையில், முன்னாள் ஜனாதிபதிக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட இரண்டு முக்கிய அரசியல் பிரமுகர்களைக் கிழக்கில் தோல்வியடையச் செய்துள்ளனர். இன்னொருவரை மத்தியில் தோல்வியுறச் செய்துள்ளனர். அந்தவகையில் முஸ்லிம் மக்கள் ஓரளவு விழிப்புணர்வு பெற்றுள்ளனர். இந்த விழிப்புணர்வு மேலும் அதிகரித்தால்,

காலப்போக்கில் இன்னும் சில முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் காணாமல்போய்விடுவர்.

மலையகத்திலும் ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டதொடங்கியுள்ளது. புதிய தலைவர்கள் அரசியல்தீயாக உருவாகத் தொடங்கியுள்ளனர். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்” மலையகத்தில் இடம்பெற்றதொடங்கியுள்ளது. பழையவர்கள் தங்கள் இருப்பைத் தக்க வைத்துக்கொள்வதற்குத் தடுமாறவேண்டிய நிலை தற்போது ஏற்பட்டுள்ளது. இந்தவகையில் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி எதிர்காலத்தில் வடக்குக் கிழக்குக்கு வெளியே ஒரு முக்கிய அரசியல் சக்தியாக விளங்கப்போகிறது.

வடக்குக் கிழக்கைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் மக்களின் பேராதரவினையும், நம்பிக்கையையும் பெற்ற கட்சியாகத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு விளங்குகிறது. பதவிகளுக்காகப் பல இனிக்காதவர்கள் என்ற ஒரு மரியாதை அக்கட்சிக்கு உண்டு. தமிழ் மக்களுக்காக மட்டுமல்ல, முஸ்லிம் மக்களுக்காகவும் குரல் கொடுக்கும் ஒரு சிறுபான்மைக் கட்சி என்ற பெயரை அது தக்கவைத்துக்கொண்டுள்ளது. தேர்தலில் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எத்தனையோ மாற்றுக்கருத்துக்கள் வெவ்வேறு தமிழ்க் கட்சிகளால் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால், அவற்றையெல் லாம் தகர்த் தெறிந்து, மக்கள் அதனை அமோக வெற்றியடையச் செய்துள்ளனர்.

தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படும்வரை, எத்தகைய அமைச்சுப் பதவிகளையும் பெறப்போவதில்லை என்ற கொள்கையையே அது அன்றும் இன்றும் பின்பற்றிவந்துள்ளது. அது கொள்கையளவில் வரவேற்கத்தக்கதுதான். அதனைக் கைவிட்டால், அக்கட்சி கடுமையாக விமர்சிக்கப்படும் என்பதும் உண்மைதான். ஆனால், நடை முறைச்சாத்தியமான விடயங்களையும் அது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்தத் தருணத்திலாவது அது தன் கொள்கையில் சற்றுத் தளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக்கொள்வது, தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில் நன்மைத் தரும். மக்களுக்குச் சேவையாற்றக்கூடிய அமைச்சுப் பொறுப்புக்களை ஏற்றுச் செயற்படுவது எந்த விதத்திலும் தவறு அல்ல. முன்னர் தமிழ் அமைச்சர்களாகவும், முஸ்லிம் அமைச்சர்களாகவும், ஜனவரி எட்டுக்கு முந்திய

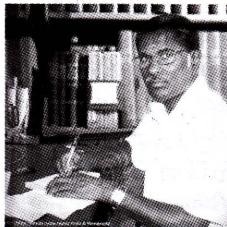
மலையக அமைச்சர்களாகவும் இருந்து, தாம் சார்ந்த அரசுகளின் அடிவருடிகளாக இருந்தவர் களைப் போலன்றி, மக்கள் சேவையை மகத்தான் சேவையாகக் கருதிச் செயற்பட்டால், நிச்சயமாக மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெறலாம். தூற்றுபவர்களும் காலப்போக்கில் போற்றுவார்கள். அரசுக்கு அனுசரணையாக இருப்பது மாத்திரமன்றி, உரிமையோடு அழுத்தங்களையும் பிரயோகிக்க முடியும்.

தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுக்கு அரசியல்தீர்வு அவசியமானது. அதனை அரசுகள் நீண்டகாலத் துக்கு இழுத்தடிக்க முடியாது. அதேவேளை, முக்கிய தமிழ்க்கட்சியும் திட்டவட்டமாகத் தனது கோரிக்கைகளை முன்வைக்கவேண்டும். சமஷ்டி என்ற சொல்லைக் கேட்டாலே, ஏதோ பிசாசைக் கண்டவர்களைப் போல் பேரினவாதிகள் அலறித் துடிக்கின்றனர். சமஷ்டி நாட்டுப் பிரிவினை என்பதுதான் அவர்களது வாய்பாடு. அதை ஒருபோதும் மாற்றமுடியாது. மாற்றவும் விடமாட்டார்கள். எனவே, மிகுந்த ராஜதந்திரத்தோடு இதனை அனுகவேண்டும். குறைந்தபட்சம் இந்திய மாநிலச் சுயாட்சி முறையையாவது பெற முயலவேண்டும்.

தேர்தலில் இடம்பெற்ற சவாரஸ்யமான ஒரு விடயம், வடமாகாண முதலமைச்சரின் வீண்பிடிவாதமாகும். முதலமைச்சர் என்பவர் குறிப் பிட்ட மாகாணம் முழுவதற்கும் பொதுவானவர் என்றாலும், அவரும் ஒரு கட்சியைச் சேர்ந்தவர். அதனை அடையாளப் படுத் துபவர். வடமாகாண முதலமைச்சரும் அப்படியே. அவரும் தேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றிபெற்றவரே. தாம் போட்டியிட்டபோது மேடையேறிப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டவரே. அவரின் வெற்றிக்காகப் பிற்றும் மேடைகள் ஈறிப் பிரசாரத்தில் ஈடுபட்டனர். இதன் காரணமாகவே அவர் பெரும் வெற்றி பெற்றார். அப்படியிருக்க, இத்தேர்தலில் மாத்திரம் தாம் ஊமையாகவே இருக்கவிரும்புவதாகத் தெரிவித்து, கட்சிக்காகவும், பிற வேட்பாளர்களுக்காகவும் பிரசாரத்தில் ஈடுபடுவதினின்றும் நழுவிக்கொண்டார். இது முறையா, நீதியா, தர்மம்தானா? தமக்கு ஒரு கொள்கை, பிற்றுக்கு ஒரு கொள்கையா?

○ ○ ○

கே. எஸ்.ஸுத்துஷர்

சீம காலி நிலை நெடுஞ்செழுப்புகள்

மறைந்த மலையக ஆய்வாளர்

சாரல்நாடானின் ஒரு வருட நினைவு நிகழ்வு

மறைந்த மலையக ஆய்வாளர் சாரல்நாடான் ஒரு வருட நினைவு நிகழ்வினை ஹட்டன் கைவைனஸ் கல்லூரி பிரதான மண்டபத்தில் பெருவிரல் கலை இலக்கிய மன்றம், மலையக கலை இலக்கியப் பேரவை, கொட்டகலை தமிழ்ச் சங்கம் ஆகியன இனைந்து கல்வி அமைச்ச பணிப்பாளர் ச. முரளிதரன் தலைமையில் (31.07.2015) நடத்தியது. இந்நிகழ்வில் குரங் பதிப்பக வெளியீடான் “மலையக விடிவெள்ளி மீனாட்சியம்மா” என்ற நூல் வெளியீடும் எழுத்தாளர் அந்தனிலீவா மற்றும் பலரின் அமரரைப் பற்றிய உரைகளும் இடம் பெற்றன. பேராசிரியர் செ. யோகராசா நினைவரை நிகழ்த்தினார். சிரேஸ் சட்டத்தரணி பதுளை சேனாதிராஜா நூல் அறிமுகவுரையை நிகழ்த்தினார். நூலின் முதற் பிரதியை நாவலாசிரியர் இலண்டன் இரா.உதயன் பெற்றுக் கொண்டார்.

வெளிகம ரிம்ஸா மகம்மதுவின் ‘அறுவடைகள்’ நூல் வெளியீட்டு விழா

‘இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும்’ ‘இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும்’ இணைந்து நடத்திய வெளிகம ரிம்ஸா முகம்மதுவின் ‘அறுவடைகள்’ நூல் வெளியீட்டு விழா கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் (01.08.2015) தாயகலை ஆசிரியர் தம்பு சிவசுப்பிரமணியம் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந் நிகழ்வில் கௌரவ அதிதியாக இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகத்தின் நிறுவனரும், எழுத்தாளருமான வவுனியூர் இரா.உதயனன் கலந்து சிறப்பித்து உரையாற்றினார். சிறப்பு அதிதிகளாக புரவலர் அல்ஹாஜ் ஏ.பி.அப்துல் கையும், ஓய்வுநிலை

பொலில் அத்தியட்சகர் கே. அரசுரத்தினம், நாவலர் நற்பணி மன்றத் தலைவர் கருணை ஆண்தன் மற்றும் உளவளவியலாளர் யூ.எல்.எம். நெளபர் ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். கவிவாழ்த்தை தாஜால் உலோம் கலைவாதி கலீல் பாட எழுத்தாளரைப் பாராட்டினார். நூல் வெளியீட்டுரையை கவிஞர் என். நஜ்மல் ஹைஸன் நிகழ்த்தினார். முதற் பிரதியை தொழிலதிபர் அல்ஹாஜ் எம்.எம்.சபரி கௌரவ அதிதி இரா. உதயனிடம் பெற்றுச் சிறப்பித்தார். நூல் நயவுரையை திருமதி வசந்தி தயாபரன் சிறப்பாக நிகழ்த்தினார். ஏற்புரையை நூல் ஆசிரியர் வெலிகம ரிம்ஸா முகமது நிகழ்த்த, நன்றியுரையை இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம், இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம் சார்பில் ஊடகவிலாளர் கே. பொன்னுத்துரை வழங்கினார்.

விவேகானந்த சபை மண்டபத்தில் “பணி மழையில் தீ”

நாடக நடிகரும் கவிஞருமான இளங்கவி செ. மோகனராஜ் எழுதிய கவிதைகளின் தொகுப்பான “பணி மழையில் தீ” நூல் புரவலர் பூங்காவின் 35 ஆவது வெளியீடாக வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. இவ்விழா தமிழ்த் தொண்டாளர் இலக்கியப் புரவலர் ஹாசிம் உமர் முன்னிலையில் “ஞானம்” ஆசிரியர் வைத்தியகலாநிதி தி. ஞானசேகரன் தலைமையில் கொழும்பு மேட்டுத் தெரு விவேகானந்தாக் கல்லூரி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. வரவேற்புரையை சமூகஜோதி ரபீக் அவர்கள் வழங்கினார். ஸ்ரீவரதராஜ பெருமாள் ஆலய அறங்காவலர் தெ. ஈஸ்வரன் வாழ்த்துரை வழங்கினார். நூல் அறிமுகத்தை கலைஞர் கலைச்செல்வன் நிகழ்த்தினார்.

நூல் நயவுரையை கவிஞர் மேமன்கவி

நிகழ்த்த, நூலாசிரியர் செ.மோகனராஜ் ஏற்புரை வழங்கினார். நூல் அறிமுகத்தை கலைஞர் கலைச்செல்வன் நிகழ்த்தினார். தொழிலதிபர் ரொபின் சன் குமார் முதற் பிரதியைப் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார். மலையக்க கல்வி அபிவிருத்தி மன்ற உறுப்பினர்களும், போடகர்களும் சிறப்புப் பிரதிகளைப் பெற்று சிறப்பித்ததுடன் நூலாசிரியர் செ. மோகனராஜ் தனது பிறந்த தினத்தையும் மேடையில் கேக் வெட்டிக் கொண்டாடியது மகிழ்ச்சியாக இருந்தது.

இலக்கியக்களத்தில் “செம்மொழியும் செம்மை மனிதரும்”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடத்தும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் (07.08.2015) ஓய்வு நிலைப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் திருமதி கோகிலா மகேந் திரன் “செம் மொழியும் செம்மை மனிதரும்” என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். நிகழ்விற்குக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் திருமதி பவானி முகுந்தன் தலைமை வகித்தார்.

சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரையின் “கலையும் வாழ்வும்”

தெல்லிப்பழக் கலை இலக்கியக்களம் அமரர் சிவகாமசந்தரி செல்லத்துரை நினைவு ஒன்றுகூடலும் சைவப்புலவர் ச. செல்லத் துரையின் ‘கலையும் வாழ்வும்’ என்ற நூல் வெளியீடும் (08.08.2015) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில்

‘சிவகாமசந்தரி அரங் கில்’ (01.08.2015) இலக்கிய வித்தகர் திருமதி கோகிலா மகேந் திரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

முதன்மை விருந்தினராக நிதி இராஜாங்க அமைச்சின் செயலாளர் திருமதி சாந்தி நாவுக்கரசன் கலந்து சிறப்பித்தார். சுகநல் கல்வியாளர் கா. வைத்தீஸ்வரன் அவர்கள் வாழ் த் துரை வழங்கினார். வரவேற்புரையைத் தெல்லி பழக் கலை இலக்கியக்களம் இணைச் செயலாளர் திருமதி ராஜி கெங்காதரன் நிகழ்த்த, நூல் நயவரைகளை உடுவை தில்லை நடராசா, திருமதி பவானி முகுந்தன் ஆகியோர் நிகழ்த்தினர். நாவலர் நற்பனி மன்றத் தலைவர் ந. கருணை ஆணந்தன் நூலினைப் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார். மகிழ்வுரையை செ. ஊ. சந்திரகுமாரன் வழங்கி அனைவரையும் மகிழ்வித்தார். சைவமங்கையர் வித்தியாலய மாணவிகளின் “மங்கையரின் மாண்பு” என்ற வில்லிசை காதிற்கும் கண்களுக்கும் இனிய விருந்தாக அமைந்திருந்தது. நிகழ்வுகளை செல்லத்துரை நாவரசன் தொகுத்து வழங்கினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வழங்கிய “விவாத நிகழ்வு”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் விவாதிகள் கழகத்துடன் இணைந்து வழங்கிய விவாத நிகழ்வு (09.08.2015) ஞாயிற்றுக்கிழமை தலைவர் மு. கத்ர்காமநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

தமிழ் எனும் அடையாளத்தால் பெற்றே அதிகம்! எனவும் இழந்ததே அதிகம்! எனவும் விவாத நிகழ்வு இடம் பெற்றது. விவாத அணித்தலைவர் மழுரன் முரளிதான் தலைமையில் ‘பெற்றே அதிகம்’ என்ற அணியில் அனுஷன், தாட்சாயினி ராஜ்விரகர், பிரவீன் செல்வரத்னம், சருண் ஸ்ரீகந்தராஜா ஆகியோரும், ‘இழந்ததே அதிகம்’ என்ற அணியில் இந்துசன் பூபாலசிங்கம், அஜன் பாலகுமாரன், இந்திரகுமாரன் தர்மகுலசிங்கம், மாதனி விக்னேஸ்வரன் ஆகியோரும் சிறப்பாக விவாதித்தனர்.

தலைநகரில் தமிழ் மேடை நாடகங்கள்

யாழ்.இந்துக் கல்லூரியின் 125 ஆண்டு நிறைவையொட்டி யாழ்.இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக் கிளையினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த நாடக விழா கொழும்பு பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் (09-08-2015) நடைபெற்றது. வரணியூரானின் “அசட்டு மாப்பிள்ளை” மற்றும் உடுவை தில்லையின் “புதிய கதையின் ஆரம்பம்” ஆகிய இருநாடகங்கள் நடைபெற்றன. நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் தலைநகரில் நடைபெற்ற இந்நாடக விழாவில் மண்டபம் நிறைந்த சபையோரைக் காண முடிந்தது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் “தமிழ்ப் பட்டயச் சான்றிதழ் கற்கைநெறி”

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் கடந்த மூன்று வருடங்களாக நடத்தி வரும் தமிழ்ப் பட்டயச் சான்றிதழ் கற்கைநெறி ஆரம்ப வைபவம்(15.08.2015) விநோதன் மண்டபத்தில் சங்கத் தலைவர் மு.கதீர்காமநாதன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் மற்றும் பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் ஆகியோர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியில் இளம் சமூகத்தினர் பங்கு பற்றியும், அதில் உள்ள பல சாதனைகள் பற்றியும் உரையாற்றினார்கள். கற்கை நெறியின் நோக்கமும், இலக்கும் என்பதை சைவப்படிலவர் ச. செல்லத்துரை மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தினார். புதிய மாணவர்களின் அறிமுகமும். பாடத்திட்ட அறிமுகமும் இடம் பெற்றன. பழைய மாணவி செல்வி ச. சர்வலோகேஸ்வரியின் அனுபவப் பகிர்வும் இடம் பெற்றது. கல்விக்குழுச் செயலாளர் திருமதி வளர்மதி சுமாதரன் நன்றியுரை வழங்கினார். இம்முறை பல இளம் மாணவர்கள் பங்குபற்றுவது இளம் சந்ததியினரிடையே தமிழ் மொழியின் இருக்கும் ஆதரவை வெளிப்படுத்துவதாக இருக்கிறது.

பேராசிரியர் அ. சண்முகதாஸ் அவர்களுக்கு கூரிச்சில் பவளவிழா.

பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்களது 75 ஆவது அகவைநிறைவைமுன்னிட்டுச்சுவிட்சர் ஸாந்து தமிழ்ச் சங்கமும், தமிழ்கல்விச் சேவையும் இணைந்துநடைத்தியபவளவிழா அண்மையில் சுவிட்சர்ஸாந்து குரிச் நகரில் பேராசிரியர் எஸ்.சிவலிங்கராசா தலைமையில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் ப. புஸ்பரத்தினம், தமிழ் கல்விச் சேவையைசேர்ந்த ச. உதயபாரதிலிங்கம், சுவிட்லாந்துதமிழ்ச் சங்கசிரேஸ்ட் துணைச் செயலாளர் இரா.துரைரத்தினம், ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்க, சுவிட்சர்ஸாந்து தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் க. பார்த்தீபன் அனைவரையும் வரவேற்று உரையாற்றினார், தமிழ்ச் சங்கசெயலாளர் மா.ஜெயமோகன் நன்றியுரையைநல்கினார்.

பேராசிரியர் மனோன்மணிசன்முகதாஸ் அவர்களின் நூல் அறிமுகமும், கலைநிகழ்வும் இடம் பெற்றன.

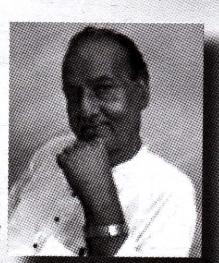

○ ○ ○

மல்லிகையின் 50 ஆண்டு மூண்டு மலர்

டொம்ரெஞ்ஜவாரன் ‘மஸ்லகை’ 50 ஆவது ஆண்டு மலர் வரைவில் மஸ்லகைக்குக்கூடுதல் கூடந்த ஜூப்து வருடங்களாக மூத்து செஞ்சுரூப்கை வரலாற்றில் தடம் யாத்து வரும்மஸ்லகை சஞ்சைகை கூடந்த செல்லத்துறை காலமாக வெள்வராமல் இருந்தது நீங்கள் அனைவரும் அந்வீர்கள். மஸ்லகையின் 50 ஆவது ஆண்டு மலர் வரைவில் வெள்வர இருக்கிறது. குடந்த காலங்களில் மஸ்லகை சஞ்சைகைக்கு ஆக்கங்கள் வழங்க வந்த படையோர்கள் தயவு செய்து கூடிதே, செல்லத்துறை கட்டுரைகள் A 4 அளவில் கூடிதை 1 பக்கம், செல்லத்துறை 4 பக்கம், கட்டுரைகள் 4 பக்கம் கீழ்க்கண்ட முதலிருக்கு அனும்பவைக்கும் அப்புடன் கேட்டுக்கொள்ளலாம். - மஸ் மூண்டு மஸ்லகை 50 ஆண்டு ஆண்டு மலர்,

வெ. 46 மூண்டகுமாரசாமி மாவத்தை, கொழும்பு -03

வாசகர் பேச்சுறவு

183 ஆவது இதழில் நடேசன் எழுதிய ‘யிர்கொல்லிப் பாம்பு’ ஒரு வித்தியாசமான கதை. இக்கதை அவரது வழமையான நடையிலிருந்தும் வித்தியாசப்பட்டுள்ளது. மல்லிகைத் தீவில் பெய்த கடும் மழையிலும் காற்றிலும் வெள்ளப்பெருக்கிலும் ஒரு காதல் சோடியையும் வாசகர்களாகிய எம்மையும் நன்னத்துவிடுகிறார் ஆசிரியர். ஒரு புதுமையான கதை.

வி. ஜீவகுமாரன் எழுதிய ‘இன்ரசிற்றி ரிக்கற்றின் விலை 1500’ கதையை அன்னையர் தினத்துடன் இணைத்து, வெள்ளாந்தி மனம் கொண்ட ஒரு அன்னை எவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து வாழும் பின்னைகள் நோர்வேயில் பிச்சை எடுப்பதாகக் கூறி ஏமாற்றப்படுகிறாள் என்பதைக் கூறுகிறது கதை. ஜீவகுமாரன் தனது அன்னையையும் நினைவுகூறந்து இந்தக் கதைக்கு ஒர் உணர்வோட்டத்தைத் தந்து கதையை நிறைவு செய்வது கதைக்கு சிறப்பாக அமைகிறது. மேற்கூறிப்பிட்ட இரண்டுக்கதைகளுமே சிறந்த கதைகள் - எஸ் கூரோமேஸ்வரன், வவனியா

பாரத ரத்தினா அப்துல்கலாம் மறைந்த செய்தியையும் அவரைப்பற்றிய முக்கியமான குறிப்புகளையும் ஆசிரியர் தலையங்கமாகத் தந்திருப்பது சிறப்பானது. அதேவேளை அப்துல் கலாமின் படத்தையும் அட்டைப்படத்தில் போட்டிருப்பது மேலும் சிறப்பானது. -சுதீஷ், சுவிஸ்

சென்ற இதழில் உலக சினிமா வெளிவராதது ஏமாற்றத்தை அளித்தது. ஆனாலும் அதற்குப்பதிலாக ச. முருகானந்தனின் ‘காக்கா முட்டை’ சினிமா விமர்சனம் வந்தது. அவர் குறிப்பிட்டதுபோல அது ஒரு வித்தியாசமான சிறந்த படம்தான். - ரமணி, கல்லாறு

என.செல்வராஜா எழுதும் ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்: ஒரு நூலியல் சார்ந்த பார்வை ஒரு முக்கிமான தொடர் என்பதை முதலாவது பகுதியே இனங்காட்டுகிறது. அடுத்து வரும் பகுதிகள் பயனுள்ள பல தகவல்களைத்தரும் என எண்ணுகிறேன். அவருக்கு எனது பாராட்டுக்கள். - எஸ். பாலேஸ்வரன் கொழும்பு -08

அமர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. கூராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2015

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /-

ஒரண்டம் பரிசு : ரூபா 3000/-

மூன்றம் பரிசு : ரூபா 2000/-

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழுக்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான வித்தகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் “அமர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச்

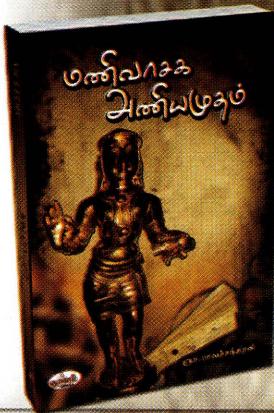
சிறுகதைப் போட்டி” எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

குானாம் கிளை அலுவலகம் - 3B, 46ஆவது ஓழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுக் கீழ்க்கண்ட தேதி : 30.09.2015

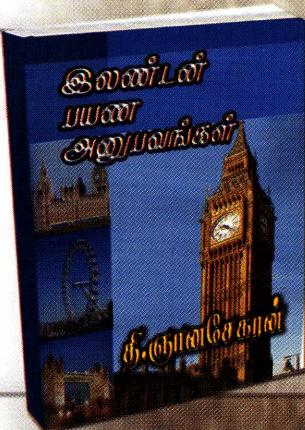
முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. -ஆசிரியர்

நூனம் பதிப்பக வெளியீடுகள்

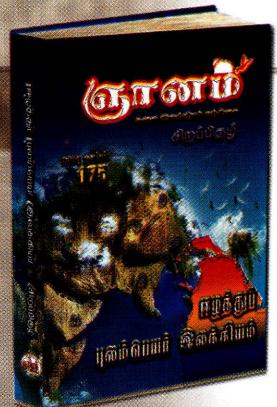
மனவாசக அரியமுதம்
ஞ. பாலசுந்தரன்
விலை: ரூபா. 300/=

நெந்துமதம் என்ன சொல்கிறது? - பாகம் 3
'தத்துவ சாரம்'
திருமதி நூனம் நூனசேகர ஜய்
விலை: ரூபா. 300/=

வெள்ளுப்பு மற்றும் அனுபவங்கள்
த. நூனசேகரன்
விலை: ரூபா. 300/=

ஈழத்துப் புலம்பெயர் வெக்கியம்
சிறப்பிதழ்
விலை: ரூபா. 1800/=

நூனம் பதிப்பகம்

3B 46 ஓ. டி. கூடுதலூர், கொழும்பு 06
+91 11 258 6013 +91 777 306 506
editor@gnanam.info

Luckyland
**BISCUIT
MANUFACTURERS**

ඉහැක පාරුම් පරියය්
පිළ්කන්න !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk